

3/18 פ"ד

ועדת הבחירות המרכזית
04-01-2009
נתקבל

שעה: 18:00

בוועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-18

בעניין שבין

1. ח"כ אביגדור ליברמן
2. סיעת "ישראל ביתנו" ואחרים

המבקשים

נגד

סיעת ורשימת בל"ד – ברית לאומית דמוקרטית

המשיבה

כרך מוצגים

<u>מספר הנספח</u>	<u>מהות הנספח</u>
1	לקט כתבות בעניין בריחתו של בשארה מישראל, החשדות לגביו והאופן שבו בלייד תומכת בו ומשלבת אותו בפעילותה
2	כתבה מאתר NFC בעניין נאומו של בשארה בכנס של בלייד בנובמבר 2007
3	תרגום מצעה של בלייד
4	תרגום מאמרו של ח"כ זחאלקה מיום 22.12.06
5	ראיון באנגלית לאתר ZNET
6	מאמרו של ח"כ זחאלקה מאתר "מחסום" הקורא להימנע מחתימה על "הכרזת העצמאות,
7	כתבות מאתר NRG ומאתר YNET בעניין החלטת ועדת המעקב בדבר שלילת הדרישה להכרה במדינה יהודית

<u>מהות הנספח</u>	<u>מספר הנספח</u>
כתבות מאתר NRG ומאתר "מחסום" על השתתפותו של ח"כ זחאלקה בכנס של החזית העממית לשחרור פלסטין	8
כתבה מאתר YNET בדבר השתתפותו של ח"כ זחאלקה בקבורתו של גיורג' חבש	9
כתבה מאתר "מחסום" בדבר השתתפותו של ח"כ זחאלקה באזכרה לגיורג' חבש	10
כתבות מאתרי "הארץ" ו-NRG בדבר השתתפותם של אנשי בלי"ד בטקסים לכבודו של המחבל גיורג' חבש	11
דבריו של ח"כ טאהא באתר Islamonline	12
דיווח תקשורתי על דבריו של ח"כ טאהא באתר Islamonline	13
קטע מדברי הכנסת בעניין הכרוזים שהפיצה בלי"ד במהלך מלחמת לבנון השנייה	14
כתבה מאתר NRG בעניין דבריו של מזכ"ל בלי"ד "ניצחנו בלבנון"	15
פרסום באתר NRG על חשדות בעניין ביקורו של ח"כ נפאע בסוריה	16
תדפיס מאתר "רשת" בעניין השתתפות באירוע לכבוד סמיר קונטאר	17
פרסום באתר YNET על ההפגנה בסכנין נגד המבצע בעזה	18
פרסום באתר INN על מגעים בין ח"כ זכור לבין חמאס	19

news חדשות

שלחו להדפסה

החשוד

בל"ד פותחת בקמפיין בינלאומי למען בשארה

ח"כ ג'מאל זחאלקה ייצא בימים הקרובים למסע הסברה בארה"ב ובקנדה בדרישה ללחוץ על ישראל לבטל את התיק נגד עזמי בשארה. על הכוונת: מוסדות האו"ם, ממשלות ופרלמנטים: "אנו חושבים שוועדת בדיקה בינלאומית צריכה לבדוק את העניין" רועי נחמיאס

תנועת בל"ד מתכוננת לצאת בימים הקרובים בקמפיין בינלאומי בתביעה לבטל את התיק נגד עזמי בשארה. חבר הכנסת הבכיר של התנועה, ח"כ ג'מאל זחאלקה, צפוי לצאת ביום רביעי הקרוב לחמישה ימים בארה"ב במהלכם ישתתף בכנסים בלוס אנג'לס ובסאן דייגו. עיקר תביעותיה של בל"ד יהיו מעתה: "להקור את תפירת התיק נגד בשארה ולבטל את החקירה". במקביל, תקרא בל"ד להקמת ועדת חקירה בינלאומית בעניין זה.

לא מתכוון לחזור בינתיים. בשארה צילום: איי אף פי

"אנחנו מוכנים לכל ועדת חקירה או בדיקה בינלאומית בעניין הזה", אמר ל-ynet ח"כ זחאלקה. "לאור הצהרת הכוונת של השב"כ וגורמים אחרים, העולם צריך להגדיר את הציבור הערבי בארץ כמיטת בסכנה". ח"כ זחאלקה כיוון בדבריו למכתב שהעביר ראש השב"כ, יובל דיסקין, ליועץ המשפטי לממשלה, מני מזוז, ובו כתב שהשב"כ רשאי לבצע מעקבים והאזנות סתר נגד אלו המנסים לפגוע בביטחון המדינה. "המרצע יצא מן השק והמסכות הוסרו. הצהרת השב"כ והיועץ המשפטי לממשלה מדברות על מניעים פוליטיים ואידיאולוגיים לרדיפה פוליטית של בשארה. אם לא היה התיק הזה, היו ממציאים תיק אחר והאשמות אחרות", קובע זחאלקה.

לחצו כאן להגדיל הטקסט

החשד

זחאלקה אומר שהחלטה לצאת לקמפיין בינלאומי היא החלטה אסטרטגית: "חשבנו שיהיה כתב אישום שנוכל להתמודד איתו, אבל אין כתב אישום. יש האשמות וחשדות ויש תיק תלוי ועומד. הרבה אנשים בארץ ובחו"ל מבינים היטב שההאשמות הללו מצוצות מהאצבע והן באו מתוך הצורך למצוא שעיר לעזאזל בעקבות הכישלון במלחמת לבנון. התביעה שלנו היא לבטל את התיק. הבעיה היא שיש כאן תפירת תיק פוליטי ואת זה צריך לחקור".

"בשארה טיווח ירי" / אפרת וייס

במשטרה ובשב"כ חושדים כי הח"כ המתפטר עזמי בשארה העביר לסוכן חיזבאללה מידע אודות מקומות אסטרטגיים, כדי שהארגון ישגר לעברם קטיושות - כל זאת תמורת מאות-אלפי שקלים, שהועברו לחלפני כספים במזרח ירושלים. אם בשארה יחזור לארץ הוא ייעצר לכתבה המלאה

זחאלקה מבטיח שיפנה לכל המוסדות הבינלאומיים, ובהם האו"ם, נציבות זכויות האדם בז'נבה, האיחוד האירופי, ממשלות, פרלמנטים, אוניברסיטאות וארגוני זכויות אדם בתביעה ללחוץ על ישראל לסגור את התיק. "אנו חושבים שוועדת בדיקה בינלאומית צריכה לבדוק את העניין".

מתברר כי שגרירויות בולטות בישראל, לא רק אירופיות, כבר פנו לבל"ד וגילו עניין בפרשת בשארה. "הן התעניינים בתיק וביקשנו מאיתנו חומר ואנחנו נספק להם אותו", אמר. "מעניין שכל מי שדיבר איתנו שאל על שני דברים וזה אומר דרשני - הם רוצים לדעת מה ההאשמות נגד בשארה ומה המצע של בל"ד. כנראה שההסברים שהם קיבלו נגעו גם לעניין המצע הפוליטי. זו תכלית המאבק שלם - להביא ללגיטימציה של המצע שלנו. זה יעמיד את המאבק באור אחר".

הוא מספר שהתנועה ערכה כנס בחיפה ויהיו שני כנסים בתל-אביב, "מארגן כנסים באירופה, קנדה ובארה"ב. בשלב זה, יהיו כנסים בסן דייגו, בלוס אנג'לס, שבהם נתקיים סדרה של הרצאות ופגישות. זו תוכנית עמסה של חמישה ימים רצופים. אחריהם ניסע לקנדה אני בטוח שיהיו כנסים גם בפרז, בלונדון ובמקומות אחרים. העמדות הפוליטיות של בשארה מוכרות במערב ויש להן לגיטימציה ותמיכה רחבה בארגוני זכויות אדם, בפרלמנטים ובקרב חוגי ההשכלה".

פעילים רבים של בל"ד, משכילים ערבים בארץ ובחו"ל צפויים לקחת חלק בקמפיין, וחלקם השתתפו בכנס שהתקיים בניו יורק לפני כשבועיים בנושא זה. והאם הוא חושב שיש סיכוי לנצח בקרב על דעת הקהל בארץ? "באווירה שנוצרה כאן, אי אפשר לקיים דיון רציונלי בנושא של בשארה, אבל כשירגעו הרוחות אני חושב שיתברר להרבה אנשים שיש כאן תפירת תיק. השאלה היא אם יצר הנקמנות הפוליטית גבר וידרשו להעמיד לדין את בשארה על דעותיו. עם זה צריך להתמודד. צריך לשכנע את דעת הקהל שדעותיו של בשארה לגיטימיות וזה האתגר".

news חדשות

שלחו להדפסה

ערבים ישראלים?

האם פקעה אזרחותו של עזמי בשארה?

עתירה שהוגשה לבג"ץ טוענת כי על פי חוק, אזרח ישראלי המבקר במדינת אויב מאבד את אזרחותו. ארגון "שורת הדין", שהגיש את העתירה, סבור ששלושת חברי סיעת בל"ד שביקרו בסוריה אינם עוד אזרחי ישראל, ולפיכך יש להדיחם מהכנסת אכירם זינו

ארגון "שורת הדין" עתר הבוקר (יום ד') לבג"ץ בטענה כי חברי הכנסת עזמי בשארה, ואסל טאהא וג'מאל זחאלקה, שביקרו בסוריה לפני מספר חודשים, איבדו את אזרחותם הישראלית, ואינם יכולים לכהן יותר כחברי כנסת. העותרים מבקשים מבג"ץ שיורה ליו"ר הכנסת, דליה איציק, לפנות את הח"כים האמורים ממשכן הכנסת, ולהשביע את הבאים אחריהם ברשימת בל"ד.

בשארה צילום: הגי אהרון

שוב בארץ

הח"כים מב"ד חזרו מביקור בסוריה ובלבנון / רועי נחמיאס

אחרי ביקור בסוריה ובלבנון, במהלכו נפגשו הח"כים מב"ד עם בשאר אסד ועם פואד סניורה, חזרו המחוקקים ארצה. הם יחקרו בקרוב בחשד ליציאה שלא כדין למדינת אויב

לכתבה המלאה

בעתירה נטען כי על פי חוק האזרחות, כל אזרח ישראלי המבקר במדינת אויב מאבד אוטומטית את אזרחותו מרגע יציאתו את ישראל. וכי לפי חוק יסוד: הכנסת - מי שאינו אזרח ישראלי אינו יכול להיבחר או לכהן כחבר כנסת. לפיכך, נטען בעתירה, "לאחר ביקורם של הח"כים מסיעת בל"ד בסוריה על יו"ר הכנסת להודיע להם על סיום כהונתם ועל פינוי מקומם לבאים אחריהם ברשימה".

לחצו כאן להגדיל הטקסט

בכתב העתירה הוסבר כי חברי הכנסת אינם חסינים מפני איבוד אזרחותם וכי עד עתה לא ננקטו שום הליכים נגד חברי כנסת שביקרו במדינות אויב מפני הנחה מטעמית, כך לדברי העותרים, שלחברי כנסת יש חופש תנועה מוחלט.

מתוך העתירה: "חוק חסינות חברי הכנסת, המאפשר לחברי כנסת לצאת מן הארץ ללא הגבלה, אינו מתיר להם להיכנס לארץ אויב ללא רשות. גם החסינות הכללית המוענקת לחברי כנסת אינה מגנה עליהם במקרה זה, הואיל וזו מגנה מפני דין פלילי או אזרחי או מפני פעולה משפטית, ואילו איבוד האזרחות שייך לדין המנהלי והוא נעשה אוטומטית ללא כל פעולה משפטית".

העתירה הוגשה על ידי עו"ד ניצנה דרשן-לייטנרף, שטוענת: "הגיע הזמן לאכוף את החוק כנגד ח"כים שרואים דרוו לעצמם לבקר במדינות אויב שמטרתן לחסל את מדינת ישראל, ולהיפגש עם מנהיגים שעומדים מאחורי פיגועי הטרור הרצחניים ביותר בישראל. חופש התנועה שהוענק לח"כים הללו מתוך טעות או מתוך פחדנות יסתיים מעתה. ח"כ ערבי שרוצה לחבור למדינת אויב לא יכהן יותר כחבר כנסת".

יו"ר סיעת בל"ד בכנסת, ח"כ ג'מאל זחאלקה, אמר בתגובה כי "זו עוד עתירה פרובוקטיבית, והפעם מטעם הארגון הימני שורת הדין. האנטי דמוקרטי, שבאה במסגרת הניסיון לזכות בפרסום ופופולריות ברחוב הישראלי על גבם של האזרחים הערבים והנהגתם הנבחרת. בל"ד היא המפלגה הכי דמוקרטית בארץ, ובמאבקה למען דמוקרטיה אמיתית היא נתקלת בפשיסטים וגזענים למיניהם ונאלצת להדוף התקפות שלוחות רסן לא רק מהימין, אלא גם מהממסד הרשמי עצמו, במיוחד מארגון השב"כ. הרי רק בשבועות האחרונים יצא ראש השב"כ בהצהרות לפגוע בכל מי שנאבק למען דמוקרטיה אמיתית ולמדינת כל אזרחיה".

זחאלקה הוסיף כי "בנסיעותינו אנו ממלאים את תפקידנו הפוליטי - וזאת במסגרת החסינות המהותית שלנו - אשר גוברת על הסעיף המונע נסיעה למה שנקרא ארצות אויב. אנחנו לא נסענו לארץ אויב. בעינינו סוריה ובלבנון הן ארצות אחיות, חלק מהעולם הערבי, ויש לנו זכות על פי החוק הבינלאומי לשמור קשר עם מדינות מחוץ למדינה שבה אנו חיים".

חדשות ב-SMS - עדכונים מחדר החדשות של ynet ישירות לסלולרי שלכם.

חזרה

אלפים השתתפו בעצרת למען בשארה

מאת: ניר ייבג 4 פרשת בשארה

אלפי ערבים-ישראלים הגיעו לנצרת לעצרת שארגנה תנועת בל"ד מתוך תמיכה בבשארה וכתגובה ל"מסע הרדיפה של השלטונות הישראלים נגד האוכלוסייה הערבית-קראו: "בדם וברוח נפדה אותך יא עזמי"

...

אלפים השתתפו (יום שבת) בעצרת תמיכה בנצרת שארגנה תנועת בל"ד, בתגובה למה שהם מכנים: "מסע הרדיפה של השלטונות נגד האוכלוסייה הערבית ומנהיגיה", ומתוך תמיכה בד"ר עזמי בשארה, חבר הכנסת אשר התפטר השבוע לאחר שפורסמו החשדות הביטחוניים נגדו. אלפי התומכים הגיעו לעצרת כשהם נושאים כרזות וקוראים קריאות כגון: "בדם וברוח נפדה אותך יא עזמי".

נציגים רבים מהמפלגות הערביות הגיעו לעצרת, בהם: ח"כ טלב א-סאנע, השייח' ראד סלאח, ראש הפלג הצפוני של התנועה האיטלאמית, שוקי הטיב, יו"ר ועדת המעקב של ערביי ישראל, ואישי ציבור נוספים.

מפלגת בל"ד קראה לאזרחי ישראל הערביים להשתתף בעצרת כדי להביע תמיכה בבשארה. בנואמו בעצרת, קרא חטיב לממשלה הישראלית ואמר: "הגישה שלכם היא הרסנית. היא תביא הרס על היהודים והערבים".

ח"כ ג'מאל זחאלקה (בל"ד) אמר לאתר "אל-ערב" במהלך העצרת, כי האלפים הרבים שהגיעו לעצרת בנצרת נושאים מטר תקיף לממשלת ישראל, לפיו האזרחים הערבים לא יהיו מוכנים לחזור לימים של השלטון הצבאי.

בראיון לעיתון המצרי "אל-אהראם" גילה (יום שבת) בשארה, כי הוא קיבל הצעות רבות ממדינות ערביות רבות לארח אותו, אלא שהוא טרם החליט היכן ישתקע. "הדבר הברור הוא שאעבור בין הבריות השונות". לדבריו, קהיר היא אחת האופציות המוצעות, וזאת לאור קבלת הפנים החמה - העממית והרשמית - שלה זכה בביקורו במצרים.

ביום רביעי (25.04.07) התיר בית המשפט השלום בפתח תקוה לפרסום, כי יו"ר בל"ד, חבר הכנסת עזמי בשארה, נחשד בסדרה ארוכה של עבירות חמורות על בטרון המדינה. במקביל, הותיר בית המשפט צו איסור פרסום על פרטים נוספים, וזאת למשך שבוע. בין העבירות בהן בשארה נחשד: סיוע לאויב בזמן המלחמה בלבנון, מסירת ידיעה לאויב, מגע עם סוכן חוץ, עבירות על חוק איסור הלבנת הון ועבירות נוספות. על-פי החשד, הלק מהעבירות בוצעו במהלך המלחמה בלבנון.

מקור:

<http://www.news1.co.il/Archive/001-D-129541-00.html?tag=17-40-07>

עודכן ב- 15/04/2007 00:00

ח"כ עזמי בשארה: אני נאלץ לבחור אם להיות שהיד, גולה - או אסיר

יו"ר בל"ד: לו התפטרתי מהכנסת בטרם עזבתי הייתי נעצר; בשארה טרם החליט מתי ישוב לישראל, והוא שוקל מחדש את החלטתו להתפטר לנוכח ההתפתחויות; בראיון ל"אל ג'זירה" אמר "אני מודאג מכך שרואים בי אויב", והתייחס לאופי החשדות נגדו, אך הדבר אסור בפרסום; לדבריו, הואשם בשל התסכול הישראלי ממלחמת לבנון

מאת יואב שטרן וג'קי חורי

יו"ר בל"ד, ח"כ עזמי בשארה, שנגדו מתנהלת חקירה האסורה לפרסום, אמר אמש (ראשון) כי עומדות בפניו כעת שלוש אפשרויות - להפוך לשהיד, להפוך לגולה, או להיכנס לכלא. לדבריו, זה מה שאומרים לו "אנשים שהם יותר מאשר סתם חברים קרובים". עם זאת, הוא אמר כי לא קיבל החלטה שלא לחזור לישראל. "אני ממתין, לומד את הנושא ואראה. אין כמובן החלטה שלא לחזור לארץ, כלל לא", אמר. בשארה אמר כי ישקול מתי לשוב לארץ "לפי ההתפתחויות".

בראיון ל"אל ג'זירה" אמר בשארה, כי הוא גם עשוי שלא להתפטר כעת מהכנסת. לדבריו, גמלה בלבו ההחלטה להתפטר מהכנסת לנוכח התחושה כי מיצה את עבודתו הפרלמנטרית, ואולם בעקבות ההתפתחויות בפרשה, הוא שוקל את הדברים מחדש. לדבריו, "אני לא דמוקרט ישראלי. אני דמוקרט ערבי פלשתיני". בסוף השבוע אמר בשארה בראיונות, כי פעל לבסס את מוסדות בל"ד, כך שהתפטרותו הצפויה לא תפגע במפלגה.

בראיון התייחס בשארה לאופי החשדות נגדו, ואולם צו איסור פרסום מונע את פרסום הדברים. לדבריו, הוא דוחה את כל הטענות נגדו. בשארה אמר כי מסע ההסתה נגדו, שהחל לפני כשבוע, הוא מאורגן ומתוזמר היטב. "מה שמדאיג אותי זה שינוי כללי המשחק. שאדם בגילי או במעמדי צריך להוכיח את חפותו ומישהו רואה בו אויב", אמר בשארה. בשארה אמר כי המסע נגדו קשור לתחושת הכישלון בישראל ממלחמת לבנון. "אין לנו פטרויות ישראליות ולא תהיה לנו. אנחנו לא מקבלים שאויבי ישראל הם גם האויבים שלנו", הוא אמר, בהתייחסו לעמדתו לגבי מלחמת לבנון השנייה.

לדברי בשארה, לו היה מגיש את התפטרותו בטרם יצא מישראל, היה נעצר עד תום ההליכים בידי המשטרה בשל הסרת חסינותו. "אנחנו נגן על עצמנו ונתמודד בכל הדרכים, כולל הדרך המשפטית, נעשה זאת. אבל אסור לונתר על התנועה הלאומית שייסדנו", הכריז.

בית משפט השלום בפתח תקוה התיר אתמול לפרסם כי מתנהלת חקירה נגד בשארה בחשדות שונים, אך הותיר על כנו את צו איסור הפרסום על פרטי הפרשה, עד ל-23 באפריל. בית המשפט דחה את בקשת בל"ד, עיתון "הארץ" באמצעות עו"ד פז מוזר, וכלי תקשורת נוספים, לבטל את צו איסור הפרסום, וציין כי בשלב הנוכחי אין לפרסם את פרטי החקירה, גם מכיוון שבשארה לא הופיע בפני בית המשפט.

בית המשפט ציין כי "החקירה מתבצעת בזירות באמצעות גורמי חקירה בכירים ובפיקוח היועץ המשפטי לממשלה", וקבע כי פרסום החשדות נגד בשארה "יש בו בשלב זה כדי לפגוע במידה ממשית ומוחשית בהתקדמות החקירה".

בתום הדיון אמר יו"ר סיעת בל"ד, ח"כ ג'מאל זחאלקה: "אני מוכן להתייחס לחקירה אם כלי התקשורת יפרסמו את דברי. אנחנו נתונים במסע הכפשה מבלי יכולת לענות ורוצים בגילוי האמת". זחאלקה דחה על טענתו בדבר רדיפה פוליטית נגד בל"ד ונגד בשארה והאשים את המשטרה כי היא עושה שימוש לרעה בצו איסור הפרסום. "חרושת השמועות בפרשה פוגעת בנו מן הרגע הראשון. המשטרה עושה בצו שימוש לרעה, ובכך נוצר מצב א-סימטרי. מישהו דואג לשתול ידיעות שקריות בתקשורת", הוא אמר. מבל"ד נמסר כי המפלגה שוקלת הגשת ערעור על החלטת בית המשפט.

כל הזכויות שמורות, "הארץ" ©

סגור חלון

עודכן ב- 25/12/2008 08:20

יואב שטרן | יש חיים אחרי בשארה

בישיבות הלשכה הפוליטית היא יחידה מול 11 גברים, אבל את דעותיה אינה מהססת לומר, לפעמים בהרמת קול. חנין זועבי, האשה הערבייה הראשונה שזכתה במקום ריאלי בבל"ד

במטה המרכזי של בל"ד, בקומה השנייה של מבנה אפרורי באזור התעשייה של נצרת, תלויה תמונה גדולה של עזמי בשארה. אי אפשר שלא להבחין בה: היא ניצבת מול הכניסה, מזכירה לכל מי שנכנס, אם שכח, של מי המקום הזה. לא צריך את התמונה כדי לדעת שהאיש, גם בהעדרו, נוכח כאן. נעדר-נוכח, שמפלגתו הברית הלאומית הדמוקרטית מציינת 12 שנה לכניסתה לכנסת ונערכת למבחנה הגדול: הבחירות הבאות יהיו הראשונות בלי בשארה, אחד המנהיגים הכריזמטיים ביותר שהצמיח הציבור הערבי בישראל.

רשמית, אין לו תפקיד במפלגה. הוא נושא בתואר הלא מחייב "מייסד", ובחודשים האחרונים העניק למפלגה עצמאות ממנו. או כך לפחות טוענים. אין הופעות פומביות באמצעות הטלפון או בווידיאו כמו בעבר.

השבוע התהלך יו"ר הסיעה, ג'מאל זחאלקה, באי שקט במטה בין הטלפון לתרמוס והקפה המר, לחדר הישיבות. הרבה מוטל על כתפיו. הוא ואחרים מדגישים, שההחלטות במפלגה מתקבלות במוסדות הרשמיים בדיוק כמו בכל מפלגה אחרת, ולא על ידי בשארה או בעצה אתו. קשר הדוק עם בשארה, שהואשם על ידי השב"כ בקשר עם חיזבאללה, עלול להיות עילה לפסילת המפלגה.

כוכבת החדשה של בל"ד, מספר 3 ברשימה, היא חנין זועבי. בת למשפחה הגדולה והחזקה מנצרת, רווקה בת 39, היא האשה הערבייה הראשונה שזכתה למקום ריאלי ברשימה, בזכות שריון. היא בת טיפוחיו של בשארה, וזכתה צריכה להוכיח את עצמה. בקלפי. כשצעף כתום, כצבע המפלגה, על כתפיה הגיעה בבוקר יום שני ליום עמוס עבודה. ראיון נוקב ולא אוהד ברדיו שמש, ראיון ל"הארץ", ישיבה של הנהגת המפלגה, נסיעה לירושלים לראיון בערוץ הכנסת, חזרה לפגישות נוספות. היא שולטת היטב בעברית, אך ממתיקה סוד בערבית. רשמית לעצמה הערות במחברת תוך כדי שיחה, לפעמים שותקת שניות ארוכות לפני תשובה על שאלה רגישה, או מתייעצת.

בבחירות הבאות יהיה עליה לשכנע את המצביעים שהמפלגה ממשיכה, גם אם בשארה בגלות. "אין שום קשר ארגוני בין עזמי בשארה לבין בל"ד. יש לבל"ד הנהגה. עזמי ניסח את החלקים הכי מרכזיים במצע, את הפילוסופיה וההברקות. לא משנה איפה הוא עכשיו, הפרויקט הזה ממשיך גם כשהוא לא פה", היא אומרת. בחמש השנים האחרונות ניהלה זועבי את "מרכז אעלאם, מרכז תקשורת לחברה הפלשתינית הערבית בישראל". שם מימשה את משנת בל"ד, הקוראת לארגון של החברה הערבית בישראל, על ידי ארגון של העיתונאים הערבים בגוף אחד. מחצית מהעיתונאים הפעילים הצטרפו לפורום החדש. מכיוונם של הטייקונים, הבעלים של כלי התקשורת והעורכים הראשיים, נשבה רוח קרה, אבל היא המשיכה בשלה.

לדברי זועבי, מטרת הקמת הפורום היא העצמת החברה הערבית. "כשאני פונה למועצת העיתונות בשם הפורום, אז אני מייצגת את כל העיתונאים הערבים. אנחנו צריכים לצאת למאבק כחברה חזקה, מאורגנים, עם קונסנסוס לאומי. הערבים, שהם הקורבן, יקבעו את סדר היום, והיהודים, הנאורים שבהם, יתמכו. זו דמותו הנכונה של מאבק ערבי יהודי משותף", היא אומרת.

לזועבי חשבון ארוך עם התקשורת העברית על אופן טיפולה בערבים בישראל: העצמה היא בעיני התקשורת בדלנות, תנועה לשחרור לאומי – לאומניות, ודרישה להכרה כזהות – קיצונית. "לא מפריע לי שיגידו שאני קיצונית, אבל שקודם ישמעו את הדעות שלי. אף אחד לא באמת מכיר את המצע של בל"ד, אבל העיתונות העברית מחלקת ציונים. יש לה לקסיקון, ומשם היא בונה את הסיפור על הפלשתינאים".

פלשתינאים? כן, פלשתינאים. "זה לא בלבול, זו הבהרה. כאשר אני אומרת פלשתינאים אני לא מבלבלת, אלא מתקנת בלבול. לכל מי שחושב שאני לא פלשתינאית, אז אני כן. במישור התרבותי אנחנו ערבים, במישור הפוליטי המונח הנכון הוא פלשתינאים. אנחנו פלשתינאים בישראל. אני הייתי רוצה להיות צרפתייה, אני אוהבת את צרפת. אבל אני לא. אני פלשתינאית", היא אומרת.

בחוגי הבית זועבי היא פעמים רבות האשה היחידה בסלון. בישיבות הלשכה הפוליטית של המפלגה היא האשה היחידה מול 11 גברים. גם במנכ"לות. את דעותיה אין היא מהססת להשמיע, בקור רוח, לפעמים מתוך הרמת קול. יריביה, רובם גברים, מתלוננים שהיא מתנשאת. "מתנשאת? ככה אמרו לך? אני לא. אני אשה דעתנית, אני יודעת מה אני רוצה בחיים שלי, מה הערכים שאני מאמינה בהם, מהו המצפון של הדרך הלאומית. המצפון הלאומי חזק בשבילי ומכוון אותי בכל דבר, בכל בחירה. אני מקווה שיבוא היום שבו יראו בנשים חזקות משאב, לא איום".

1

VIII

TheMarker Online

יו"ר חד"ש ברכה: על בשארה לשוב לארץ; ח"כ שמפר חוק צריך לדעת שישלם מחיר

18:52 | 29.4.2007 שחר אילן

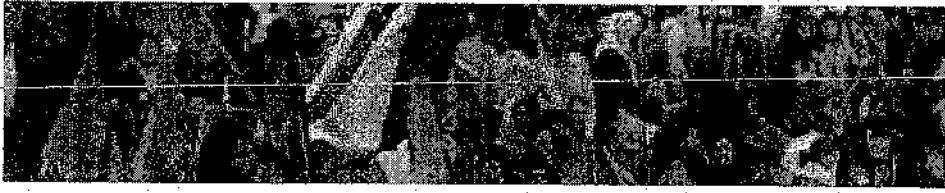
יו"ר חד"ש, ח"כ מנוחמד ברכה, קרא היום (ראשון) ליו"ר בל"ד, הח"כ לשעבר, עזמי בשארה, לחזור לישראל ולהתמודד עם ההאשמות נגדו. בשיחה עם "הארץ" אמר ברכה, כי חברי הכנסת הערבים יודעים שהם מפרים חוקים, ויודעים שהם עלולים להידרש לשלם מחיר והדבר חל גם על בשארה.

"בשארה לא יכול לדבר על זה רק בשידורי טלוויזיה", אמר ברכה. לדבריו, "אנחנו חברי כנסת. כשהחלטנו לרוץ לכנסת ונבחרנו לקחנו על עצמנו את כללי המשחק לטוב ולרע". לדבריו מי שמפר חוקים, גם חוקים שהוא אינו מכיר בהם, "צריך להכיר בזכות החוק לבוא אתו חשבון". ברכה נתן כדוגמה את חוק איסור המפגשים עם אנשי אש"ף, שחברי הכנסת נהגו להפר אותו בעקביות לפני הסכם אוסלו. "הפרנו את החוק וידענו שנשלם מחיר", אמר ברכה.

ברכה אמר עוד, כי "יש עכשיו גל הסתה נגד האוכלוסייה הערבית. את בשארה שפטו לפני שהועמד למשפט. כל פוליטיקאי מתוסכל מנסה לטפס עלינו. ישראל חסון לא מונה לשר התיירות, אז הוא מתייר אצלנו ואומר שיש מלחמת עצמאות שניה נגד אזרחי ישראל. לח"כ עתניאל שנלר יש צוותים שבודקים אפשרות לחילופי אוכלוסין".

יו"ר סיעת בל"ד, ח"כ ג'מאל זחאלקה, אמר בתגובה ש"בשארה יחזור אבל באווירה הנוכחית ובהאשמות הנוכחיות דינו נחרץ. הם שברו את כל כללי המשחק". לדבריו, צריך לדון בשובו של בשארה רק לאחר שהסערה בארץ תשכך.

זחאלקה מאשים את השב"כ במתקפת ההסתה נגד הציבור הערבי. "השב"כ הכריז שאנחנו איום אסטרטגי. בעבר הם פעלו בחשאי. באחרונה הם נעשו פטפטיים בשב"כ". עם זאת, הוא טוען שהשב"כ משמש בעניין הזה כזרוע של ראש הממשלה.

التجمع الوطني الديمقراطي
التجمع

عبرية

מפלגת בל"ד

מפלגת בל"ד נוסדה בשנת 1995, לאחר חתימת הסכמי אוסלו בשנת 1993, וכתוצאה מהצורך הגדול בבניית תודעה פוליטית ומדינית שיהיה ביכולתה להתמודד עם תוצאות ההסכם האמור- הסכם שבל"ד ראתה בו מהיום הראשון לחתימתו טעות חמורה. הקמתה של בל"ד בלמה את תהליך הישראליות שהאוכלוסייה הערבית עמדה לעבור אחרי "אוסלו", והציבה שוב את האופציה הפלסטינית הערבית כאופציה יחידה להשתייכותו הלאומית והמצפונית של האזרח הערבי בישראל, לצד השתייכותו האזרחית כאזרח המדינה.

מאז הקמתה שאפה בל"ד ופעלה ועודנה פועלת לאגד את המיעוט הערבי בישראל בתוך מסגרת לאומית משותפת, אל מול השייכות העדתית, המשפחתית והדתית, שהמסד הישראלי מטפח למען "הפרד ומשול". מאז הקמתה הצליחה בל"ד להציב אלטרנטיבה מוחשית להלך הרוח ששרר טרם הקמתה בסוגייה זו, והצלחתה בלהציב את מצעה ועקרונותיה כזרם מרכזי בשיח הפוליטי בקרב האוכלוסייה הערבית ובמדינה בכלל- היא חסרת תקדים. המצע שכותרתו "מדינת כל אזרחיה" הפך למטבע לשון נפוץ בשיח הפוליטי בישראל, וכל המפלגות שפועלות בקרב האוכלוסייה הערבית (ולאחרונה גם מרצ!) אימצו את המצע הזה, ברובו המוחלט.

בשנת 1996 בל"ד התמודדה בבחירות לכנסת ברשימה משותפת עם חד"ש, ונציג המפלגה, הד"ר עזמי בשארה, נבחר לכנסת לראשונה. בשנת 1999 בל"ד השיגה בבחירות לכנסת שני מנדטים. בבחירות לכנסת 2003 השיגה בל"ד 3 מנדטים כשרצה לבחירות באופן עצמאי, מול בריתות שנכרתו בין מפלגות ערביות אחרות. אלה היו הבחירות שייצבו את בל"ד באופן סופי בתור הזרם המרכזי בפוליטיקה הערבית בישראל. נציגיה בכנסת מאז הם: בשארה, הד"ר ג'מאל זחאלקה וואסל טהה.

הבחירות שמתקיימות עתה לכנסת ה-17 הן הזדמנות נוספת בפני בל"ד להגדיל את כוחה, כפי שמורים כל הסקרים המקצועיים הנעשים בקרב האוכלוסייה הערבית.

תנועת בל"ד היא התנועה היחידה בארץ שקוראת להפרדת דת ממדינה. אפילו מפלגת "שינוי" הסתפקה בהפרדה צרכנית וזאת הקשורה לדיני אישיות מצומצמים, בזמן שבל"ד מציעה הפרדה טוטאלית בכל תחומי החיים. מצעה של מפלגת בל"ד מציע אלטרנטיבה אזרחית ונאורה אל מול מדינת הלאום המפלה והנגועה בגזענות. מטרתו העיקרית של מצע מפלגת בל"ד היא להפוך את ישראל למדינת האזרחים, בהיותם אזרחים שווים, ללא הבדל דת, גזע או מין.

صفحة البداية
أدبيات الحزب
أخبار الحزب والكتلة
أخبار عامة
اتحاد الشباب
الاتحاد النسائي
التجمع الطلابي
رأي وفكر
أدب وفن
فلسطين
إنجازات برلمانية
المؤتمر الخامس
أغاني وطنية
الاتصال بنا
ميديا
عبرية
English

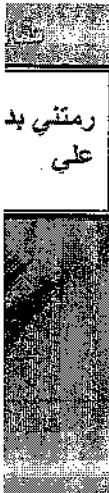
أرشيف الموقع السابق

التجمع الوطني الديمقراطي
التجمع

التجمع الوطني الديمقراطي

☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐
☐

המתקפה המתמשכת נגד ח"כ עזמי
בשארה ובל"ד

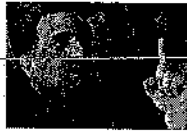

كافكا: تته
واشكالية
* .. / يا
البشتاوي
البنية الغ
في "اللج
أبراهيم..
محمود ال

المهرجان
التجمع الـ

הרדיפה הפוליטית וההסתה נגד האזרחים
הערבים ונציגיהם הנבחרים המתקפה המתמשכת
נגד ח"כ עזמי בשארה ובל"ד

الهيئة
النائب عز
الوطني الـ

בל"ד: בשארה יחזור לארץ

מסע הרדיפה הפוליטית מקורה בהתנגדות
החריפה של המפלגה למלחמת לבנון, והוא לא
ירתיע את בל"ד הדבקה בעמדותיה העקרוניות

החזון של מדינת כל אזרחיה

תנועת בל"ד נוסדה רשמית במרץ 1995, לאחר
שנתיים של פעילות קדחתנית בקרב פעילים
פלסטינים אזרחי ישראל, על רקע משבר פוליטי
רב-ממדי.

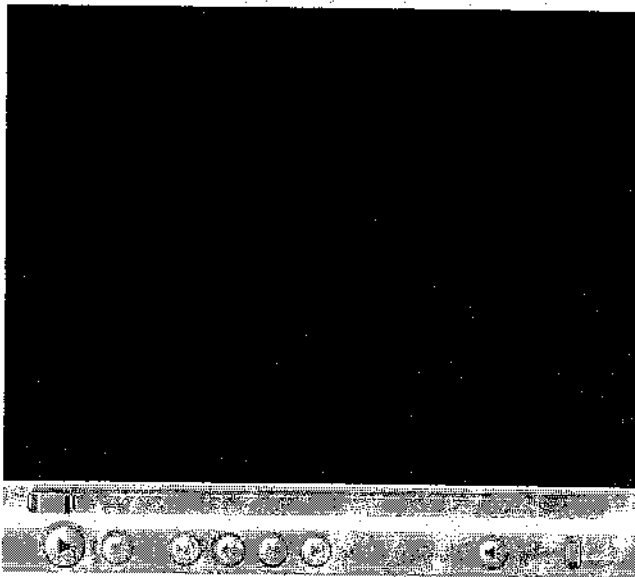

המצע של בל"ד

ברית לאומית דמוקרטית (בל"ד) היא מפלגה
דמוקרטית שמייצגת את האזרחים הערבים
בישראל, מפלגה לאומית ערבית פטריוטית
פלסטינית

1

كلمة الدكتور عزمي بشارة في المؤتمر الخامس لحزب التجمع الوطني

news חדשות

ידיעות אחרונות

בית המשפט: יש חקירה נגד בשארה

שלחו להדפסה

בית משפט השלום בפתח תקווה התיר לפרסם שמתנהלת חקירה נגד יו"ר בל"ד, ח"כ עזמי בשארה. עם זאת, הוא לא התיר לפרסם פרטים על החקירה. השופט: "כל חשיפה שלא בעיתה עלולה לפגוע בצורה ממשית בהתקדמות החקירה וגם בזכויות נחקריה"
רענן בן צור

הותר לפרסם

בשארה נחקר, אך הפרטים על החקירה יישארו חסויים: צו איסור הפרסום על פרטי החקירה בענייניו של ח"כ עזמי בשארה - לא יוסר. עם זאת התיר בית המשפט לפרסם כי מתנהלת חקירה בענייניו של חבר הכנסת. כך הוחלט היום (א') בבית משפט השלום בפתח-תקווה, שדן בבקשה לביטול הצו שהוגשה על ידי עו"ד פז מוזר בשם "ידיעות אחרונות" ו"הארץ" וכן בקשת מפלגת בל"ד.

עזמי בשארה. יש חקירה נגדו צילום: אי"א פו

בית המשפט קבע בהחלטתו כי "בשארה אמנם נחקר בחשדות שונים, הידועים לו, אלא שבכך לא תמה בדיקת הנתונים שנאספו עד כה". השופט ליה לב-און כתבה בהחלטתה: "אנו נמצאים בשלב חקירה שאינו מאפשר פרסום, בפרט שהנחקר לא בא בפני ולא ביקש דבר. לא חרושת שמועות ולא פרסומים בתקשורת זרה ובשפה המובנת רק לחלק מהאוכלוסייה, יכולים לשמש נימוק ולהצדיק פגיעה לא מידתית בחקירה, בזכויות הנחקרים על-אחת כמה וכמה שמדובר בעניין כה רגיש בדרגה גבוהה מאוד".

אחד העתרים, ח"כ ג'מאל זחאלקה (במרכז) (צילום: חן בוידיק)

לחצו כאן להגדיל הטקסט

השופטת הוסיפה כי ממסמכים שהוגשו לעיונה, עולה שמדובר בחקירה שהפכה לגלויה בחודש האחרון ומתבצעת בהירות באמצעות גורמי חקירה בכירים ובפיקוח היועץ המשפטי לממשלה.

עזמי בשארה:

כללי המשחק השתנו / רועי נחמיאס

בראיון ראשון בקולו, לתנתן הרדיו "א-שמס" אומר יו"ר בל"ד כי הגיע הזמן להשיב לפרטים הרבים שפורסמו השבוע. בשארה לא נוקב במועד לחזרתו לארץ, אך אומר כי הוא שוקל זאת מחדש לאור "כללי משחק חדשים" בענייניו

לכתבה המלאה

השופטת לב-און כתבה עוד שהצו הרחב שהוצא במידה מסוימת נעשה לא אפקטיבי, מכיון שהוא מופר על-ידי ח"כ בשארה. "ד"ר עזמי בשארה אמנם נחקר בחשדות שונים הידועים לו, אלא שבכך לא תמה בדיקת הנתונים שנאספו עד-כה, פרסום הודעות החשדות תוך התייחסות ספציפית אליהם יש בה בשלב זה כדי לפגוע ובאופן מוחשי להתקדמות החקירה. כל חשיפה שלא בעיתה עלולה לפגוע בצורה ממשית בהתקדמות החקירה וגם בזכויות נחקריה. מנגד שיהיו אינו בגדר פגיעה לא מידתית בזכות הציבור לדעת".

אחד ממגישי העתירה, ח"כ ג'מאל זחאלקה, אמר לאחר מתן פסק הדין: "אי ביטול צו איסור הפרסום פוגע חמורות בבל"ד. יש גורמים שזואגים לשתול ידיעות שקריות בתקשורת. אין לנו מה להסתיר - המשטרה הפכה לפוליטית והיא מנהלת רדיפה נגד ח"כ בשארה". לדברי זחאלקה בשארה נמצא בחו"ל וכי הוא נמצא בקשר רציף עימו.

בל"ד: מתנהל מסע רדיפה פוליטי-בטחוני

הלשכה הפוליטית של בל"ד מסרה בתגובה להחלטת בית המשפט: "האיפול שמשטרת ישראל והשב"כ מנילים הוא תוכנית מוכנה מראש וחלק אלמנטרי וקרובי ממסע הרדיפה המתוכנן והמחושב שישראל וזרועות הביטחון שלה מנהלים כנגד ח"כ הד"ר עזמי בשארה ונגד בל"ד והתנועה הלאומית הערבית במדינה".

לדברי בל"ד, "המשטרה מונעת מבשארה מלפנות לדעת הקהל בגלוי, מונעת ממנו חופש פעולה פוליטי וכן את מימוש זכותו הדמוקרטית להגיב על ההאשמות הפוליטיות החמורות המופנות כלפיו ולהציג את ההאשמות שלו. מאידך, המשטרה נגת להדליף לעיתונים ולמפיצי ההאשמות". בבל"ד מאשימים את המשטרה ב"מסע של הסתה והתרת דם שלא היה כדוגמתו. בל"ד שוקלת לפנות לבג"צ במסגרת מאמציה להמשיך בניסיונותיו הלגיטימיים להסיר את האיפול המוטל על נסיבות מסע הרדיפה הפוליטי והביטחוני".

בשארה התראיין בפעם הראשונה בקולו מאז יצא מהארץ ב"רדיו א-שמס" ביום שישי. בדבריו הוא דחה את האשמות נגדו מכל וכל. "כאשר הן יתפרסמו אוכל לתת עליהן את התשובות", הוא אמר. ח"כ בשארה סיפר למראיין כי הוא שוקל את חזרתו לישראל. לדבריו, "עתה ישנם כללי משחק חדשים ושונים לחלוטין. כשתשמע את ההאשמות תבין שמדובר בחוקי משחק חדשים".

בראיונות שהעניק לעיתוני סוף השבוע
הערבים היוצאים בישראל, אמר חבר הכנסת כי הוא מופתע מ"מסע ההסתה חסר התקדים והבלתי מובן" נגדו. בשארה יוצא נגד כלי התקשורת בישראל ומי שהוא מכנה "שכירי החרב הערביים אשר משרתים את הממסד השולט" שדיכרו בגנותו.

בדברים אחרים שאמר לעיתון "חדים א-נאס" שיוצא בצרפת, אמר ח"כ בשארה כי עוד לפני נסיעתו שקל להתפטר מהכנסת ואילו עתה, לאור הרדיפה המתנהלת נגדו, הוא שוקל זאת ביתר רצינות. "איני יכול להיות חבר כנסת כשאני נרדף פוליטית", אמר בשארה. הוא הדגיש כי הצליח להשריש בישראל תרבות פוליטית חדשה אשר אינה תלויה בציונות והביע אמונו כי יצליח במאבקו המוכח.

בהכנת הידיעה השתתף רועי נחמיאס

חדשות ב-SMS - עדכונים מחדר החדשות של ynet ישירות לסלולרי שלכם.

חזרה

"אני לא אהיה פליט באף מדינה"

ח"כ בשארה מצהיר כי אין בכוונתו לעזוב את ישראל ומכריז: אחזור לנהל "מאבק על הבעת רעיונות"

ג'קי חוגי, מיה בנגל ואיתמר ענברי
7:59 11/4/2007

"אני לא אהיה פליט באף מדינה" - כך מצהיר חבר הכנסת ויושב ראש תנועת בל"ד, עזמי בשארה בתגובה לידיעות שפורסמו בישראל על כוונתו לעזוב את הארץ.

בשארה הנחיש את ההדלפות בישראל על כוונתו לפרוש מהכנסת. "אני אחזור הביתה כדי לנהל מערכה תרבותית ואנושית למען הבעת רעיונות, למרות כל האזהרות שקיבלתי מתומכיי הרבים בארץ ומחוצה לה. לא אהיה פליט באף מדינה."

ד"ר בשארה אמר את הדברים בבירה הירדנית עמאן לעיתונאי הירדני סמיד חיארי, העורך של סוכנות הידיעות עמון ניוז. חיארי סיפר כי פגש את בשארה שלשום בערב בבית חולים פרטי בעמאן, שם שהה לצורך בדיקות רפואיות.

גורם המקורב לבשארה הסביר כי מנהיג תנועת בל"ד עלול לאבד את חסינותו הפרלמנטרית אם יתפטר מהכנסת. "דבר זה יחשוף אותו לרדיפה משפטית, במיוחד לאור ההאשמות המפוברקות המוטלות עליו", אמר. אותו מקורב, ששוחח עם כתבת היומון הירדני "אל-רד", הוסיף ואמר שד"ר בשארה חשוף ללחצים מצד גורמים ישראליים.

"השלטונות מכינים תיק מפוברק"

הוא הסביר זאת ב"פעילותו הפוליטית והאופוזיציונית למדיניות הישראלית באדמות הכבושות והסכמתו הלאומית הידועה להתנגדות הלבנונית ולסוריה". "יתק שהדובר הוא ד"ר מראן בשארה, אחיו הצעיר של חבר הכנסת, ששה עמו בעמאן לרגל חג הפסחא.

"השלטונות בישראל פועלים להכין תיק מפוברק נגד עזמי בשארה, שעליו הם חשבו כבר בשנת 2000", הוסיף ואמר אותו מקורב לעיתון הירדני, "הכיוון כעת הוא ניסיון להטיל עליו האשמות ביטחוניות, שהעונשים בגינם מגיעים לשנות מאסר רבות".

אתמול, בתגובה ראשונה לדיווח לפיו עזב בשארה את ישראל לירדן בליווי שני חבריו לסיעה, והחליט להתפטר מהכנסת כבר בימים הקרובים, הבהיר יו"ר בל"ד בשיחת טלפון מחדרו במלון בעמאן כי "לא קיבלתי כל החלטה אם להתפטר מן הכנסת. השלטונות בישראל רודפים אותי, מנסים להפליל אותי ומפברקים נגדי תיקים משפטיים".

ביום שישי דיווח אתר האינטרנט "א-סינארה נט", השייך לעיתון א-סינארה היוצא לאור בנצרת, כי בשארה עזב את ישראל בליווי הח"כים ג'מאל זחאלקה וואסל טאהא, והוא מתכוון לשלוח מכתב התפטרות מהכנסת באמצעות אחד מעמיתיו. עוד נאמר בדיווח כי בשארה יודיע על התפטרותו ברשת הטלוויזיה "אל-ג'זירה", וכי מפלגתו תפרסם מהדורה מיוחדת של עיתונה בנושא.

ה' בטבת, התשס"ט 01.1.09

חדשות

"הכרה בציונות ובישראל זה ייהרג ובל יעבור"

גאת אבינדיב יזקון, 04.08.08 | 14:19

3 המלצות | המליצו

תגייתו בשארה בלד יומן פתח זחאלקה

צילום:

מרים צחי

עזמי בשארה ברח לחו"ל אך רוחו עדיין מפכה בבל"ד שמאיימת לעקוף את פת"ח מימין. בתנועת הנוער שלה מאמינים שישארל אין זכות לשפוט את קונטאר, מתנגדים לכל הכרה בישראל ומוכנים להקריב את הדמוקרטיה שהיתה כאן בית תפוקיהם תמורת מחיקת המפעל הציוני

ח"כ ד"ר ג'מאל זחאלקה מדבר על הרמב"ם, על וולטר בנימין, על גרשום שלום ועל אכזריות הציונות, כשאת השיחה קוטעים ביפרים שמודיעים על פיגוע הטרקטור השני בירושלים. עוזרו של זחאלקה רץ לחפש את שלט הטלוויזיה בפנים מודאגות. אשתו עובדת באל-ג'זירה. על פניו של הד"ר לא נע שריר, ואי אפשר לנחש מה עובר בראשו באותו רגע. זחאלקה, נאה דורש ונאה מקיים, לא מאמין ב-'SOFT DEMOCRATS', והוא משדר קור רזה, זקיפות קומה וחדות חסרת פשרות. להתרשמותי, מדובר באדם שנמצא בכמה וכמה רמות מעל הפוליטיקאי היהודי הממוצע, לפחות בכל מה שקשור בכבודו העצמי ובעמדותיו הקשיחות. הידיעה על הפיגוע לא מוציאה אותו משלוותו. הוא כבר אמר שהוא נגד אלימות כעמדה עקרונית, מוסרית, ומצד שני גם אין בדעתו לצאת מגדרו, להתנצל או לגדף. "צריך לטפל בשורש הטרגדיה הבלתי פתורה שגורם לכל האלימות", אומר זחאלקה. אפשר רק לקנא בביטחון העצמי ובכנות של האיש.

באתי לכנסת לשמוע מג'מאל זחאלקה על השפעתו של הד"ר הזועף, עזמי בשארה, על בל"ד. כשאני תר בזריזות אחר תמונה של המנהיג המבוקש בעוון ריגול לטובת האויב, זחאלקה שואל בחיור: "אתה מחפש תמונות לאומניות?" על הקיר תלויות שלוש תמונות בלבד. האחת של מרטין לותר קינג, השנייה של נלסון מנדלה והשלישית תמונת 'נובוס אנג'לוס' - 'המלאך החדש' של פאול קליי. "בכל פעם שאני שומע את הסיפור של התמונה הזו, השערות על היד שלי סומרות", אומר זחאלקה. המלאך החדש היה שייך לפילוסוף היהודי-גרמני וולטר בנימין, ולאחר מכן הגיע לגרשום שלום. זחאלקה מספר על תולדותיה של התמונה. "השנה היא 1940, קבוצה של אינטלקטואלים יהודים נרדפים על ידי הנאצים, בהם וולטר בנימין וחנה ארדנט שמגיעים לנקודה על הגבול עם צרפת. שם, בהשראת

1

XV

הציור, כותב בנימין קטע מדהים על מלאך ההיסטוריה, קטע שהציונים כמו בן לא אוהבים, כמו כל דבר תרבותי ודתי". למעשה, נראה שרק שיחה על הציונות מצליחה לעורר אותו ולהדליק אש בעיניים הקשות שלו.

שיר השירים אשר לבשורה

עזמי בשארה אומץ בחזם באקדמיה הישראלית, זכה להגנת בג"ץ שביטל את פסילת בל"ד מריצה לכנסת, ולבמה תקשורתית נרחבת כפרשן וכקנטרן. כשעזב את הארץ הוא הותיר אחריו לא מעט לבבות שבורים בשמאל הישראלי. בשארה עיצב מורשת אידיאולוגית מפותחת של לאומיות ערבית השוללת כל פשרה והסכם שלום עם ישראל.

למעשה, בל"ד הוקמה בתגובה להסכם אוסלו, שהותיר את "ערביי 48' לבדם מול הממסד הציוני", ואיים במתן לגיטימיות לקיומה של ישראל. בשארה אף הצביע בכנסת נגד 'הסכם וואי'. כעת, למרות היעדרו, הפכה משנתו לבסיס 'חזון ערביי ישראל', ולגורם דאגה בשב"כ ובממסד הישראלי. כעת יכול זחאלקה, יו"ר סיעת בל"ד וחברו של בשארה עוד מימיהם כסטודנטים וכמקימי 'ברית שוויין' (שהתפלגה מהתנועה הקומוניסטית הישראלית), להמשיך בדרכם המשותפת למרות דמותו האפורה והפחות מוכרת מזו של ידידו הוותיק. הוא לעג לדמויות מהשמאל כמו טליה ששון או עמי איילון שהתגעגע לאלטלנה. שניהם הביעו חשש מבל"ד השוללת את זכותה של ישראל הציונית להתקיים. "אין לי בעיה עם אלה שקוראים 'מנות לערבים'", אומר זחאלקה. "איתם חיינו ונחיה בשלום. מי שהחריב את הכפרים שלנו וגירש אותנו הם אלה שבאו אלינו בשירת 'הבאנו שלום עליכם'".

לאן פניה של בל"ד ללא בשארה הכריזמטי וכשהבחירות ברקע?
"אין ספק שהיעדרותו יצרה חלל ריק. המנחות התקשורתית שלו חסרה. העניין נוצר במצב משברי, ודווקא יצר תגובת נגד במפלגה ובקרב האוהדים ועורר חברים 'רזומים'. בדיוק עברתי על הסקרים, ונראה שיש עלייה בתמיכה בבל"ד".

לכיוון ארבעה מנדטים?
"לא צריך להגזים. שלושה פלוס".

זחאלקה הוא מוסלמי. עזמי בשארה נוצרי. האם היעדרותו של בשארה הופכת את בל"ד לפחות אטרקטיבית עבור המצביעים הנוצרים? זחאלקה לא חושב כך. "הציבור שלנו הוא ציבור מגובש, ויש לנו פחות או יותר אותה תמיכה אצל נוצרים ומוסלמים, וגם ציבור די גדול וקבוע אצל הדרוזים".

"לבשארה אין שום מעמד ארגוני בבל"ד היום", מסביר זחאלקה, "אבל הוא מנהיג. אנחנו נפגשים איתו. אני באופן אישי, כחבר, נפגש איתו. הוא מאוד עסוק היום, הוא מרצה מבוקש בעולם הערבי ועסוק בכתיבה". בימים אלו ממש הוציא בשארה ספר חדש, 'שיר השירים שלנו', פרפראזה לשיר השירים התנ"כי. "זו מאסה שעוסקת באהבת המולדת ואהבת אישה", מסביר זחאלקה. "הספר הקודם היה 'השאלה הלאומית-ערבית והדמוקרטיה'".

הוא מופיע לציודם של מנהיגים מאוד לא דמוקרטיים ומאוד לא נאורים.
"הוא נפגש איתם כאדם עצמאי, יש לו הדעות שלו. כרגע מדאיגה אותו ההגמוניה האמריקנית".

זה נכון שהוא החליט להחרים את העברית?
"לא. אם יש צורך פוליטי הוא ידבר עברית. להתחיל לספר לך על החומן שיש לו עם הספרות העברית?"

בשארה המחייך תיקף ישוב

בסניף בל"ד הראשי בנצרת מככבות תמונותיו של גמאל עבד אל נאצר, העריץ המצרי לשעבר. מלבד תמונה ממסוגרת על הקיר נערמים פלקטים נושאי דיוקנו של הנשיא הרצחני לצד תמונות ידידי ועוזריו הקרובים מ'מהפכת הקצינים הצעירים'. סלאח עלי (30), אדם נמרץ וסימפתי, מנצח על הפעילות. "כבר כמה שנים שאנחנו חוגגים ב-23 ביולי את יום המהפכה במצרים", אומר עלי, "מהפכה שסימנה את תבוסת הקולוניאליזם והשלטון המהפכני שהיה קשור באנגליה, ושהקימה לראשונה בהיסטוריה מדינה מצרית-ערבית. היא גם בישרה את הפן-לאומיות ואת האיחוד דאז בין מצרים וסוריה".

עלי, סטודנט למדעי המדינה ולפילוסופיה באוניברסיטת חיפה, הוא רכז ארצי של תנועת הנוער של בל"ד, שמארגנת את בני ה-14 עד 25, במקביל לתנועת הסטודנטים. על שולחנו

של עלי מונח ספרו החדש של בשארה, על הקיר תמונות של הד"ר ה"גולה". תמונות הגדולה והמפוארת של בשארה (בה הוא מחייך לשם שינוי) נעדרת, אבל עלי מבטיח שזה בגלל ש"לקחו אותה לאירוע אחר, ועוד מעט יחזירו אותה". במשרד המרווח עובדות שתי צעירות נספות. האחת נושאת צלב על הצוואר, השנייה עונדת שרשרת ארץ ישראל 'מהים עד הנהר'. באווירה סטודנטאלית עליזה, ללא שרוזלים ובצווארון חושפני, מודפסות דמויותיהם של דיקטטורים ורוצחים ונתלות באהבה על השלטים לקראת 'חגיגות המהפכה' של נוער בל"ד.

סלאח הוא מוסלמי, הבנות נוצריות, אבל הוא לא אוהב לדבר על כך. "זה חסר משמעות אצלנו, אנחנו חילונים וליברלים", הוא מסביר. בבל"ד יכולים להתגאות באמת באווירה הליברלית. בשלום עכשיו לא היו מקבלים את פני בחביבות ובפתיחות שכזו. הם לא מנסים לשפוט ולהתנצח, אלא לומר מה שהם חושבים. אפשר להתפוצץ ממה שאתה שומע, אבל הם לא ממצמצים. הם מחייכים ונהנים מכל רגע. אחרי הכל, הם נמצאים באתנוקרטיה הכובשת הליברלית ביותר במזרח התיכון.

מה לתנועה דמוקרטית-ליברלית ולדיקטטור המצרי?

"למרות כל הטעויות שהיו להם, אנחנו כתנועה לאומית ערבית ואים בהם ניסיון רציני ראשון לאחד את האומה הערבית. אנחנו לומדים להעריך מה טוב ומה רע. את הדברים הטובים אנחנו לוקחים אלינו, ולומדים מהטעויות שלהם. אני חושב שמה שמיוחד אותנו כמפלגה זה שאנחנו הראשונים שמצאנו את המשוואה של לאומיות ערבית ודמוקרטיה ליברלית-חברתית".

מצאתם אותה כאוטופיה בישראל הליברלית והדמוקרטית. אין שום דמוקרטיה באף ארץ ערבית. כשישראל, לפי החזון שלכם, תהפוך למחוז סורי, אתם תתגעגעו לאוניברסיטת חיפה ולבתי הקפה של תל-אביב. אתם ילדי שמנת שמדינת ישראל טיפחה במעונות של אוניברסיטת חיפה. לא לחמת בשדות הגז המורעל במצרים של נאצר. "אתה מגזים לגבי המחוז הסורי", הוא צוחק. "מעדיף פעולות מול חיילים"

עלי מתכנן לאחר סיום לימודיו להתקדם לרשימת המפלגה לכנסת. הבחור הוא נושא כלים נאמן של בשארה, עליו הוא מדבר בעיניים נוצצות. ביום חמישי שעבר, בכנס השני של תנועת נוער בל"ד, שמעו הצעירים את נאומו של בשארה, נאום ששודר במקביל ב'אל-ג'זירה'. בשארה לא דיבר על עסקת השבויים. "הוא דיבר על התפקיד של תנועת הנוער של המפלגה בהבטחת עתיד המפלגה עצמה", אומר עלי. "על כך שהם המנהיגים הבאים של המפלגה ועל המזימה שנתפרה נגדו ונגד המפלגה, ושרק באמצעות תנועת נוער חזקה כמו שלנו נוכל לעבור בשלום את הקשיים שמערימה מדינת ישראל נגד התנועה הלאומית שאנחנו מייצגים. הוא גם שיבח את הנוער שלנו שעמד בראש ההתנגדות לפרויקט השירות הלאומי לערבים שמתכננת ישראל, וזיכר על הוועידה השנייה של הנוער, ואמר שזו הדרך להצלחה".

השידור היה חי?

"אמור היה להיות חי, אבל בסוף הוא הוקלט בגלל השידור באל-ג'זירה".

הוא הולך בדרכו של נסראללה ושולח קלטות וידאו?
"לא, ממש לא".

אתה מדבר איתו? מתייעץ? בטלפון או במחשב?
"לא, אי אפשר לדבר איתו ככה".

"הוא חושש שיאתרו אותו?"

"אתה אמרת. תראה, הוא פשוט לא מעורב, אז על מה יש לדבר איתו?"

לדברי עלי, תנועת הנוער של בל"ד מונה כ-800 חברים מכל הארץ. האם מדובר בתנועת נוער זניחה? לא בעיניו. זה אולי נשמע מעט, הוא אומר, אבל מדובר בתנועת הנוער הפוליטית הכי גדולה במגזר הערבי. "רוב ההורים שולחים את הילדים לעמותות ולא למפלגות", הוא מסביר. "הנוער מעדיף תנועות חברתיות ולא מפלגתיות, כי זה פחות כאב ראש".

את החינוך האידיאולוגי מקבלים החניכים מספריו של בשארה. "אנחנו מעבירים את משנתו הפוליטית, מנסים לפשט את ספרי היסוד שלו שכתובים ברמה אקדמאית פלוס. הוא נשאר ההוגה המרכזי שלנו".

בשורה מוצג כאדם נרדף שנאלץ לברוח בשל דעותיו. "אנחנו לא מצפים שיחזור וישב בכלא או שיחתום על תנאים משפיליים כמו אלה שחתם עליהם ראד סלאח", אומר עלי.

אומרים שהנפתם תמונות של קונטאר באוניברסיטת חיפה ביום ביצוע עסקת החטופים. זה המסר הליברלי שלכם?

"זה לא נכון, אלה היו דמויות של באצר, למרות שאין לי שום בעיה עם הנפת התמונות של קונטאר. הוא אסיר מלחמה ושבוי, הוא נכנס לשטח ישראל במסגרת מלחמה, ואין למדינת ישראל סמכות לשפוט אותו. צריך לשחרר את כל השבויים, גם את החיילים הישראליים. אני לא יכול להגיד לך שכאב לי, אבל צרם לי קצת שחזרו שתי גופות. הייתי בטוח שלפחות אחד מהם חי".

בוא נבהיר את הדברים. רצח נשים וילדים זו פעולה צבאית לגיטימית בעיניך?
"ממש לא, אבל אין לישראל סמכות לשפוט אותו. הוא שילם את המחיר של הכיבוש הישראלי. מי שעושה דבר כזה, כנראה שמשוה דוחף אותו לזה. במידה רבה הוא לא אחראי למעשיו, הוא סוג של מוגבל. בכל אופן, הייתי מעדיף שיהיו פעולות רק מזל חיילים".
"אידיאולוגיה גמישה וותרנית"

גם ח"כ זחאלקה, שמדגיש שהוא פוסל את האלימות מוסרית ולא רק פוליטית, מאשים את הכיבוש. "הרי בסופו של דבר הארגונים הללו נלחמים למען החופש של העם הפלשתיני", הוא אומר. "אם תוך כדי כך נהרגים נשים וילדים אנחנו נגד זה ונגד לחפש הצדקות לזה. אתה רוצה שאני אמצא לך כמה פעמים אמרתי את זה בערבית? אבל מי שאשם זה הכיבוש".

זחאלקה, כמו חברי כנסת ערבים אחרים, הביע לא פעם את תמיכתו בממשל חמאס וגינה את הנהגת הפת"ח שנתנה לישראל 'אור ירוק' לפעילות נגד הארגון. "המדיניות שלנו במאבק בין החמאס לפת"ח היא חוסר התערבות", הוא אומר. "אנחנו לא תומכים באף צד".

אנשי בל"ד העלו את גפתולי הלאומנות הערבית לרמת אומנות של ממש. שלא לייחוס אומר איש בל"ד שאכן, למרות הדיבורים הנאים על ליברליות, הם מוכנים לאבד את החופש האישי תמורת ההישג של ביטול הציונות. היה זה בשארה מנהיגם שזעק ב-2005 ביריד הספרים בבירות: "קחו את הדמוקרטיה שלכם ותנו לנו את פלשתיין".

כעת, בכל אופן, מאיימים בבל"ד להתנגד להסכם שלום עם הרשות ועם סוריה במידה שיכיר בישראל, ומעדיפים להיצמד ליוזמה הערבית המדגישה את שיבת הפליטים. את הגישה הזו, המאגפת (כביכול, כמובן) את הפת"ח ואת הבעת' ומתייצבת לצד העמדה הרשמית של חמאס, הג'יהאד והח'זבאללה, מכנה ח"כ זחאלקה כאידיאולוגיה גמישה וותרנית.

"אלה הסכמים לא ריאליים שלא יחזיקו מעמד", אומר זחאלקה. "אין מדינה ערבית שיכולה לעשות הסדר עם ישראל בלי כל הערבים, כי האחרים ישימו מקלות בגלגלים. עקרון הסולחה בכפר הערבי הוא שאתה מתפייס עם כולם, אחרת אין טעם לכל מה שעשית. אנחנו נתנגד לכל הסדר שיכיר בישראל, כי הדרשה למתן זכויות לאומיות ואינדיבידואליות לערבים בישראל זו דרישת סף. הכרה בישראל היא תקיעת מסמר בסוגיית הפליטים. הכרה בציונות זה ייהרג ובל יעבור. אני מוכן לפשרות היסטוריות, אבל לא לפשרות על ההיסטוריה".

מהי פשרה על ההיסטוריה? סלאח עלי מתנדב להסביר.
"אין דבר כזה עם יהודי", הוא אומר. "עם שמוגדר על ידי הדת אלה שני דברים שסותרים זה את זה. הפשרה שלנו היא שאנחנו אומרים ליהודים בישראל: מי שכבר בא, ברוך הבא".
זחאלקה מוכן להכיר ביהודי ישראל כעם שנוצר בשנים האחרונות על ידי הציונות, "בעיקר על ידי השפה המשותפת. אני חושב שגם ילד שנולד לאונס אכזרי וגם ילד חוקי זכאים לאותו יחס אנושי". בתמורה מוכן זחאלקה להכיר בזכויות לאומיות, כגון הגדרה עצמית.

איזה עתיד צפוי למיעוט הישראלי-יהודי? "תראה שהיסטורית, בארצות ערב ובאינטראקציה עם התרבות הערבית התרבות היהודית פרחה. במערב, שאתם כל כך רוצים להיות חלק ממנו, התרבות שלכם והזהות שלכם טושטשה. אתם התבוללתם, נסחפתם. אם אתם רוצים עתיד אתם חייבים לחזור אל הערבים. פנייה למערב משולה להתאבדות של היהדות".

"החוקים של ישראל לא יכתיבו לנו"

האש הלאומנית של בל"ד שמתחרה בתנועה האסלאמית תופנה לבסוף נגדכם ונגד החברים הנוצרים שלכם.

"התנועה האסלאמית לא תתפוס הנהגה בקרב הציבור הערבי", אומר סלאח. "עובדה, יש להם שלושה ח"כים, וגם בבחירות לאגודת הסטודנטים בחיפה יש להם רק 40 אחוז. זה הגודל שלהם. מי שנותן לתנועות האלה עוצמה היא ישראל. אפילו ניצחון תמאס בבחירות נבע מהצבעת מחאה. אם היו היום בחירות, אני לא חושב שהם היו מנצחים. גם בבחירות שהיו הם ניצחו בגלל השיטה של הבחירות האזוריות. בבחירות יחסיות התוצאות היו קרובות יותר ל-50-50".

סלאח עלי מביט בכרזה גדולה, המציגה את ארץ ישראל המערבית בבחינת "כולה שלי". כיתובים בערבית מייצגים את היישוב הפלשתיני המקורי. לא פלא שרחבי ריבלין נחלץ לעזרת הפנסייה של בשארה. כנראה שפלשתין הליברל-דמוקרטית והשלמה מזכירה לריבלין את 'שם ירווה לו משפע ועושר בן ערב בן נצרת ובני' של ד'בוטינסקי.

פה זה ארץ ישראל, יא סלאח?

"זו פלשתין שלנו, כמו שאנחנו זוכרים אותה מ-48, רק לפני 60 שנה. אם אתם חיכיתם 2000 שנה עד שחזרתם, אז גם אנחנו יכולים".

איזה דור ערבי צומח בהשראת בשארה?

"זה דור עם ערכים אנושיים, ליברליזם, שגאה במורשתו הערבית ובלאום הפלשתיני, שאין לו בעיות זהות. דור שמנתח את המציאות בשטח בצורה רצינונית ולא רגשית".

דור פוליטי?

"דור פוליטי, אבל לא לייט".

אתם שואפים למהפכה?

"כן, במובן הפוליטי", מתנסח סלאח בזהירות. "אנחנו בעד מהפכה לפי כללי הדמוקרטיה. ישראל איננה דמוקרטיה אלא אתנוקרטיה, ולכן לא החוקים שלה הם אלה שיכתיבו לנו".

כששוקעת השמש מעל נצרת היפה, בירת חזית הסירוב החדשה, מתגנבות מחשבות מעניינות - מה עתיד למנוע את אסון הקמת המדינה הפלשתינית, והאם מטרה זו היא שגורמת לממסד הישראלי לשמר את פעילותם הנמרצת של הח"כים הערבים, ואלו של בל"ד בפרט.

8/n

החלטה ראשונה
NEWS 1

מפלגת בל"ד כינסה את ועידת מתנגדי אנאפוליס, אשר הדגישה את התנגדות הנהגת ערביי ישראל לויתור על זכות השיבה ולהכרה בישראל כמדינה יהודית

...

הנהגת ערביי ישראל מביעה התנגדות נחרצת לוועידת אנאפוליס ולכל הסכמה פלשתינית להכרה בישראל כ"מדינה יהודית".

אמש (25.11.07) (ערכה מפלגת בל"ד את כנס "הצדק וההגינות", שהיה לוועידת מתנגדי אנאפוליס. כאלף איש השתתפו בוועידה שבה נישאו הסיסמאות הבאות, כפי שמדווחת תחנת הטלוויזיה אל-ג'זירה: "כן למדינה לכל אזרחיה ולא למדינה יהודית", "כן לאחדות לאומית פלשתינית ולא לפילוג ולכיתתיות", "כן לזכות השיבה ולא להכרה בישראל כמדינה יהודית", "כן לעקרונות היסוד הלאומיים לא ולבוש ולאנאפוליס", "כן לשלום הצודק ולא לתכתיבים של ארה"ב וישראל".

הנאום המרכזי נשמר לחבר הכנסת לשעבר עזמי בשארה שנמלט מחקירת המשטרה בחשד לריגול לטובת חיבאללה. בשארה, שנאם באמצעות הטלפון, כינה את ועידת אנאפוליס "מסע יחסי ציבור של הנשיא בוש" ותקף את מנהיגי מדינות ערב המשתתפים בוועידה כמי שמסייעים להציל את תדמיתם של נשיא ארצות הברית, ג'ורג' בוש, וראש הממשלה, אהוד אולמרט.

חבר הכנסת ג'מאל זחאלקה (בל"ד) אמר בדבריו, כי ההחלטה לכנס את ועידת מתנגדי אנאפוליס לא הייתה שליופה מהמותן, אלא החלטה הנובעת מאחריות לאומית, מוסרית ופוליטית כלפי הבעיה הפלשתינית מתוך הכרה בכך שתוצאות הוועידה מסוכנות ועלולות לקבע את הפילוג בצד הפלשתיני.

יו"ר התאחדות העמותות הערביות, אמיר מח'ול, היה הריף בנאומו והדגיש, כי העם הפלשתיני בכל מקומות הימצאות מאוחד בנאמתו לעקרונות היסוד הפלשתינים, באי הוויתור על הזכויות, ובדבקות בצדק הלאומי ובמאבק לשחרור. מח'ול קרא להפעיל מחדש את מוסדות אש"ף על יסוד עקרונות היסוד הפלשתינים ו"תוכנית המאבק" וציין הגיע הזמן ש"הפלשתינים בפנים" (בישראל) יהיו חלק ממקור הסמכות הפלשתינית העתידית, קרי - יהיו שותפים מלאים לקבלת ההחלטות כחלק מההגנה הפלשתינים בשטחי הרשות הפלשתינית.

מבוא

ברית לאומית דמוקרטית (בל"ד) היא מפלגה דמוקרטית שמייצגת את האזרחים הערבים בישראל, מפלגה לאומית ערבית פטריוטית פלסטינית. היא דמוקרטית ברעיונה, בהתנהלותה ובמטרותיה הפוליטיות והחברתיות, מחויבת לעקרונות הצדק החברתי וזכויות האדם והעמים, ופועלת כתנאי הילידים הפלסטינים בתוך ישראל, וכתנאי החברה הישראלית והאזרחות הישראלית כאופן כללי, במטרה לחבר בין הזהות הלאומית ועקרונות הדמוקרטיה וצרכי בניית חברה חופשית מודרנית ומפותחת, ושואפת להשגת פתרון צודק לשאלה הפלסטינית שכולל את הזכויות ההיסטוריות של העם הפלסטיני.

בל"ד יצאה מנסיונם של פעילי התנועה הפטריוטית בקרב הציבור הערבי בארץ, על כל מרכיביה וזרמיה, כשהיא מתבססת על המורשת האנושית המתקדמת ומורשת התנועה הפטריוטית הפלסטינית, ועודכת ניתוח ביקורתי של רעיון ונסיון של תנועות אלו, ולומדת מהלקחים הגזרים מהצלחותיה וכשלונותיה בעיצוב ופיתוח תפיסתה הפוליטית.

גזור על בל"ד, כמו על העם הפלסטיני שנשאר על אדמתו ובמולדתו אחרי הנפכה, לפעול בצל מדינה שאינה חפצה ביצירת אומה של אזרחים, אלא שהיא מדינה האוהזת בחוזקה בזהותה היהודית, באופן שיש בו התנגשות בין השוויון המלא לבין האידיאולוגיה הרשמית שלה, כלומר הציונות. היא מדינה שפועלת בצורה ממושכת להקדשת הפרבלגיות של הרוב היהודי, ומשוכנעת כי משטר זה משקף בהכרח את הצדק על כל השתקפויותיו, וכל דרישה של בני המיעוט הפלסטיני לשינוי המשטר נתקלת בהתנגדות של הממסד השלט, ואף בתיאוריית "הקונספירציה" נגד המדינה היהודית.

המשטר הקיים במדינה פועל, בצורה ממושכת, לעיצוב הזכרון ההיסטורי המשותף של האזרחים היהודים, ומעצים ומזכיר ודוחק לשוליים, כרצונו. בנוסף, המשטר הקיים פועל להשכחת התודעה המשותפת והזכרון ההיסטורי של בני המיעוט הפלסטיני, במטרה לשלול את המשותף ולבנות זהויות מסוכסכות תוך כדי העברתן תהליך של ליגיטימציה ופוליטיזציה, בכדי שיתפסו את מקומה של הזהות הלאומית המלכדת.

בל"ד מדגישה את הצורך בשמירת הזהות הלאומית של החברה הערבית בתוך ישראל, ואת הצורך בארגונה של חברה זו במסגרות פטריוטיות ודמוקרטיות. היא מתנגדת לכל צורות הפנאטיות, הדתית וההמולתית, ופועלת בכדי לבסס תרבות פטריוטית ודמוקרטית מודרנית ונאורה. היא מעלה את שאלת שוויון האישה לגבר בכל תחומי הפעילות החברתית והפוליטית, ומדגישה את הצורך בהבטחת השתתפותה הפעילה של האישה במרחב הציבורי.

הרעיון הפוליטי של בל"ד התפתח מתוך ההגנה על הזכויות הלאומיות והאזרחיות של האזרחים הערבים. היא העלתה זכויות אלו על ידי החיבור הישיר בין התודעה הלאומית של מיעוט מדוכא ומודחק לשוליים, דבר שמשמעותו המאבק נגד תפיסת ההגמוניה והשתלטנות, לבין עקרונות אוניברסליים כלליים כמו החירות והשוויון והצדק וכבוד האדם. אמנם זכויותיו ודרישותיו של המיעוט הערבי הפלסטיני הן בעלות ייחוד מבחינת התוכן, אבל הן מתבססות על הערכים האוניברסאליים הכלליים מבחינת העיקרון.

מעמקה של התפיסה היתודית של האזרחות המלאה והשוויון המלא בזכויות הפרטיות והקולקטיביות של האזרחים הערבים, בל"ד פיתחה את חזון ופרויקט "מדינת כל אזרחיה", תוך כדי פעילות מתמדת לתרגומו אל שפת התוכניות והדרישות הספציפיות שמעלות, בכללותן, אופק דמוקרטי-כולל, הן לאזרחים הערבים והן ליהודים. כך התפתח האתגר הלאומי היהודי לידי אתגר דמוקרטי כללי וכולל שמהווה חלופה רעיונית ופוליטית לציונות, שעדיין נחשבת לאידאולוגיה הרשמית וההגמונית בישראל.

3
H

בל"ד קוראת למימוש ההחלטות הבינלאומיות באשר לשאלה הפלסטינית, בכדי לתקן את העוול ההיסטורי שנעשה לעם הערבי הפלסטיני, ופועלת לגיוס כל הכוחות האפשריים בקרב האזרחים הערבים הפלסטינים ואת הכוחות הדמוקרטיים מול מדיניות התוקפנות הישראלית היומיומית כלפי עמנו הפלסטיני החי תחת הכיבוש.

בל"ד מבססת את הנוהל הפנימי שלה על עקרון הדמוקרטיה וחופש הביטוי במסגרת המחויבות לאחדות המפלגה ופעילותה ומוסדותיה וסניפיה. המפלגה מתבססת בפעילותה על מצעה הפוליטי ונהליה הפנימיים והחלטות ועידותיה ומוסדות הנהגתה.

בל"ד פועלת למען פיתוח שיתוף הפעולה הערבי יהודי על בסיס של שיויון וצדק חברתי וזכות ההגדרה העצמית שהיא מאמינה בה, והיא פועלת להקמת מוסדות דו-לאומיים במטרה לארגן ולפתח שיתוף פעולה זה.

בל"ד פונה לבני עמנו, על כל מרכיביו החברתיים, גברים כנשים, להצטרף לשורותיו, בכדי לתרום לבנייתה ופיתוחה והלשגת מטרותיה.

הפלסטינים בישראל

הפלסטינים בתוך ישראל הם הילידים שהפכו למיעוט במולדתם, הם חלק מהעם הערבי הפלסטיני והאומה הערבית מבחינת שייכותם הפטריוטית והלאומית והתרבותית.

זה תקופה ארוכה נמנעת ישראל מלהכיר בזהותם הלאומית הערבית פלסטינית של האזרחים הערבים. היא התייחסה אליהם כעדות דתיות ומיעוטים מצד אחד, וכנתינים מצד שני, ולא כאזרחים שווים זכויות. הכוונה היא שישראל לא התכחשה לזהותם הפטריוטית של הערבים בישראל בכדי להכיר בהם כאזרחים שווים משתלבים, אלא התכחשה לשני הדברים יחד.

בשנים האחרונות, לאור התנהגות המדינה כלפי האזרחים הערבים וההצעות לגרשם ממולדתם שמועלות בגרסאות שונות (למשל: חילופי שטחים עם הרשות הפלסטינית), הולול וההתעלמות מרציחתם והריגתם של ערבים, והמדיניות החותרת להבטחת רוב יהודי מוחלט על חשבון זכויות האזרחים הערבים נראה בבירור כי מדינת ישראל הצהירה רשמית כי אינה רואה בהם אזרחים שווים זכויות עם האזרח היהודי במקרה הטוב, ובמקרה הרע רואה בהם אויבים.

בשנים האחרונות התווסף למדיניות הממשלה מימד נוסף שמשקף את התמורות שחלו בתרבות הפוליטית השלטת בקרב הרוכ היהודי, וגם את התעצבותה של אידאולוגיה כמעט הגמונית במדינה וקונסנסוס בקרב האליטות הפוליטיות ומקבלי ההחלטות בכל הקשור להתנהגות כלפי האזרחים הערבים בתוך ישראל מצד אחד, ופתרון השאלה הפלסטינית מצד שני.

באשר להתנהגות המדינה והרוב היהודי כלפי המיעוט הפלסטיני:

- ? קיימת גישה ברורה של עיצוב מתמש של ההתנהגות כלפי האזרחים הערבים, וקביעת כללי משחק חדשים לגבולות המשחק הדמוקרטי, והמותר והאסור בביטוי הפוליטי.
- ? קביעת תקרה לאופין ומהותן של דרישות הערבים על ידי שימוש בכלים משפטיים.

בין הכלים הנהוגים על ידי המדינה אנו מוצאים:

- ? ניסוח המדיניות כלפי הערבים על ידי הגופים הבטחוניים ובראשם "המועצה לביטחון לאומי"

- ושרותי הבטחון.
- ? החיאה מחדש של מה שנקרא "ועדת השרים לענייני המיעוט הערבי" בראשות ראש הממשלה.
- ? חזרה לא מוצהרת ליישום כללי "המשטר הצבאי", באופן זה או אחר, כלפי המיעוט הפלסטיני כפי שהיה נהוג בשנים הראשונות של קום המדינה.
- ? הפיכת הדמוגרפיה למניע המוצהר של המדיניות כלפי הערבים בהיותם נתינים ובעיה דמוגרפית ולא אזרחים בעלי זכויות מלאות.
- ? אנו מוצאים תרגום של מדיניות זו בשטח, במספר גדול של שינויים בחוק, בהם חוק יסוד הכנסת 7(א), "חוק האזרחות והכניסה לישראל", ואיסור איחוד משפחות פלסטיניות, הבטחת שלילת זכות השיבה, איסור הכניסה למה שנקרא "מדינת אויב", חוק גירוש הפולשים לאדמות המדינה, ייחוד הגליל והנגב.

מכאן קובע המצע:

1- בל"ד דורשת להכיר בערבים בישראל כמיעוט לאומי, כעם בעל זכויות לאומיות קולקטיביות ושידורין מלא כפי שקובע החוק הבינלאומי והחלטות והכרזות. האו"ם הרלוונטיות, ובפרט ההכרזה בדבר זכויות המיעוטים שניתנה ב- 1992. בל"ד פועלת למען חקיקת חוק יסוד כדי להבטיח את יישום הזכויות הקולקטיביות של המיעוט הפלסטיני בישראל, לפי העקרונות הבאים:

- ? הזכויות והרריות היסוד של בני המיעוט הערבי מתבססות על ההכרה בערך האדם וקדושת חייו וכבודו והיותו בן חורין; יש לכבדן על פי הערכים והעקרונות האנושיים האוניברסאליים, תוך הדגשה כי האזרחים הערבים הם ילידים במולדתם.
- ? האזרחים הערבים זכאים לשוויון אזרחי מלא לרבות שוויון הדמוניות, ואיסור כל אפליה נגד כל אדם בהיותו ערבי.
- ? אי החשבת כל חקיקה או תוכנית ממשלתית או פרטית שמקדמת את מצבם של בני המיעוט הערבי כתוצאה מקיפוח בעבר או בהווה, לאפליה לטובתם נגד אחרים.
- ? האזרחים הערבים זכאים לייצוג הולם בכל המוסדות הממלכתיים והציבוריים.
- ? הלאום הערבי זכאי לטיפוח ופיתוח תרבותו באופן חופשי ללא התערבות מצד מוסדות המדינה.
- ? המיעוט הערבי זכאי להקמת מוסדות ייצוגיים וצבוריים משלו כמו כל עם. על המדינה להכיר במוסדות הייצוגיים של האזרחים הערבים.
- ? השפה הערבית היא השפה הלאומית של האזרחים הערבים, יש לחזק את מעמדה כשפה רשמית ולפרסם את כל המודעות הרשמיות והצבוריות גם בשפה הערבית.
- ? המיעוט הערבי זכאי להשתתף באופן פעיל בתהליכי קבלת החלטות הנוגעים לו, המדינה לא תקבל החלטות בעלות משמעות מרחיקת לכת באשר לחיי האזרחים הערבים לאי השתתפותם הפעילה של הערבים כלאום ושל נציגיהם. המיעוט הערבי זכאי לדחות כל החלטה שתינתן ללא השתתפותו הפעילה, או נגד האנטרסים והזכויות הלגיטימיים שלו.
- ? מדינת ישראל תכיר בקשר המיוחד בין האזרחים הערבים עם העם הפלסטיני ובהיותם חלק בלתי נפרד ממנו, וגם בזכותם לעמוד בקשר עמו ועם שאר העמים הערביים. המדינה אינה זכאית לקבוע למיעוט הערבי מי היא מדינת אויב ומי היא מדינה ידידותית על פי שיקוליה שלה.

על כן, בל"ד דורשת לחוקק הוקים ולעשות מהלכים ולקבוע מדיניות שתבטיח את מימוש הזכויות הלאומיות של המיעוט הערבי פלסטיני בתוך ישראל.

2- הבטחת זכותם של הערבים הפלסטינים אזרחי ישראל לניהול ענייניהם התרבותיים והחינוכיים בעצמם, כחלק מזכויותיהם הלאומיות כעם יליד במולדתו. על בסיס זכות זו בל"ד תפעל למען:

- ? חקיקת חוק בעניין הניהול העצמי התרבותי, שכולל ענייני החינוך והתרבות והתקשורת.
- ? הקמת אוניברסיטה ערבית. הקמתה כאוניברסיטה ציבורית אם הממשלה תסרב להקמתה תוך כדי עמדה נחושה שתמומן על ידי המועצה להשכלה גבוהה.

- ? סיפוק שיזור טלוחיוני ורדיופוני שאיננו בערבית בלבד, אלא בהנהלה ערבית, תוך גישה שמתישבת עם האנטרסים והייחוד של המיעוט הערבי בארץ.
- ? פיתוח ההיים התרבותיים במסגרת הניהול העצמי, על ידי הקמת תיאטרונים, מרכזי תרבות מתאימים, מרכזי נוער ועוד.
- ? סיום הפטרונות הממשלתיות הציוניות על החינוך הערבי, ושינוי תוכניות הלימוד בכדי שיביעו את ייחודו של המיעוט הערבי הלאומי והתרבותי.
- ? עידוד היוזמות שמטרתן פיתוח והפצת התרבות הערבית ועיצוב הזהות הלאומית וסיפוק הסיוע הרשמי לפעילויות התרבותיות תוך כדי שמירה על עצמאותן.
- ? יישום השוויון המלא בתחום החינוך ובתי הספר והמכללות ופיתוח וחינוך מערכת החינוך מבחינת רמת צוותי הלימוד, המכשור, המעבדות, הספריות ועוד.
- ? פיתוח וחינוך תוכניות הלימוד כך שתותאמה לצרכי שוקי העבודה מבחינת ההון האנושי.
- ? סיפוק הזדמנויות שוות לתלמידי הערבי כדי שיצטרף לאוניברסיטאות ומוסדות ההשכלה הגבוהה.
- ? על פי היגיון זה בל"ד מתנגדת לתוכנית דוברת לרפורמה במערכת החינוך בארץ.

3- בל"ד פועלת למען ארגון ומודרניזציה של החברה הערבית ושואפת לעיצובה כעם מאוחד וסולידארי, וזה על ידי בניית המפלגה הפוליטית, ותמיכה ועידוד של בניית המוסדות והמסגרות הפטריארכיות בכל הרמות, הארציות והמקומיות והמקצועיות והסקטוריאליה, ועל ידי המרצת הפעילות שמטרתה השגת הזכויות וההתפתחות ועיצוב הזהות ובניית הסובייקט הקולקטיבי והאינדיבידואלי, ועל ידי עידוד השתתפות האישה במרחב הציבורי ותרומתה לבניין החברתי. המפלגה קוראת לבנות את מוסדות ההנהגה על בסיס דמוקרטי, מודרני ופטריוטי. בל"ד תומכת בהקמת מוסדות וולונטאריים במכלול תחומי החיים החברתיים, הכלכליים, הדתיים, המקצועיים, והבריאותיים, כתוצאה של חשיבות הדבר מבחינת פיתוח החברה ויצירת מסגרות חדשות ומודרניות לארגונה. המוסדות הוולונטאריים מהווים אחת מצורות ההגנה על המיעוט הפלסטיני לצד המוסדות המפלגתיים הערביים, כיוון שיש להם חשיבות בפיתוח ההון החברתי הערבי, מבלי שהם יהוו, בהכרח, מוסדות מתחרים עם המפלגות, כי ההנחה היא שהם ישלימו את עבודת המפלגות הערביות ויתרמו לפיתוח העבודה הקולקטיבית, מבלי שהדבר יסתור את חלקם של האזרחים הערבים בתקציבים בשוויון מלא עם שאר האזרחים.

בהקשר של מאבקה למען מיסוד החברה הערבית והשמירה על זהותה הלאומית ופיתוחה, בל"ד עומדת על:

- ? הצורך בשקיפות ובמנהל התקין בכל המוסדות ובכל הרמות, ובפרט במוסדות הוולונטאריים והרשויות המקומיות.
- ? התנגדות לכפיית השרות הצבאי על הערבים הדרוזים, ולתופעת ההתנדבות לשרות הצבאי.
- ? התנגדות לנסינות כפיית השרות האזרחי על האזרחים הערבים ודחיית המלצות "ועדת עברי".
- ? מאבק נגד הפנאטיות העדתית והחמולתית והדגשת הגורם המאוחד הלאומי והזהות הפטריוטית.
- ? מחויבות לשאלת אסירי ה-48.
- ? ההתנגדות לכל צורות האלימות ודחייתן.

אי אפשר להתעלם מהתרחבות תופעת האלימות הבין אישית המכוונת כלפי פנים בחברה הערבית. תופעה זו הפכה למציקה ומדאיגה, וזה בנוסף לדחייה ותיעוב. מלבד המצב של המאבק המאורגן להגנת החירות או ההגנה העצמית או הגנת המולדת, האלימות הפיזית הבהמית היא ניטרול של המוסר והשכל ונטרול של החברה כקשר ומהמאפיינים שמיחדים את האדם בהם הוא גאה.

חשיבות ההתנגדות למגיפה זו והדיפתה מקבלות משנה תוקף כשהחברה הערבית הופכת לחברה של גטאות עוני אלים במדינה שאינה רואה במאבק בפשיעה ובאלימות הבין אישית אחת ממשמיותיה, וההיסטוריה שלה עם חברה זו, בכלל, אינה מקנה לה לגיטימציה לעשות זאת. לכן, במבט היסטורי, אין מפתל לחברה זו זולת עצמה. על הנהגתה והאלימות והמוסדות שלה לחפש דרכים שיהזקו את מוסדותיה

וישכנעו את החברה להתלכד סביב אמנה שיקבלו דרכה את ההכרח של הקמת מוסדות פטריוטים בעלי סמכות יראת כבוד ואף יכולת ביצוע, כשהעניין קשור לאלימות הבין אישית.

בל"ד אינה רואה כי מחובתה, או מהובתה של הפוליטיקה הערבית הפנימית, להתחנף לציבור. בנוסף, חובתן של ההנהגות המקומיות לתת בתחרותן דוגמה שונה לחברה באשר להכרעת השאלות על ידי הדיאלוג ובהסתמכות באופן דמוקרטי על דעת הרוב. מכאן, גם, נובעת חשיבות השייכות הפטריוטית ומוסריותה.

השייכות הפטריוטית והלאומית מפצה כסמכות מוסרית על הקטיגוריות המקומיות ההרוסות, ומקשרת את בני העם האחד זה עם זה, מעבר לקהילות המקומיות וגבולות הכפר והיישוב, אל עיר מדומינת שהיא הקשר הלאומי ומוסדותיו. זה מקנה לפרט משמעות שחוצה את ההוכחה העצמית בתוך רחובות עמוסים של כפר. אך הדבר מצריך, מצד אחד, מוסדות פטריוטים ציבוריים בעלי שורשים בסיסיים, שנבנים תוך אנטראקציה בין הבסיס לבין הפסגה שמתחברים ע"י זהות פטריוטית אחת ופרוגרמה פטריוטית של מאבק וצמיחה. מצד שני, פתרון הבעיות הכלכליות מהן סובלת החברה שלנו.

המצב הכלכלי של האזרחים הערבים

בשנות התשעים חלו תמורות רדיקליות במבנה הכלכלי הישראלי כמו גם ברעיון והאדיאולוגיה הכלכליים, ומשם במדיניות הכלכלית של המדינה. באותה תקופה הגיע לסופו גל ההגירה הקולקטיבית מברית המועצות, והסתיימה גם קליטתם של מהגרים אלה. תהליך זה הביא לכניסתם של מאות אלפי עובדים לשוק העבודה, דבר שגרם בין השאר לעיצוב מחדש של כלכלת המדינה. החרם הערבי הרשמי התמוטט, דבר שאיפשר להון הזר להשקיע בישראל באופן חופשי וגלוי, במימדים, ללא תקדים, במיוחד בתחומי הכלכלה המודרנית והטכנולוגיה המפותחת.

באותן שנים השתלבה הכלכלה הישראלית בכלכלה העולמית, והיו לדבר השלכות ברמות שונות: ביטול המחסומים והמכשולים הכלכליים, ביטול ההגבלות והשלטת מדיניות הפתיחות הכלכלית, ותחילתו של תהליך אימוץ כלכלת השוק החופשי, ואימוץ כללי המשחק הנכפים על ידי תהליך הגלובליזציה. החלק של התעשיות המפותחות הגדיל את היצוא הישראלי כמו גם את ההשקעות הזרות, מול ההצטמצמות של התעשיות המסורתיות.

במקביל, באותן שנים התחילו להיראות הסימנים של ייבוא העובדים הזרים בכדי שיחליפו את העובדים הפלסטינים, בצעד שביטא את הענישה הקולקטיבית שהטילה ישראל על הפלסטינים בשטחים הכבושים. העובדים הזרים התחילו להחליף את העובדים המקומיים בהדרגתיות, בתעשייה ובתחומי העבודה המסורתיים, בעבודות הידניות ובעבודות "הצוורן הכחול" והעבודות הפיסיות, דבר שהביא לצמצום הוצאות ההעסקה בתחומים אלה.

הקשיים הכלכליים והתעסוקתיים, בישראל בכלל ובקרב הערבים בפרט, אינם תופעה כלכלית גרידא, כי הם משקפים את התנהגות המדינה כלפי הערבים, ואופן חלוקת מרכזי הכוח והמשורות במדינה, והתנאים שנקבעו עם הקמת המדינה בכדי לשמר את נחיתות הערבים.

בצל כל התמורות האלו ואחרי צמצום קצבאות הילדים והנסיון לפגוע בהישגים סוציאליים כמו דמי האבטלה וצמצום והעלאת השתתפות החולים בהוצאות הטיפול והתרופות, ובנוסף לתוצאות המדיניות הכלכלית שפוגעת בשכבות העניות, החברר "פתאום" לרבים מבין האזרחים הערבים כי הם עניים.

היה מן האפשר שהצפייה והמעקב אחרי תמורות אלו, יהוו תזכורת לאזרחים הערבים ולכוחות הפוליטיים

שייצגו אותם כי הם אינם חושבים ברצינות על המבנה הכלכלי שלהם. הרי הם היו מקסימום, ובמצבים הטובים ביותר, משולבים במאבקים המקצועיים הישראליים. איננו מתנגדים לכך אבל השתלכות זו היא ככל הנראה לא מספיקה אלא שהיא מסיטה את תשומת הלב אם תסתכם ההתעניינות בה הרחק מהיחוד הערבי. מכאן, אף אחד לא שם לב לדבר החשוב ביותר בהתפתחות זו; למשל: הכלכלה הישראלית פתחה כשבאמתהתה נימוק בטחוני אל הזול ביותר, כלומר ייבוא כח עבודה, לפני שחל שינוי בסוג ההתמחויות ככה העבודה הערבי, ולפני שתשתנה כפי שהשתנה כח העבודה היהודי בהדרגה עם השינוי במבנה הכלכלי. התוצאה הייתה אבטלה ערבית במימדים חסרי תקדים שהחברה לא הכירה בעבר. הדבר הוסווה לתקופה מסויימת בשל התרחבות המעמד הבינוני והעלייה בצמיחה בעקבות תקופת אוסלו והשוויון בקצבאות הילדים עד לקיצוץ האחרון בתקופת נתניהו. אחד הגורמים שהביאו להעמקת האבטלה בזמנו היה העברת חלק מהתעשיות שהעסיקו נשים ערביות, כמו הטכסטיל, לחו"ל בחיפוש אחרי כח עבודה זול ושווקים רחבים יותר.

מאז הנפכה, הכפר הערבי איבד את כלכלתו החקלאית מבלי שיפתח כלכלה אחרת. והוא, בנוסף לכך, לא איבד אותה לטובת עיר ערבית פתוחה להגירה כפרית אליה. הכפר הערבי לא היה עד להגירה אמיתית אל העיר בעקבות חורבן החקלאות כתוצאה של ההפקעות ושינוי מבנה הכלכלה והתחרות עם החקלאות היהודית ועוד. אלא שהכפר נשאר במקומו ללא חקלאות וללא כלכלה כשהוא גדל ומתנפח והופך לעיירה, ואז לעיר על פי הקרטיון של משרד הפנים הישראלי, שמשכנת פועלים ופקידים בכלכלת העיר היהודית. אך הכלכלה המקומית היחידה לא הייתה אלא מקצועות חופשיים ושירותים שניתנים לאותם עובדים יוצרים בכלכלה היהודית, או סקטורים כמו קבלנות בניין ומסחר סיטונאי בשולי הכלכלה הישראלית, או שירותים שניתנים במקום המגורים ובפרט הרשויות המקומיות שהפכו לאחד המעסיקים הגדולים ביותר בכפרים הערבים, דבר שמהווה בפני עצמו עיוות מובנה בכלכלה ובפוליטיקה גם יחד. תנאים אלה שכוללים את תלות החברה הערבית בהכנסה שמקורה במדינה (הסיוע המתמעט והשירותים הציבוריים המקומיים) או הכלכלה היהודית, אינם מבססים כלכלה ערבית חדשה, וגם אין ביכולתן לעשות זאת, כך שכלכלה זו תישאר חלק שולי בכלכלה היהודית ותלויה בה במידה רבה.

הנסיון לבסס כלכלה עצמאית מהכלכלה הישראלית לא יועיל. הרי עצם החשיבה על כך מהווה עצמאות מהמציאות וההיגיון, בנוסף לשוק, המטבע, המחירים, הבנקים ועוד. האזרחות הכלכלית קיימת, אך מדרגה שלישית או רביעית, והיא קיימת אף אם יהיה ויתור על האזרחות המדינית שגם היא לא שווה. לכן, המאבק לשיפור מצב הכפר הערבי ותיקון כלכלתו, ולו במעט, יתרחש במסגרת הקיימת, ובתוך המבנה הכלכלי הקיים, ועל ידי האתגור שלה באותו זמן, דרך דרישת הזכויות ובניית קורות של כלכלה ערבית עצמית, ולו באופן יחסי.

אם תהיה השלמה כי ההתפתחות תחול במסגרת הישראלית הקיימת בלבד ללא התערבות ותכנון ערביים, התוצאות יהיו חמורות, והן היו כך ער הרגע הזה. אמנם רמת החיים עשויה לעלות ולרדת מעת לעת בהשפעת אחוזי הצמיחה והמיתון ועוד, אך התהליך העיקרי העקבי והנחוש יישאר דחיקת הכלכלה הערבית בפנים, בשולי המרכז, וכתופעה גלוית בלבד להתפתחות ולמשברים במרכזי הכלכלה הישראלית יהודית.

לכן, על אף היותם של הערבים בישראל חלק מהכלכלה הישראלית המגמה אינה יכולה להסתכם בשרירותיות והשארת הכלכלה להתפתח בצורה ספונטאנית לפי צרכי השוק. כי ההתפתחות הספונטאנית היא התפתחות כפופה ומושפעת שמתעצבת לפי צרכי המרכז היהודי וכלליו וחוקיו, ולא לפי צרכי החברה הערבית. בסופו של דבר השוק הוא יהודי.

מכאן, יש צורך בהקמת גוף תכנוני ערבי שיפעל בהתאם לסוג הדרישות מהמדינה, וסוג היוזמות הדרושות מהחברה. האם עלינו להסתפק בהגנה על הסיוע והבטחויות או לפתח תשתית כלכלית פיזית ואנושית ודרישות להשקעה, ולהכין את החברה שלנו לדרישות כאלה? חובתנו של גוף תכנוני כזה להתכונן לתוכנית המתאר ומה שהיא צריכה להכיל, וסוג התעשייה או הפרויקטים שביכולתו של כפר ערבי, או קבוצת כפרים, לקלוט. אף אם הדבר יצריך עידוד של מספר כפרים ועיירות להתקבץ בתוך התאגדות

תכנונית, ובאזור תעשייה מאוחד למשל, ולבחון סוג ההתמחויות בקרב בוגריה, מרחקה מהמרכז, מימדי המס באזור, ומחיר הקרקע. אפשר גם לבדוק את סוג התעשיות והזקלאות שאפשר לייצא, סוג ההתמחויות שיש לעודד את הצעירים ללמוד, ועוד, בכדי לתכנן כלכלה כלשהי, ויטודות כלכליים וחזרניים ממה שהמרכז כופה בלבד.

כדי שהמטרה תהיה ברורה, הרחק מכל אי הבנה, איננו מדברים על עמותות תכנון מקצועיות עם הנהלה ממונה וסיוע מחו"ל. מדובר על אחת מצורות הרשות המבצעת התכנונית במסגרת סוג של אוטונומיה לאזרחים הערבים, לא פחות. במצב הזה פחות מכך לא יועיל. ובודאי, העניין מצריך קיומן של מוסדות תכנון מוסמכים, מוסדות נבחרים בעלי לגיטימציה, שקובעים את המדיניות שיש לתכנן לפיה ומממנים אותה.

גוף מעין זה חייב לפעול במטרה:

1. להעלות אחוז ההשתתפות בשוקי העבודה בקרב המיעוט הערבי ובפרט הנשים הערביות.
2. לפעול להורדת אחוזי האבטלה בכפרים ובערים הערביות.
3. לפעול בכדי לשפר ולפתח התעשיות המסורתיות הקיימות, ופתיחת תחומי שיווק חדשים למוצרים ופיתוח הניהול וכח העבודה (ההון האנושי).
4. לפעול בכדי להביא הון והשקעות רציניים לריכוזי האוכלוסיה הערבית.
5. לפעול להסרת מכשולי הפיתוח המבניים הקיימים, ובראשן המדיניות הממשלתית כלפי החברה הערבית.
6. ביטול מס המכירה והרכישה הקשור בקרקעות וברכישתה והבנייה עליה, שהחליף את מס הרכוש שבוטל בעקבות המאמץ של בל"ד.
7. הרחבת שטחי השיפוט בכפרים הערבים והורדת מחירי הקרקע באזורי התעשייה שלה.
8. תמיכה בפיתוח החקלאות הערבית: פיתוח הכבישים שמובילים אל האדמות החקלאיות, גיוון ביבולים החקלאיים הערביים והכנסת טכנולוגיות מתקדמות לחקלאות הערבית, שדרוג רשת החשמל באופן שיאפשר שימוש בטכנולוגיות מפותחות באדמות החקלאיות, פיתוח ושיפור רשת המים, מתן הכשרה מקצועית לחקלאים הערבים בדפוסי החקלאות המודרנית, השקעה במבנים וחממות החקלאיים, השוואת החקלאים הערבים בהקצבת מי ההשקיה והייצור והשיווק וההדרכה החקלאית, הקמת פרויקטים של פיתוח חקלאי והכשרת אדמות וסיפוק הסיוע החומרי הנדרש לפיתוח חקלאי ממושך.
9. השקעה ופיתוח בענפי החלב, הבשר והעופות.
10. לפעול לגיוון ביבולים החקלאיים הערביים.
11. פיתוח אתרי החירות ביישובים הערביים במטרה למשוך תירות אליה, ולא שהתייר יעבור ביישובים הערביים בפוזות.
12. פיתוח וסיוע ליוזמות הפיתוח החקלאי ביישובים הערביים והקמת אזורי תעשייה מתאימים ביישובים אלה.
13. פיתוח תשתיות ביישובים הערבים בכדי לספק סביבת עבודה מתאימה לתעשיות וענפים כלכליים מודרניים ומפותחים.
14. פיתוח אמצעי התחבורה אל היישובים הערבים ומתוכם, וגם בתוכם.
15. פתיחת שוקי העבודה במלואם בפני האזרחים הערבים, לרבות החברות הממשלתיות והציבוריות וביטול כל צורות האפלייה בהזדמנויות העבודה.

על השאלה העירונית

הרשויות המקומיות הערביות לא התחילו את פעילותן בראשית שנות החמישים באופן דימוקראטי

כמוסדות נבחרים. במטרה לספק שירותים לאזרחים, אלא ככלי לחיזוק השליטה על הפלסטינים והעסקתם במחלוקות וסכסוכים פנימיים. חל שינוי מסוים על מצב זה מאז ועד היום בזכות המאבק הציבורי ותביעות ההנהגה הערבית המקומית והארצית. אלא שהרשויות הערביות עדין סובלות מתופעות שליליות רבות, והן סובלות ממחסור בתקציבים שעונים על צרכיהם. הן סובלות גם מהמדיניות הממשלתית והגישה הכללית לאי-פיתוח כלכלה ערבית. ממשלות ישראל לדורותיהן נוהגות לפי תפיסת הסיוע המותנה בתלות והימנעות מהגשת סיוע חיובי, כמו: הרחבת שטחי השיפוט והקמת אזורי תעשייה חיוניים ופיתוח משקים כלכליים, ושליטת המשאבים הבסיסיים לצמיחה ופיתוח. כל זה שולל מהרשויות המקומיות פיתוח מקורות של מיומן עצמי ומעמיק את התלות במשאבי המדינה בכדי להגיש שירותים בסיסיים לאזרח.

בנוסף לכל זה, הרשויות המקומיות הפכו לאחד המעסיקים הגדולים ביותר בשוק העבודה המקומי, כך הפכו לעמוד תווך כלכלי בסיסי בקרב המיעוט הערבי בישראל, בזמן ששוקי העבודה המרכזיים (היהודיים) נסגרים בפניהם, ומעל למחציתם חיים מתחת לקו העוני.

אף יישוב ערבי לא נשאר ללא סכסוך מתמשך על העירייה או המועצה המקומית, ברמות שונות. ההתעסקות בנושא הרשות המקומית משתלטת על הכפרים הערביים, הם מחולקים למחנות, לרוב שני מחנות מרכזיים שלכל אחד מהם בני ברית. הרשות המקומית, שהיא המסד היתדי שראוי להזכירו בכפר הערבי, השתלטה על רוב התעניינות התושבים ושיחותיהם ועמדותיהם בעניינים הציבוריים.

הרשות המקומית לא באה להחליף את המבנה השבטי או החמולתי הקיים, ובכך להפוך את אנשי החמולה או השבט לאזרחים בעלי רצון חופשי, בעלי חופש בתירה בבחירות. המרחב צר והאנשים מכירים זה את זה אישית והמחלוקת על הרשות המקומית אינה אידיאלוגית, אלא על מי עתיד לנהל פוטנציאל כספי: משרות, פרויקטים, מסים ופטורים ממס.

חשוב מכל זה הוא שהמסד ההיסטורי שהביאה הקמתה של הרשות המקומית הנבחרת לא היה המודרניזציה ביחס למה שהיה, בניגוד למה שסבר חלק מאוהדי התפתחות החברה בצל השלטון הישראלי. הרשות המקומית לא הפכה למוסד שתורם למודרניזציה של החברה או הפיכת פרטיה לאזרחים בעלי רצון חופשי, היא לא נעשתה לזירה של תחרות חופשית בין עמדות ומחשבות שונות שמוצגות בפני האזרחים כדי שיכריעו באופן ניהול היישוב, גם לא שחררה את הפרט מהאדיקות החמולתית שאיפיינה את המבנה המסורתי, אלא להפך; היא הפכה את המשפחות לקבוצות אינטרס וצבעה אותה בפוליטיזציה במובן המקומי של המילה, ולפעמים אף במובן הארצי. האדיקות החמולתית התחזקה על רקע המאבק על השליטה במועצה המקומית והעירייה במקום שתיעלם, והתרוקנה מרגשות הסולידריות והאהבה והפכה לקשר של אדיקות שנשלט על ידי אינטרס יבש וקר.

ההתייחסות לאלימות ולמצב הסוציאקונומי הערבי לא תתבהר עד תום מבלי אזכור העיריות והמועצות המקומיות. במקרים רבים הן מהוות מקור בלתי נלאה של אלימות, ומקור למתח החברתי בתוך גיטאות ושכונות עוני שנקראים כפרים וערים. אם ברצוננו לנסח זאת בלשון חיובית יותר היינו אומרים שהן הנושא שמעסיק את האנשים, ראש דאגותיהם, חלום הפוליטיקה הפנימית ויעדה הסופי.

ברוב המקרים הרשויות המקומיות הערביות היות בין פטיש ההפלייה הגזענית השלטונית ומדיניות השליטה והצרת המרחב, לבין הסדן של המחסור בגבייה וריבוי הדרישות, הנהלות שמשקיעות מאמץ עצום ובלתי פוסק להשגת הזכויות ממשרד הפנים ושאר המשרדים.

מכאן:

? בל"ד רואה כי על המפלגה לא להתעלות מעל ענייני האנשים ואסונותיהם היומיומיים, יש תועלת בקיומן של רשימות מפלגתיות בלתי חמולתיות לחברות ברשויות המקומיות. הרי המצביעים במקרה זה הם גרעין לאלטרנטיבה והתנהגות חברתית שונה. אין חלופה לגרעין זה כשהתנועה הפוליטית מקנה משענת חברתית עצמאית במידה מסוימת מהחמולות והשבטים, שמאפשרת

- לצאת ממנה אל פעילותה הפוליטית הארצית. אסור שהמפלגה הפוליטית תיעדר מן הזירה המקומית.
- ? חיוני לפעול בכדי להשיג את התקציבים החיוניים לפיתוח היישובים הערבים, ולא להסתפק בתקציבים לכסות את הפעילות הבסיסית של הרשות המקומית והשירותים הבסיסיים לאזרח.
- ? התביעה מהממשלה הישראלית לפצות את הרשויות המקומיות הערביות על העוול ההיסטורי והקיפוח המתמשך.
- ? סיפוק התנאים הדרושים לצמיחת ולפיתוח הרשויות הערביות.
- ? הרחבת שטחי השיפוט כדי לספק פתרונות למצוקת הדיור של האזרח הערבי; הקמת אזורי תעשייה חדישים ומודרניים; הפסקת "הגירת" האנטרסים והמשקים הכלכליים הקטנים והבילגוניים אל מחוץ ליישובים הערביים.
- ? חיוני לשפר את תפקודן והנהלתן של הרשויות המקומיות הערביות, ולעבוד בשקיפות ובקרה מקסימליים, הרי זוהי חובה לאומית לפני הכל (עוד לפני שיהיה תביעה ממשלתית).
- ? פעילות קולקטיבית וצודקת ומודעת של הרשויות המקומיות הערביות בכדי להדוף את המדיניות הממשלתית, ועל פי פרויקט הצמחה קולקטיבי ברור כדי למנוע מהמוסדות הממשלתיים לבודד רשויות מקומיות קטנות ובילגוניות, והנסיון לפתותן על ידי הבטחות דמיוניות ולפגוע בפעילות הקולקטיבית.

4 בל"ד רואה הכרח בקיומה של מסגרת מנהיגותית פטריוטית ארצית נבחרת לאזרחים הערבים, מכיוון שיש לכך תשיבות פטריוטית בבניית העם ותחברה ויעילות גדולה יותר בפתרון הבעיות והאתגרים בהם נתקל האזרח הערבי. בל"ד פועלת למען השגת מטרה זו על ידי החלטה בועדת המעקב העליונה, ופועלת כדי שהמדינה תכיר במסגרת כזו כאחת הצורות של הזכויות הקולקטיביות של מיעוט לאומי.

אין ספק כי חלק מהמוסדות הקיימים שיחק תפקיד בביסוס גרעין של הנהגה שחוצה את המרחב הפוליטי שהמוסדות המרכזיים הישראליים מייחדים לערבים כאזרחים. אנו מזכירים מתוכם בעיקר את הוועד הארצי של ראשי הרשויות המקומיות הערביות וועדת המעקב שהוקמה אחריה שמורכבת בעיקר מחברי הכנסת הערבים ונבחרים אחרים במסגרות ישראליות והוועד הארצי ונציגי המפלגות.

ועדת המעקב התפתחה בהדרגה דרך ההתנסות והטעות עד לגרסה זו. אין לוותר עליה בגרסתה זו עד שנגיע אל גרסה חדשה המייצגת יותר את חזון הערבים כעם, או כקבוצה פטריוטית בעלת זהות לאומית. זוהי המסגרת הערבית הארצית היחידה שבה מתכנסים הערבים על כל זרמיהם ומתייעצים, ואף מחליטים לפעמים.

אך הצורך במסגרת זו בצורתה הנוכחית הוא עדיין מוראלי למרות חשיבותו, וצורך זה עודנו גובר על חשיבותו המעשית- הביצועית. למסגרת אין מנגנון פקידים, מימון או סמכות שתאכוף על האזרחים את מה שכופה כל רשות בכח החוק, והבלעדיות המוענקת לה על הכלים ליישומה.

המכשולים העומדים בפני הפיכת ועדת המעקב למסגרת הנהגה יצוגית בעלת יכולות ביצוע כלשהן הם מכשולים מבניים. הוועד מורכב מנציגים ערבים במסגרות ישראליות, והיא נתונה לבלמים ואיזונים כמו העיריות, ואישים שנבחרו לרוב על בסיס מסורתי מקומי שאינם נושאים באחריות ואין להם מחויבות כלפי הערבים בארץ זו ככלל, אלא כלפי הכפר, ולרוב כלפי המוסדות המסורתיים בכפר. דאגותיהם מקומיות, ולרוב דאגות אלו מצטלבות כשמדובר במדיניות ההפליה הלאומית. אך האוריינטציה שלה בשארת מקומית. אלה הן גבולותיה ואלה הן יכולותיה.

מנקודת מבט זו, מצבן של המפלגות (הראויות לכינוי זה) שונה. אנו בוודאי מדברים על המפלגות הראויות לכינוי זה, כלומר שיש להן תוכניות מעבר להגעתו של איש מסויים לפרלמנט, ובסיסים מפלגתיים מעבר לפמליה ומלווים. הן מופיעות כגופים ארציים בעלי אופי פטריוטי לרוב, ויש להן תוכניות פוליטיות ו חברתיות שהן מגישות לציבור, ורעיונות שחברי המפלגה מחזיקים בהם. אך הן מופיעות בועדת המעקב

בייצוג שווה. וכוחה נמדד לפי יצוגה הפרלמנטרי, או יצוגה במוסדות ישראלים אחרים כמו ההסתדרות.

יש שני סוגים של יצוג במוסד זה, מקומי וארצי, מפלגתי ולא מפלגתי. אין אפשרות מעשית לקבלת החלטה מחייבת בהצבעת הרוב, אם מי מהצדדים אינו חפץ בביצוע החלטה זו, לכן לרוב מתכים עד ההגעה אל קונסנסוס, בנוסף להיעדר מנגנוני ביצוע.

הנסיגות להוביל רפורמה במבנה ועדת המעקב לא חרגו עד עכשיו מהרחבת מוסדותיה וחלוקתן מחדש במקביל, מבלי שתהיה למוסד אחד סמכות על משנהו, ומבלי שמוסד אחד יבחר מוסד אחר ויהיה כפוף לו, כי ההגיון ששולט במינוי חברי כל מוסד הוא הגיון שמקורו מחוץ לוועדת המעקב.

המדובר הוא בנבחרים של גופים אחרים שונים מועדת המעקב שמתכנסים בתארים אלה כמועצה כללית למשל, ואחרים מתכנסים כמוכירות מבלי שמוסד אחד יבחר במוסד האחר.

למעשה זוהי ועדת תיאום של הנהגות נבחרות ולא הנהגה נבחרת בעצמה. נסיגות הרפורמה גם לא חרגו עד עכשיו מ"לכידת" מספר גבוה פכל האפשר של נציגי מפלגה זו או אחרת. לכן אף אחד מהנסיגות הללו לא הצליח ולא זכה להסכמה סביבו. כל עוד ועדת המעקב היא ועדת תיאום, יהיה המבנה שלה אשר יהיה, הדבר החשוב הוא שנציג של כל מפלגה יופיע וכולם יתכנסו עם מזכירות הוועד הארצי של ראשי הרשויות והנה יש לך ועדת מעקב. זוהי ועדת תיאום בין הנהגות נבחרות במטרה לעקוב אחרי ענייני הציבור הערבי. היא עצמה אינה מליאת ועדה נבחרת.

נסיגות המימון לא חרגו עד עכשיו מגבולות המגטלות השוררת בעמותות; דבר שמגמד ומצמצם את כוחה ועוצמתה של הנהגה אשר מיצגת עם. העמותה היא מסגרת לפעילות ציבורית במקרה הטוב. הנהגת העם ומוסדותיה הארגוניים אינם יכולים להתארגן כעמותה. הנהגת העם היא הנהגה שמממן אותה העם, בעיקר, טרם יחל החיפוש אחרי מקורות אחרים. אין דרך אחרת זולת גביית דמי השתתפות. דמי השתתפות אלה בלתי ניתנים לגבייה כל עוד העם אינו בוחר את הנהגתו. וכל עוד אין אמצעי איכפה לגבות מסים הרעיון היחיד שעולה בראש הוא הששתפות עצמית של האזרח כשהוא משתתף בבחירות לוועדת המעקב כל ארבע שנים למשל. ואולי יהיו דמי השתתפות אחרים אשר נובעים מהאמונה שביכולתם לבצע מספר פרויקטים חברתיים, כמו מאבק נגד האלימות או מינוי מומחים לבחון תוכניות לימוד אלטרנטיביות ועוד.

חלק מועדות המעקב המשניות הפכו, כתוצאה מרישומן כעמותות, לעמותות של ממש. אינן שונות מהעמותות האחרות, לא בדפוס עבודתן ולא בדמוקרטיה הפנימית שלהן. ייתכן אפילו שמפלגה אחת תשתלט עליהן לפי הרכב המועצה שלהן. תומכי כל המפלגות יכולים להקים עמותות מקבילות לוועדות המעקב המשניות אם ירצו בכך, אך תחושת האחריות בלבד היא שמונעת זאת, ותחושה זו אינה קיימת אצל כולם. הרי אחרים מהמרים על תחושת האחריות אצל אחרים.

אין זה נכון לוותר על הקיים ולהישאר ללא מוסדות ארציים. אך גם אין זה ראוי שהמצב ימשיך להיות כמות שהוא. הרי שאי אפשר לעמוד מול חלק גדול מסוגיות עמנו היומיומיות ולטפל בהן ללא מוסדות נבחרים וממומנים על ידי הציבור, ואשר להם הכח לביצוע לגיטימי עממי כדי לממש ולאכוף את החלטותיהם, מדי פעם. זה לא יתממש ללא הנהגה פטריוטית נבחרת ישירות על ידי ציבור שמצטרף ומשלם דמי הצטרפות בבחירות ארציות יחסיות בהן המפלגות מתחרות. התחרות בין מפלגות תחת תקרה פטריוטית כשלעצמה שמה קץ לחדירת המפלגות הציוניות. תזון בל"ד זה אינו סותר את ייצוג הערבים בפרלמנט הישראלי, גם לא זכויותיהם כלפי השלטון המרכזי וחובתו של השלטון כלפיהם. כאן איננו תובעים יותר מאשר אזור קויבק, למשל, בקנדה, אלא פחות מזה בהרבה. אנו תובעים גם מהערבים עצמם שיתנהגו כעם. תהליך בניית עם הוא תהליך בניית המוסדות. לא ייתכן שעניין השייכות הלאומית יישאר עניין מנטאלי קשור באטרקטיביות העולם הערבי ודחיית ישראל; הוא חייב להתבסס על מוסדות שיהיו לו למאגד.

האם מה שאנו מציגים הוא התנחקות ע"י פרלמנט מטעם האזרחים הערבים? לא; מה שאנו מציגים הוא

פחות בהרבה ממה שזוכים לו מיעוטים לאומיים אחרים, שהעם בוחר את מוסדותיו הפטריאטיים במקביל לבחירת אותם האזרחים במוסדות המדינה המרכזיים שם שולחים נציגיהם להעלאת ענייניהם, ייצוגם בתהליך חקיקת החוקים, קביעת התקציב, העלאת עמדתם כלפי גיהול המדינה בכלל, ייצוג האנטרסים שלהם והבעת עמדותיהם הפוליטיות. בהמשך לזה תוצג התביעה מהמדינה להכיר בסמכויות גוף הנהגה זה בעניינים ובסוגיות שיוסכמו עם מוסדות המדינה המרכזיים.

יש בוודאי אפשרות לחבר את שני הדפוסים, כלומר שראשי העיריות וחברי הכנסת הנבחרים יהיו מיוצגים באותה מסגרת לצד נציגים שייבחרו ישירות על ידי המפלגות המתמודדות על יצוגן במסגרת זו. הן יכולות להיות אותן מפלגות שמתמודדות לכנסת, ואחרות שיתווספו לפי סדר פנימי מוסכם שיסדר גם את אחוז החסימה לצורך הייצוג בגוף זה.

בנוסף, אפשר לדבר על שתי מועצות מקבילות, אחת נבחרת באופן מקומי ותכלול את ראשי העיריות ותייצג את האנטרסים של העיריות ועניניה המשותפים כלפי משרד הפנים, ותייצג חתך חברתי חשוב מאוד בועדת המעקב, שתפעל במקביל למועצה פוליטית שתיבחר ישירות על ידי הציבור תוך התמודדות בין המפלגות. מוסדות כאלה יהיו ראויים לכינוי "הנהגה נבחרת של מיעוט לאומי".

אין ספק כי גישה זו היא צנועה, ריאלית ובה ביצוע. אין משמעותה התנתקות אלא הכרה בהיותם של הערבים קבוצה פטריאטית לצד היותם אזרחים. אין הצדקה להפיכת גישה למפחידה כאילו שהיא יוצרת גוף ארדנטי. אין סתירה בין היותו של גוף זה הנהגה פטריאטית נבחרת של מיעוט לאומי לבין הפעולה למען הרחבת ייצוג הערבים בהיותם אזרחים דורשי שוויון כרשות המחוקקת במדינה והרחבת אחז ההשתתפות בבחירות לכנסת כך שישותוו לאחוז ההשתתפות היהודית. אפילו אין מגיעה מלדרוש מהמדינה להכיר בו ובהחלטותיו במסגרת משימות וסמכויות מוגדרות. אך אנו סבורים כי הקמתו צריכה להקדים את ההכרה בו. כפי שועדת המעקב בהרכבה הנוכחי נכתבה כמסגרת ייצוגית שנחשבת, כך אפשר לפנות מסגרת זו לפני ההכרה הרשמית בה.

5 בל"ד פועלת למען השוויון המלא בכל התחומים, ולחלוקה צודקת והוגנת של המשאבים הציבוריים והטבעיים וביטול כל צורות ההפליה והקיפוח נגד האזרחים הערבים:

- ? הבטחת השוויון המלא וביטול כל צורות ההפליה נגד האזרחים הערבים, ועיגון זה בחוק על ידי חקיקת חוק יסוד "שוויון בין אנשים".
- ? הנהגת מדיניות ההעדפה החיובית בפיתוח ובהזדמנויות העבודה והלימוד וההשתתפות במוסדות הציבור; הקצאת התקציבים הדרושים כדי להגיע לשוויון בכל התחומים, לרבות הרשויות המקומיות, התעשייה, החקלאות, הדיור, הספורט, התרבות, הסביבה והתשתיות.
- ? שינוי חוק "עיריות הפיתוח" כך שיתבסס על שיקולים סוציו-אקונומיים ולא על שיקולים אידאולוגיים כפי שנהוג כיום. אי לכך, הרוב המכריע אם לא כל הכפרים והערבים הערביים יוגדרו כאזורי פיתוח "א".
- ? ביטול כל החוקים וההליכים המפלים נגד האזרחים הערבים והמוסדות הערביים, ובמיוחד סעיפי ההפליה בחוק האזרחות והכניסה לישראל, שינוי סעיף 14 בחוק מס הכנסה שמקנה תנחות מס לישובים יהודיים בלבד, חוק "מורשת גנדי" הגזעני והתנגדות ליישמו בבתי הספר הערביים; ביטול חוק גירוש הפולשים, האפליה הגזענית בתשלום קצבאות ילדים, ביטול החוקים הקשורים לחופש הביטוי והפעילות הפוליטית וההליכים והחוקים הקשורים לקרקעות ובתים והסיוע הכספי לפרטים ומוסדות.
- ? הדיפת תוכניות "יהוד הגליל", ותוכניות ההתישבות הפרטית בנגב, "דרך היין"; התנגדות לתוכנית "המועצה לביטחון לאומי" לגירוש האזרחים הערבים בנגב מבתיהם ואדמתיהם.

6- בל"ד באבוקת נגד הפקעת הקרקעות ותובעת להפסיקה ולהחזרת אדמות שהופקעו לבעליהן.

- ? החזרת האדמות שהופקעו לבעליהן, ובראשן אלו המוגדרות שטחים צבאיים, והאדמות שלא נעשה בהן שימוש ליעדים שבגיגן הופקעו.
- ? הקצאת שטחים ממה שנקרא "אדמות מדינה" לצרכי הפיתוח, המגורים והחקלאות.
- ? הקמת ערים וכפרים ערביים חדשים כמומנטום לפיתוח ולא במטרה לגרש אנשים מאדמותיהם אל יישובים אלה.
- ? ההכרה בכפרים הלא מוכרים, ויישום הפרוייקטים הדרושים על מנת לפתח את השירותים בהם.
- ? סיפוק כל השירותים לתושבי הכפרים הלא מוכרים: חשמל, מים, ביוב, כבישים, בתי ספר ושירותים חברתיים.
- ? הפסקת הריסת הבתים הערביים הלא מורשים ומתן אישורים להם.
- ? החזרת העקורים ליישוביהם.
- ? הרחבת תוכניות המתאר ואזורי השיפוט.
- ? שיתוף נציגי המיעוט הערבי בישראל במוסדות התכנון והבנייה והתאמת התכנון לאינטרסים והצרכים של האזרחים הערבים ועם צרכי פיתוח החברה הערבית.
- ? החזרת אדמות וגל"ן השייכים לוואקף המוסלמי והנוצרי לבעליהם.
- ? מתן פתרונות למצוקת הדיור בריכוזי האוכלוסיה הערבית בערים המעורבות.

אזרחות, תירויות דמוקרטיות ומדינת האזרחים

הדרישה לעבור מאזרחות פורמאלית אל אזרחות מלאה ושווה וכיבוד זכויות האדם מהיישבת עם תוכנית העברת הזכרה "מחברה גזענית עם פרבלגיות של קבוצה, או פרבלגיה טבעית לקבוצת אזרחים שמשקפת לדעתם את הצדק הטבעי, אל חברת אזרחים, לצד פרויקט ההליכה הדמוקרטית אל עבר מדינת כל אזרחיה, הערבים והיהודים, שכוללת שתי חברות, היהודית הישראלית והערבית פלסטינית. מושג הדמוקרטיה של מדינת האזרחים מבטיח את הזכויות הפרטיות והקולקטיביות בהתבסס על עקרונות החירות, השיוויון והצדק.

1. כל"ד נאבכת: למען השינוי הדמוקרטי עד ההגעה למדינה דמוקרטית של כל אזרחיה, ערבים, יהודים ואחרים; המדינה תכיר במיעוט הערבי כמיעוט לאומי ובזכויות הפרטיות והקולקטיביות של המשתייכים אליו, ומבטיחה את זכויות האדם והאזרחות האינדבדואלית והקולקטיבית על בסיס השיוויון המלא, ללא אפליה הנובעת מהשייכות הלאומית או מהבדלי דת ומין, לרבות השיוויון בפני החוק והמשפט ושיוויון ההזדויות בעבודה ובחינוך, בתקציבים ובשירותים, בחלוקה הצודקת של משאבים, בהגנה על חיי האדם, כבודו וקניינו.
2. כל"ד נאבכת להשגת זכויות חוקתיות, זכויות פוליטיות וחברתיות וכלכליות שוות לאזרחים הערבים.
3. כל"ד דורשת חקיקת חוקה מחייבת למדינה שמתבססת על עקרון האזרחות ולא על השייכות הדתית בהקשר של היחסים בינה לבין האזרחים ושייכותם אליה. כראש החוקה יוצב עקרון השיוויון בין האזרחים ובין הקבוצות הלאומיות, ותתבסס על זכויות האדם האינדבדואלית והקולקטיביות והפרדת דת ממדינה, ואיסור כל צורות האפליה על בסיס גזע, לאום, דת, מין, אמונה ושייכות פוליטית, ומספקת את הבסיס המשפטי לשיוויון ושותפות פוליטית במדינת כל האזרחים.
4. כל"ד פועלת למען שינוי תוכניות לימוד מקצוע האזרחות בבתי הספר היהודיים והכנת תוכניות לימוד שאינן מציירות את הערבי כאויב ונחות מהאזרחים היהודים, ושלא מתעלמות מההיסטוריה של הפלסטינים בארץ זו, לצד הדגשת תוכניות שמחזקות את הערכים האזרחיים, והתרבות הפוליטית האזרחית, במקום תרבות אתנו-צנטרית לא דמוקרטית. יש לפעול לשינוי התפיסה הציונית בתוכניות הלימוד המשותפות על הפרבלגיה של האזרח היהודי באשר לאדמה

- ולמדינה ולהתנגד להחשבת נחיתותו של האזרח הערבי כמצב צודק וטבעי.
5. בל"ד פועלת במסגרת פרויקט מדינת כל אזרחיה למימוש עקרון השוויון על ידי ביטול כל הקטיגוריות החוקיות והממסדתיות שמפלות נגד האזרחים הערבים.
 6. המפלגה פועלת לשיתוף פעולה עם הכוחות הדמוקרטיים היהודיים הרחבים ביותר, השותפים לחזון ולעמדות, יחד עם כיבוד הייחוד של השאלה הלאומית של האזרחים הערבים.
 7. המפלגה דורשת חקיקת חוק אזרחות דמוקרטי שמבטל את כל צורות האפליה הקיימות בתחום זה.
 8. מאבק נגד הגזנות ואי החשבתה להבעת דעה אלא פעולה שלצדה ענישה לפי חוק.
 9. כיבוד חופש המחאה והביטוי והעתונות וההתארגנות והפעילות הפוליטית ללא אפליה, וביטול כל החקיקות וההליכים שמגבילים אותם.
 10. הפרדת הדת מהמדינה, והשמירה על עמדה נייטרלית של המדינה שאינה מפלה בין הפרטים והמוסדות על רקע הדת.
 11. הפסקת הרדיפה הפוליטית של הנהגות והכוחות הפטריוטים הערבים, והבטחת חריות היסוד של הפעילות הפוליטית כזכות שאין עליה עוררין.
 12. הפסקת הרדיפה הפוליטית של העתונאים והבטחת חופש העתונות והתקשורת.
 13. ביטול התקנות לשעת חרום, וחקיקת חוק שאוסר עיניים, התנכלות ומעצר שרירותי של האזרחים.
 14. האזרחות השווה במדינת האזרחים מהווה, בנוסף להבטחת ההכרה בקיומם של שני לאומים בארץ זו, יסוד רעיוני ומודל של פתרון צודק יותר לשאלה הפלסטינית בכללותה בטווח הארוך, והיא מהווה יסוד דמוקרטי לארגון החיים המשותפים והיחסים השווים בין שני העמים בטווח הארוך.

השאלה הפלסטינית ופתרון הקבע

השאלה הפלסטינית היא שאלתו של עם שאדמתו נבזזה ונפל קורבן של הכיבוש והגירוש, ולא יחול שלום ויציבות באזור אם לא יקבל העם הפלסטיני את זכויותיו הלגיטימיות לפי ההחלטות הבינלאומיות. התקופה העכשווית של השאלה הפלסטינית היא תקופת השחרור הלאומי, העם הפלסטיני ממשיך במאבק צודק למען השגת זכויותיו ההיסטוריות הלגיטימיות.

בשנה החולפת היינו עדים לביצוע מה שנקרא הנסיגה הישראלית מרצועת עזה וממספר התנחלויות בצפון הגדה (תוכנית ההינתקות). נסיגה זו באה בהקשר אחד ויחיד, והוא יוזמה שמתבססת על קונסנסוס ישראלי לכפיית הפרשנות הישראלית של מפת הדרכים, ולכפות הסדר חד צדדי מבוסס בעיקר על עקרון הגבולות הדמוגרפיים, לא הגיאוגרפיים, שמתעלם מהזכויות ההיסטוריות של העם הפלסטיני ובוועט בהחלטות הבינלאומיות.

התפתחויות העניינים אחרי הנסיגה הישראלית הוכיחו את נכונות הקריאה הפוליטית שערכה בל"ד לתוכנית זו; הרי בל"ד הייתה אחת המפלגות הבודדות שהתנגדו לה (ממניעים פלסטינים פטריוטים) ועמדה על הסכנה הגלומה בה- ובמיוחד בצל חוסר אונים ערבי ובינלאומי ברורים. מיותר לציין כי הנסיגה הישראלית באה על רקע הסכם בין ישראל לארה"ב, ללא כל צורך בשיתוף הפלסטינים או המדינות הערביות על מנת להימנע מכל לחץ.

כבר נראה בבירור כי הגישה הישראלית העתידית לפתרון כפוי של השאלה הפלסטינית על 40% מהגדה המערבית תהיה על פי התנאים הישראליים המוסכמים עם הממשל האמריקאי מצד אחד, ותוך כדי התעלמות מהצד הפלסטיני והמדינות הערביות וההחלטות הבינלאומיות מצד שני. וכי האפשרות של מ"מ במסגרת העקרונות הפלסטינים אינו מקובל על הצד הישראלי (זכות השיבה, ירושלים המזרחית והנסיגה המלאה לגבולות הרביעי ליוני 67 ופירוק ההתנחלויות). כבר נראה בבירור גפ"כ קונסנסוס הישראלי מושחת על הצורך בקיומה של יישות פלסטינית על בסיס אוטונומיה פלסטינית בשטחים שיש בהם צפיפות אוכלוסין בלבד, והשאר אזורים דלי אוכלוסיה תחת השליטה הישראלית. כלומר, ביצוע ההתנתקות הדמוגרפית עם ישראל הריבונית לפי תנאיה הבטחוניים וההיסטוריים, במטרה להפוך את הדיון משאלה

של כיבוש וקולוניאליזם לשאלה של חוסר שליטה באזורים פלסטינים בעלי צפיפות אוכלוסין, בכדי לשמר את האזורים דלי הצפיפות ולהכריח את מי שנשאר מהתושבים הפלסטינים באותם אזורים לנטוש אותם.

בל"ד נאבכת נגד הכיבוש וההתנחלות וגדר ההפרדה הגזענית ונגד ההתנכלות וההרס מהם סובל עמנו החי תחת עול הכיבוש, ומתנגדת לכפיית כל הפתרונות הישראליים החד צדדיים. בל"ד פועלת למען השגת פתרון צודק וקבוע לשאלה הפלסטינית שכולל:

1. סיום הכיבוש בכל השטחים הפלסטיניים שנכבשו בשנת 67 ופינוי כל צורות הנוכחות הישראלית בהם, לרבות פינוי כל ההתנחלויות וגדר ההפרדה הגזענית וצורות ההפרדה הגזענית האחרות.
2. הקמת מדינה פלסטינית עצמאית בגדה המערבית ורצועת עזה שבירתה ירושלים המזרחית לצד מדינת ישראל. הבטחת הריבונות המלאה של המדינה הפלסטינית על הקרקע, המים, משאבי הטבע, המרחב האווירי והימי, וכל הזכויות הריבוניות הקבועות בחוק הבינלאומי.
3. פתרון צודק לשאלת הפליטים לפי יסודות החוק הבינלאומי ובראשם החלטת האו"ם 194 שמבטיחה את זכותם של הפליטים לשיבה או לקבלת פיצוי.
4. התנגדות לצמצום השאלה הפלסטינית לשאלה דמוגרפית ישראלית קשורה בגדה המערבית והרצועה והתנגדות לדרישה לא שלוט בנייהול החיים היומיומיים של הפלסטינים, והשאת השליטה על הקרקע בידי ישראל.
5. שחרור כל השבויים והעצורים הפוליטיים והבטחוניים.
6. נסיגת ישראל מהגולן לגבולות הרביעי ליוני 67 ופינוי כל ההתנחלויות וכל צורות הנוכחות הישראלית מהאדמות הסוריות הכבושות.

התחום החברתי

בל"ד פועלת להשגת צדק חברתי והבטחת זכויות אדם חברתיות וכלכליות והגנת הסביבה, ולפתח את החברה על יסודות מתקדמים נאורים, והשיוויון בין אישה לגבר.
בל"ד נאבכת להשגת צדק חברתי והבטחת זכות המעמדות החלשים לחיים בכבוד עם בטחונות סוציאליים וסיפוק הזדמנויות מתאימות לכך. וזה בהתבסס על:

- ? התנגדות למדיניות הקיצוצים בתקציבי השירותים החברתיים והבריאותיים.
- ? שחרור תחום השירותים והבטחונות הסוציאליים והבריאות והחינוך מהשתלעות חוקי השוק וכלכלת השוק.
- ? הגנת מדיניות מס צודקת שמטרתה תלוקת המשאבים החברתיים באופן שווה, לרבות מיסוי ההון וצמצום המסים בכלל- ושל בעלי השכר הנמוך בפרט.
- ? חקיקת חוק שכר מינימום בשווי של אלף דולר לחודש.
- ? הגנה על זכויות המובטלים וסיפוק הזדמנויות עבודה מתאימות להם. לפעול למען ביטול מה שנקרא תוכנית "וויסקונטין".
- ? שירותי בריאות ראויים ומודרניים לכל האזרחים, והכללת תרופות וטכנולוגיה רפואית בסל הבריאות.
- ? התנגדות להפרטת מוסדות האם והילד וטפות חלב או העברתם לקופת חולים כללית.
- ? עריכת סקר בריאות כולל למחלות המסוכנות בקרב המיעוט הערבי והמאבק נגד הוצאת מחלות אלו מסקרי משרד הפנים.
- ? סיפוק שירותי בריאות בכפרים הלא מוכרים.

2. הגנת זכויות האישה והשוואתן עם הגבר:

? בל"ד מתחייבת להגן על זכויות האישה והשוואתן עם זכויות הגבר בכל תחומי החיים.

- ? העצמת השתתפות האישה במרחב הציבורי בתחומים הפוליטיים, החברתיים והכלכליים.
- ? חיזוק המוסדות הפועלים לחיזוק והעצמת מעמד האישה ותפקידן של הגשים בחברה.
- ? מאבק נגד כל צורות הקיפוח והניצול והאפלייה מהם סובלת האישה במשפחה, בעבודה, בחברה, ובכל מקום אחר.
- ? מאבק נגד האלימות נגד האישה, והרצח על רקע מה שמכונה "כבוד המשפחה", והתביעה להתמיר בעונשים נגד מבצעי פשעים אלה, וחשיפה והתמודדות עם כל מי שקורא להקל איתם.
- ? הגנה על זכות האישה לחינוך, לעבודה, לקבלת תפקידים ניהוליים ומנהיגותיים.

- 3. חקיקת חוקים מתאימים למניעת הרס הסביבה והכרחת בעלי המפעלים המזהמים לא לזהם את הקרקע, המים והאוויר.
- 4. טיפוח והגנת הילדים.
- 5. סיפוק אפשרויות לצעירים בתחום הספורט, ההכשרה המקצועית, החינוך והפעילות האמנותית והצעירה בכלל.

המישור הערבי, האזורי והבינלאומי

בל"ד מאמצת את הפרוייקט הלאומי הערבי הדמוקרטי ורואה בעצמה חלק מהכוחות הדמוקרטיים באזור ובעולם.

- 1. בל"ד תומכת בשיתוף הפעולה, הסולידריות והאינטגרציה בין חלקי המולדת הערבית, עד לקביעת הבסיס הפיזי לאיחוד העולם הערבי על בסיס עקרונות דימוקראטיים.
- 2. בל"ד קוראת להפצת הדימוקרטיה והגנת כבוד האדם וכיבוד זכויותיו הפוליטיות והכלכליות והחברתיות בכל מדינות ערב.
- 3. הבטחת זכויות המיעוטים במולדת הערבית ובכל מדינות האזור, על פי הקבוע בחוק הבינלאומי והחלטות האו"ם.
- 4. בל"ד מתנגדת לנסיגות שלילת הזהות הערבית של המדינות הערביות או דחיקתה מהשאלות הערביות, בזמן שבו מתבצעת ליגיטימציה ופוליטיזציה של העדה, השבט והדת במטרה שיחליפו את הזהות הערבית.
- 5. בל"ד תובעת לפנות את הכוחות הזרים מאדמות המדינות הערביות ושאר מדינות האזור.
- 6. קץ לכיבוש בעיראק ונסיגת כל הכוחות הזרים מכל אדמותיו, ושמירת אחדות אדמות עיראק וערביותו.
- 7. בל"ד מתנגדת לכפיית הנחיות זרות על המדינות הערביות תחת הכותרת של דמוקרטיה וזכויות האדם מבחוץ, במטרה לשנות מדיניות החוץ בעומק הדברים.
- 8. בל"ד מביעה סולידאריות עם מדינות ערביות מאוימות על ידי האימפריאליזם, כחלק מסולידריות עצמית עם העומק הערבי וההסטוריה והתרבות שלנו. זוהי גם סולידאריות נגד הדיכוי והטיפוח והכיבוש.
- 9. הפיכת המזרח התיכון, לרבות ישראל, לאזור ללא נשק גרעיני ונשק להשמדה המונית על כל סוגיו.
- 10. בל"ד תומכת בפעילות למען הקמת סדר עולמי אלטרנטיבי, על בסיס של שיוויון ועבודה משותפת ואיזון באינטרסים ושיתוף פעולה וקדמה וצדק חברתי וחלוקה שווה של המשאבים בין המדינות העשירות לעניות, והבטחת הבטחון הכלכלי ושלום הסביבה. בל"ד מתנגדת למדיניות ההגמוניה האמפריאליסטית והניצול וההתערבות והפרת ריבונות המדינות והמניפולציה התקשורתית בה נוהגת ארה"ב שהכתירה את עצמה פטרון של כל-העולם כולו, המפלגה תשתף פעולה עם הכוחות הדמוקרטיים שמתנגדים לגישה זו בארצות הברית עצמה, בישראל ובעולם.

"החזון העתידי לערבים הפלסטינים בישראל"

עורך: ד"ר אלי רכס

עורך משנה: אריק רוזניצקי

תכנית קונרד אדנאואר לשיתוף פעולה יהודי-ערבי
مشروع كونراد اديناوار للتعاون اليهودي-العربي

גיליון מיחד – 25 ינואר 2007

עזרן הערבים בישראל

תוכן העניינים

2	א. דבר העורכים
3	ב. מאמר מערכת
3	הערבים בישראל – חזון ומציאות / אלי רכס
6	ג. ממצאים מסקר דעת קהל
6	שיעור החשיפה למסמך 'החזון העתידי'
6	עמדות הציבור הערבי כלפי נושאים נבחרים המופיעים במסמך
7	שאלת אופייה המועדף של מדינת ישראל
8	ד. מאמרי עמדה
8	החזון העתידי: נגד דמוקרטיית הרוב / שוקי חיטיב
9	על שוויון ושותפות / יוסף גיבארין
10	ה. תגובות בציבור הערבי
10	למהותו של מסמך 'החזון העתידי'
11	הדיפת ההתקפות על המסמך
12	תגובת התנועה האסלאמית, בליד ורע"מ-תע"ל
14	ביקורת על תוכן המסמך
15	ו. תגובות בציבור היהודי
15	גילויי תמיכה והבנה כלפי המסמך
16	שלילת המסמך: "התרסה נגד הלגיטימציה של מדינת ישראל"
19	המכון הישראלי לדמוקרטיה: יקול קורא לערביי ישראל, ותגובת יו"ר ועדת המעקב

"לעובדה כי מר שוקי חיטיב הוציא את המסמך בשמו הפרטי, מתוקף היותו יושב ראש של ועדת המעקב וועד ראשי הרשויות, יש כמה משמעויות. היא מלבה את הבלבול מצד אחד, ואני רואה בה [...] עקיפה מבישה של ועדת המעקב. [...] חיטיב מזלזל בוועדת המעקב וסבור כי ועד ראשי הרשויות חשוב יותר מועדת המעקב [...] אשר היא המסגרת העליונה של הציבור הערבי". (צאלח לוטיף, "ועדת המעקב והתפקיד הנעלם", 14.12.06, www.sawi-alhaq.com)

• **התנועה האסלאמית במכתב גלוי לשוקי חיטיב: מסמך החזון מייצג רק את כותביו**

מכתב גלוי מהפלג הצפוני של התנועה האסלאמית ליו"ר ועדת המעקב, שוקי חיטיב: "אנו, בתנועה האסלאמית, מגנים את פרסומו של מסמך שכזה בשם הוועד הארצי, מבלי להתייחס לוועדת המעקב, וכיוצא מזה, מבלי להתייחס לסמכות העליונה של הציבור הערבי והמייצג היחיד של ציבור זה. על כן, אנו סבורים כי מסמך זה מייצג אך ורק את כותביו ואת השותפים להכנתו. [...] אנו סבורים כי פעולה זו הנה עקיפה מסוכנת של ועדת המעקב, וצמצום ופגיעה בתפקידיה".

"עולה בנו החשש ש[ועדת המעקב] תהפוך מגוף פוליטי המקבץ בתוכו את כל הגורמים הפוליטיים, לחממה של אגודות ומוסדות, אשר יש להן את האגינדה הפרטית שלהן, והן מחויבות לבצע את האגינדה של אלה המממנים אותן". (17.12.06, www.panet.co.il)

• **ח"כ זחאלקה: המסמך מתעלם מהבעיה הפלסטינית ואינו מציג עמדה פוליטית אחידה**

ח"כ ג'מאל זחאלקה (סיעת בל"ד): "מסמך החזון עתידי הוא אחד המאמצים ואחת התרומות לדיון בעניין עתיד הציבור הערבי, ואינו בשום אופן המסמך היחיד. לא כל הכוחות והגופים הלאומיים הפעילים בקרב הציבור שלנו מסתמכים עליו. על כן זו טעות לצרף את ה' הידיעה למסמך, וראוי יותר לכנותו 'חזון עתידי'".

"בסעיף 9 נכתב 'הגדרתה של המדינה כמדינה יהודית, והשימוש בדמוקרטיה בשירות יהודיותה מרחיק אותנו ושם אותנו בעמדת התנגשות עם אופייה ומהותה של המדינה היהודית', אולם לא הופיעה לאחר מכן דרישה לשנות את אופייה ומהותה של המדינה היהודית."

"מה שמכעיס במסמך הוא התעלמותו מהסוגיה הפלסטינית [...] במסמך ישנו רק משפט אחד, קטוע ומסכן הקשור לסוגיית פלסטין, הנמצא בעמוד 3: 'ניאבק למען השגת שלום צודק, כולל ונצחי באזור, ופיתרון בעיית הפליטים באופן מקובל וצודק, וכמו כן ניאבק למען הקמתה של מדינה פלסטינית עצמאית'. אין כיבוש, אין גבולות '67, אין ירושלים, אין זכות השיבה, אין גולן, אין גדר, אין התנחלויות, אין החלטות בינלאומיות. מה זה!! האם הסתיים הכיבוש וחזרו הפליטים מבלי שאף אחד הודיע לנו על כך?!"

"המסמך אינו מגובש וקוהרנטי מבחינה לוגית ופוליטית. הוא אינו מציג עמדה פוליטית אחידה, וכלולות בו עמדות ותפיסות סותרות ושונות. בכל חלק בו יש גישות פוליטיות וערכיות שונות, ודומה כי הוא קובץ של חזונות שונים, ולא חזון כולל ומגובש. [...] נראה היום כי אף אחד לא אימץ את המסמך. ועדת המעקב כלל לא דנה בו, וועד ראשי הרשויות לא אישר אותו. אפילו השותפים להכנתו לא חתמו עליו, אלא רק רשמו את שמותיהם כשותפים בהכנתו. על כן הוא ראוי להיקרא 'המסמך היתום'." (פצל אל-מקאל, 22.12.06)

• **ח"כ טיבי: המסמך אינו מייצג את עמדת כל הציבור הערבי**

ח"כ אחמד טיבי (סיעת רע"מ-תע"ל): "מסמך החזון העתידי אינו מייצג את עמדתו של כל הציבור הערבי. הוא הוכן על-ידי אקדמאים ואנשים פרטיים, לא על-ידי מפלגות. אנו לא ביקשנו אוטונומיה או מדינה דו-לאומית". (The Jerusalem Report, 22.01.07)

Net
The Spirit of Resistance Lives

Print

A State of all its Citizens

A State of all its Citizens

February, 28 2007

By Jamal Zahalka

[Jamal Zahalka's ZSpace Page](#)
[Join ZSpace](#)

Jamal Zahalka is a member of the Israeli Knesset as part of the Balad Party list that includes Wasil Taha and Azmi Bishara. He was in Toronto delivering the keynote address at Israeli Apartheid Week at the University of Toronto on February 16, 2007. His talk, "Debunking the Myth of Israeli Democracy", discussed discrimination against Palestinians living inside Israel. I interviewed him the following day in Toronto.

JP: Can we start with a little bit about your political history, trajectory, and a general sense of your constituency, the people who elected you.

JZ: I am a member of the Israeli Knesset on behalf of Balad-Tajammu party, which has 3 members in the Knesset. The Arab lists (three parties) together have 10 deputies in the Knesset, out of 120 deputies in the Knesset. The elections are national, not regional. Everyone can vote for every list. Our voters are Arab Palestinian citizens of Israel. Palestinian citizens are 13% of the voters, but are 18% of the population, because it's a younger population, many of whom are not yet of voting age. The Balad party was established in 1995. It was represented in the Knesset by MK Azmi Bishara, and later myself and Wasil Taha. Balad is national democratic party defined by two political positions. One is the demand that Israel be a state of all its citizens, as opposed to Israel's self-definition as a Jewish state, and two is cultural autonomy for Palestinians inside Israel.

JP: Can you elaborate on these demands?

JZ: Israel should be a state of all its citizens, not a state that belongs to one part of its population. Israel defines itself as a Jewish state. So, it's not our state. It's not just a question of definition or nature. It's a question of substance, structure, aims, goals, policies, laws. Israel is not only a Jewish state. It is the state of many people who are not its citizens, because Israel claims to be the state of all Jews all over the world, including people who are living happily, with full citizenship and rights, in other countries.

JP: You have said not only is Israel a state for people who aren't its citizens, but it also has an impact on every Palestinian in every part of the world.

JZ: Israel was built on the destruction of Palestinian people in 1948. It is responsible for the refugees. Since 1967 Israel has been occupying all of Palestine. The Israeli regime governs the majority of Palestinians directly and by its policies, refusing the right of return, also defines the destiny of all Palestinian refugees. You cannot speak of the state of Israel as separate from occupation. Many times when you speak about Israel's policies in Gaza and the West Bank, you hear the reply - this is not Israel, this is occupation, it's temporary. But this "temporary" has lasted 40 years. Israel only existed for 19 years before this occupation - from 1948-1967.

JP: You have said that Israel's self-definition as both Jewish and democratic led directly to the transfer of the Palestinian population.

JZ: We can summarize our problem in one sentence: Palestinians were the victims of the obsession to establish a Jewish state over those who were a majority in their own country. This could not be implemented without transfer or apartheid. Israel managed to do both.

In principle in 1948 the Zionist movement could have let Palestinians stay in their homeland, in their villages and towns, and establish a Jewish state excluding the majority from political decisions, separating them from citizenship. That would have been apartheid. But the Zionist movement wanted not only a Jewish state but a democratic state, and so to have both they needed to produce a Jewish majority. Because they did not succeed in producing the Jewish majority by immigration, transfer was the necessary result of the effort to build a Jewish and democratic state.

The Jewish intellectual Hannah Arendt wrote, after the Zionist conference in the early 1940s, that Zionists were proposing to Palestinians either that they leave their country or to agree to second-degree citizenship. This was the way to build a Jewish state. The demographic obsession is one of the main obsessions of Zionism and the Israeli elite. This has recently become demographic phobia. This is the main reason Israel withdrew unilaterally from Gaza - to get rid of Palestinians. All the Israeli political parties agree that in any solution, Israel should take as much land from the West Bank and Jerusalem area and that this land should include as few Arabs as possible. This is the rule that shapes Israel's attitude towards the Palestinians: demography and geography. Geography is good, Arabs are bad. We want the good, and exclude the bad.

Many in the Israeli establishment and academy have a deep concern about the demography of Palestinian citizens of Israel because they are citizens, they are not going to leave. And in any solution they are still going to be there, within Israel's borders. Bibi Netanyahu, who is going to be the next Israeli Prime Minister, he was the Israeli Prime Minister, he's not a marginal figure, discussed this in 2003, trying to summarize the position of the Israeli establishment towards the demographic question of Palestinians in Israel. Netanyahu said (*Interviewer's note: see this discussion of Netanyahu's statements* http://www.jewishvoiceforpeace.org/publish/article_441.shtml) "if Israel's Arabs become well integrated and reach 35-45 percent of the population, there will no longer be a Jewish state," and that even if they reach a lesser proportion, "this will also undermine the [state's] democratic fabric."

The Israeli establishment look at us as a quantitative and a qualitative danger. In recent years, words like "demographic bomb", "demographic threat", "demographic danger", are used all the time. I think that when it comes to existential questions the Israeli leadership are in a problem. How to deal with Palestinians in Israel. It is very difficult to square the circle. You cannot be both an ethnic state and a democratic state. So in the Israeli academy there are those who can't live with this contradiction. People like Sammy Smooha at the University of Haifa. After analyzing Israeli democracy - a fair analysis - he came to the conclusion that Israel is an "ethnic democracy". Others (Oren Yiftachel) came to a conclusion that it's actually an "ethnocracy".

Now when our party came, we were made famous for being the political party who says: there's a solution to this contradiction. The state should be the state of all its citizens, in equality. That's modern democracy, based on the equal human being, not the hierarchical human being. This is so important that no one in Israeli politics can ignore it. It explores the real nature of the Israeli state. Not just equality between Jews and Arabs, but the very nature of the state. Israel is not a secular state - it has not even reached the point of separation of religion and state. You can't separate religion and state so long as the state is defined as a Jewish state. To come to the point of separation of religion and state, the state should be the state of all its citizens.

In our model, we don't ignore cultural autonomy and cultural rights. We think that in Israel, Palestinian citizens should have the autonomy to express their culture. This follows international law, the Convention of the Rights of Minorities. One of the rights of minorities is the right to express their culture and cultural autonomy in education and in general. Of course we also recognize the right of Jewish people for self-determination and culture, for everything, but in the frame of the state. Not that the state expresses that there's a difference here. The Israeli structure is that the state is a Jewish state and there are minorities. We think the state should be empty - and there are Jews, and there are Arabs, and there can be others. Like, in principle, India. India is a secular state - I think they understood in the beginning, Gandhi, Nehru and others.

JP: It's been a fight, especially in recent years...

JZ: You are Indian? So I can explain a bit to you. It is an interesting comparison. The Indian Right wants India to be a Hindu state. India is not a Hindu state. India was built as a secular state, secular in its minimum definition: The state is neutral between religions, between groups. It doesn't belong to one of the religions. Recently, by the way, right-wing Hindu activists have come to Israel to learn two things. How to defeat Muslims, and how to convert the state to a Hindu state like Israel is a Jewish state. So Israel is giving structural inspiration to extremists in India and other places.

JP: Is there democracy for Jews in Israel?

JZ: Yes. If Israel is a Jewish and democratic state, it is democratic for Jews and Jewish for Arabs. But it also demands a lack of empathy towards Palestinians from its Jewish citizens. Israel is a state in which everything is justified and explained in terms of security. Preventing students from entering university by checkpoints or separation. 400 checkpoints in the West Bank. Bombing schools, killing children. To protect security. Security can justify everything. At the same time that the Israeli leadership is not doing anything to stop confrontation and start some sort of dialogue or negotiation that would actually change this reality.

JP: Is there any opposition to this approach by Israel from within the Israeli government or parliament?

JZ: There is soft opposition in parliament, and radical groups, and small groups outside parliament. But unfortunately, politically there is actually a strong Israeli consensus. That consensus is built on: no to withdrawal to 1967 borders, no to the right of return for Palestinian refugees, no to dismantling the settlements, no to a real independent Palestinian state. If a Palestinian state is built, it should be controlled by Israel under very hard restrictions. In any agreement, Palestinians should recognize Israel as a Jewish state. That's the Israeli consensus of all mainstream parties. The Arab world proposed something that couldn't have been dreamed of 10-20 years ago at the Beirut summit in 2002. Peace with the whole Arab world. But Israel is refusing, they don't even want to negotiate. Syria's president Assad proposes to renew negotiations every two weeks. Israel is refusing. The Israeli leadership now in general have adapted the approach of conflict management, not conflict resolution. And it is conflict management using mainly force.

JP: Can you discuss some of the recent laws that discriminate against Palestinians?

JZ: In recent years many laws that narrow and reduce the rights of Palestinians inside Israel have been passed. There is an attack on the right of citizenship for Arab citizens. One of the most brutal and racist laws was the citizenship law of 2003. This prevents Arab Israeli citizens from living with their spouses or children from the West Bank and Gaza. They don't even pretend this law applies to Jewish citizens, because no Jewish Israeli from Tel Aviv marries a Palestinian from Ramallah.

JP: But it doesn't apply to settlers in the West Bank.

JZ: Of course not. They say the West Bank and Gaza but it doesn't apply to settlements because settlers are citizens. Actually settlers are super-citizens, they have more rights than ordinary Israelis.

This law is inhuman. This law is not an immigration law. These are people who have been living together. You have to understand that people living inside Israel and people living under Israeli occupation have social and human relations, they are neighbours. They get married, create families. Israel comes and says this marriage is illegal, it could change Israel's demographics. We are talking about small numbers of marriages, but the law is to enforce the principle that Palestinians cannot live together. And the law is retroactive. It works against even existing marriages. It has separated wives from husbands, children from parents, produced human tragedies. And many people are living without papers, hiding. The police come and deport someone, even if they've been married for ten years. The deported spouse would have been given temporary permission to stay, permission that was not renewed, making them illegal.

We went to the Israeli court. The court said that humanitarian cases should be taken into account. So the Israeli government created, with the law, a Humanitarian Affairs Committee to deal with humanitarian cases. But in the second article of the law it said that being married, having children, is not a humanitarian case.

One of my constituents came to see me to complain about this law that was breaking up his marriage. His wife would be deported and separated from him. "My wife is pregnant," he told me. "Don't say that! Don't

talk about pregnancy! Having children is not a humanitarian case. Pregnancy is not mentioned in the law but if you say she is pregnant they will either wait for her to have the baby, or they will add to the law that pregnancy is not a humanitarian case." He said, "but I love my wife!" I said, "don't mention love! They see love between Palestinians as a demographic conspiracy against Israel!"

They claim is that it's an immigration law, affecting people who want to enter Israel. It is not. It affects our rights, the rights of Palestinians inside Israel, it tells us who we can and cannot marry. Jews in Israel have no problem like this. They can live with their spouses according to the Law of Return.

I could count many racist laws against Palestinian citizens of Israel. Another law that has passed the first reading, supported by the government, is a law to revoke citizenship. This is against international law - you cannot revoke citizenship of someone who doesn't have another citizenship. You can't leave someone without citizenship. But this law says that people who visit "enemy countries" like Syria, Lebanon, Iraq, or others, or those who express misloyalty to the state of Israel, their citizenship could be revoked. Of course this is extreme and I asked them in the Knesset, why don't you revoke citizenship of Yigal Amir, the man who killed Yitzhak Rabin, the Israeli Prime Minister? Surely this is a bigger crime than a Palestinian visiting his family in Syria?

What is "misloyalty"? It is giving the authorities a blank cheque. What makes it dangerous is that in times of emergency, everything could be done. Israel can produce emergencies, and has in the past. In normal times they couldn't revoke citizenship, but if there's hysteria, they could. In October 2000, there were unarmed demonstrations of Palestinians in Israel and 13 of our people were killed by police. The police never even claimed there was a danger. No Israeli policeman was brought to justice. This is because there was an intifada and there were demonstrations, and that gave them license to kill.

The incitement against the Arab leadership during the Lebanon war in the summer of 2006 was unbelievable. The Israeli politicians and public were in such a mood that any punishment would have been accepted without problems. This law, in the hands of the Israeli authorities, is very dangerous.

JP: Contrast the situation for Palestinians in Israel with those under Israeli occupation in the West Bank and Gaza.

JZ: The situation in the Occupied Territories is worse than apartheid, and people in the world should know that. The suffering is unbelievable. The restriction of movement, the destruction of economy, the starvation, the segmentation, fragmentation of the society - Gaza from the West Bank, Jerusalem, the north of the West Bank from the south. The apartheid wall divides Palestinians from themselves. It doesn't just separate Israelis from Palestinians, but Palestinians from Palestinians. The world should do something to stop this.

The situation of Palestinians inside Israel is deteriorating all the time towards apartheid in the legal system. Two examples I've mentioned are the citizenship law and the revoking of citizenship law. If this continues, it will be apartheid inside Israel itself. The international community should do something because internal forces in Israel are not ripe for peace, end of occupation, for adapting democratic and universal standards inside Israel. The international community does intervene on minority rights - questions of minorities are international questions now.

Canada was the first state to put a siege on the Palestinian Authority. I would expect that Canada be the first to renew aid. In the beginning they didn't wait to cut aid. The most urgent thing is to end the siege and renew aid to the Palestinian Authority because Palestinian people, working people are suffering, they haven't had salaries in almost one year. That is the first thing I said to Ministers I met in Ottawa. The second thing I said is that in the Middle East there's no political initiative and it's time to try to push the Arab Peace Initiative. Maybe this is the time because the whole Arab side has agreed to it, and many in the international community think that it is a good initiative. Even in Israel there are some in all parties who think Israel should reply positively to it. Even Ministers. But the official position of Israel is against it.

JP: How would you reply to those who say - aren't you providing legitimacy to the system, giving them the argument that Israel is in fact a democracy, because look we have Arab parliamentarians?

JZ: When we are struggling for our rights and against discrimination, to protect our land and identity, we aim to enlarge and to emphasize our rights. If we gain something, that's good. For as long as we have the

15

right to vote and run in elections, we will use it. We won't abandon rights. That's not good strategy. We don't want to be out of the system, we want more rights, not less rights. That's the point. The question is how you use the right to vote and the right to be elected, what you do with it. I think our presence in the Knesset is very important. There is a big difference between being prevented from going and saying we won't go, for ourselves. For as long as we can go, we will.

I don't want to be seen as oversimplifying the reality. I told you we should look at the Israeli regime as governing not just Israel but also the Occupied Territories. And there there is an extra or heavy apartheid system. That doesn't mean that in Israel itself you don't have any democratic liberties or rights. I would say these rights and liberties are in danger, under attack, being narrowed, but you can still express your opinion, you can vote and be elected, and these things, so long as it's not a danger, shaking the system, they will enable it. But from time to time they try to attack it.

In 2003, the Israeli attorney general and the Israeli committee for elections, decided to deny Balad, my party, from running in Parliament, and only the high court made a decision 7-4 to enable us to run in the Knesset. In the decision it was said we were walking on the red line. The main accusation? We want the transformation of Israel from a Jewish state to a state of all citizens - that's the democratic challenge. And even the attorney general's representative said to the court: "This is a very dangerous party. They are asking for 100% equality", and that means canceling the privileges of Jews in the state of Jews. It means canceling the privileges of the Jewish agencies in land, housing, planning, the law of return, things that are fundamental in Israel. So I think we are in a struggle: we are trying to put not just the national challenge, but the democratic challenge, and that makes them very nervous.

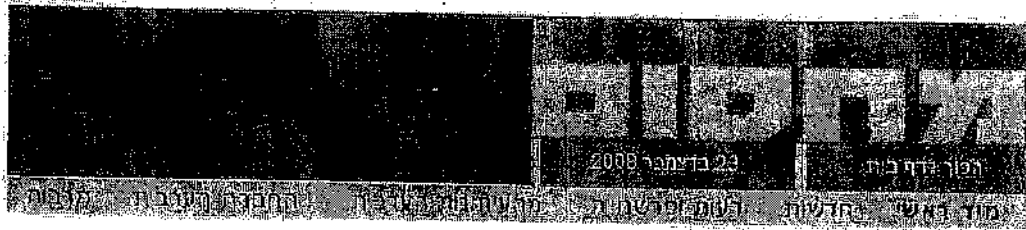
This vision of a state of all citizens, makes the Israeli government very nervous. Will they prevent us from running? Maybe. But even this would be a problem. I think the high court's decision made a political calculation. It was a political decision. They don't want a situation in which an Arab party can go to the world and say we are prevented from running because we are asking for democracy. This would harm Israel more than having us in Parliament.

Justin Podur is a writer and editor based in Toronto.

From: Z Net - The Spirit Of Resistance Lives

URL: <http://www.zcommunications.org/znet/viewArticle/1939>

 Print

עמוד ראשי << דעות ופרשנויות

אל תחתמו!

מאת: ג'מאל זחאלקה, 05.10.2007

לפי הדיווחים בכלי התקשורת, מתכוון משרד החינוך הישראלי להחתים את תלמידי בתי-הספר על "הצהרת העצמאות של ישראל". התוכנית כוללת את כל בתי-הספר הערבים, מכיתה א' ועד י"ב. בכל בית-ספר יוצב דוכן מיוחד, אליו יגררו את התלמידים כדי לחתום על הצהרת העצמאות. הניסיון להכריח את התלמידים לחתום על מסמך כזה הוא ניסיון לא תמים, שנועד לבצל את תמימות הרוח של התלמידים. זהו ניסיון נוסף להשפיל את הקורבן ולבזותו. מדובר בזלזול חמור בכבוד האדם, בזכותו והשתייכותו הלאומית ובזיכרון ההיסטורי. תוכנית זו היא חלק מפרויקט מסוכן, שמטרתו לעוות את זהותנו הלאומית ולייצר "נאמנות" למדינה שקמה על חורבות עמנו, לאחר שגורש ממולדתו. ב-48' התרחשה הנכבה הפלסטינית. הדיבור על "עצמאות" ישראל הוא ניסיון לעוות את מושג העצמאות ואת משמעותו. מושג זה הוא ביטוי להשתחררות העמים מעול הקולוניאליזם ולניצחון עליו. הקמתה של המדינה היהודית היתה ניצחון של פרויקט קולוניאלי, שכלל את גירוש התושבים המקוריים ממולדתם, תוך ביצוע מעשי טבח ופשעים. במצב זה, חובה על כל בעל מצפון, ועל כל המאמינים בערכי השתרור האוניברסאליים ובעצמאות האמיתית, ללא הבדל לאומי, להתנגד להחלפת מושג הנכבה במושג העצמאות. אסור לנסות להצדיק או אף להתגאות בחתימה על מה שמכונה "הצהרת העצמאות", כפי שמתייחסת המפלגה הקומוניסטית לחתימתו של מנהיגה ההיסטורי, מאיר וילנר, על ההצהרה.

הכרזת משרד החינוך בדבר כוונתו לאלץ את התלמידים שלנו לחתום על הצהרה זו, פסולה בתוכנה ובהקשרה ומהווה פגיעה בוטה בקורבן הפלסטיני ובכבודו הלאומי והאנושי. אנחנו פנים לתלמידים שלנו, לכל תלמידה ותלמיד, ואומרים להם: אל תחתמו! אנו פונים לכל אב ולכל אם, לכל סב ולכל סבתא, לוועדי הורים ולכל בתי-הספר – ואומרים להם: אל תרשו לבנותינו ולבנינו לחתום על הצהרה זו, יהיו הפיתויים והאיזמים אשר יהיו.

איסוף החתימות על "הצהרת העצמאות" נעשה במסגרת תכנית כוללת של משרד החינוך הישראלי, לרגל השנה הששים למה שהם מכנים "עצמאות ישראל". במסגרת תוכנית זו, נדרשים התלמידים הערבים "לפתח רגשות שייכות, גאווה ואהדה למדינה בת הששים" ולחגוג את יום העצמאות הששי שלה. התוכנית מבקשת, בנוסף לכך, "לסייע לבני הנוער היהודים, המוסלמים, הדרוזים ואחרים, לנסח חזון משותף למדינת ישראל כמדינה יהודית דמוקרטית".

משרד החינוך אף ערך רשימת פרסום, במטרה לשווק את מה שמכונה "הישגי המדינה" עבור המיעוטים. רשימה זו כוללת, למשל, את "מיזוג דאליית אל-כרמל ועוספיה והקמת עיר דרוזית ראשונה". והרי ידוע לכל, שתושבי שני היישובים מתנגדים למיזוג זה ורואים בו אסון שניפל עליהם. הישג נוסף בו מתגאה משרד החינוך הוא "ניצחון קבוצת בני-סח'נין בגביע המדינה" – ניצחון שהושג בזכות הנהלת הקבוצה ושחקניה, חרף מדיניות האפליה הגזענית שהקבוצה סובלת ממנה. משרד החינוך, אם כן, אינו מסתפק בהשפלת התלמידים הערבים, אלא מבקש ללמדם לשקר לאחרים ולעצמם.

כנגד תוכנית זו, המבוססת על חינוך לשקר, רמאות, הטעיה, השפלה ועיוות, מתכננת מפלגת בל"ד קמפיין שיפעל להחרמת כל הטקסים הרשמיים ותגיגות הששים. בל"ד קוראת לכל הכוחות הלאומיים ולכל בני עמנו לפעול במשותף נגד תוכנית זו של משרד החינוך, שמטרתה לעוות את מצפונם ואת זהותם של בנותינו ובנינו.

עלינו להתחיל מיד בהכנות לציון יום הששים של הנכבה הפלסטינית, לפעול למען טיפוח וקידום זהותנו הלאומית ולהצהיר על נאמנותנו לקורבנות ולשאלה הלאומית הפלסטינית.

nrgh מעריב

ועדת המעקב: לא מכירים בישראל כיהודית

ערב ועידת אנאפוליס קובעת ועדת המעקב העליונה של האוכלוסייה הערבית בישראל, כי הכרה במדינה יהודית כתנאי מקדים למו"מ לא מקובלת עליה

איתמר ענברי | 17/11/2007 19:43

דרישת ישראל מהפלשתינים להכיר בה כמדינה יהודית כתנאי למשא ומתן אינה מקובלת – כך קבעה אתמול מזכירות ועדת המעקב העליונה של האוכלוסייה הערבית בישראל, במהלך ישיבה שקיימה בצהריים בנצרת. במהלך הישיבה הוחלט על גיבוש אמירה בנושא שתועבר לגורמים הרלוונטיים למו"מ בין ישראל והפלשתינים.

הדיון בוועדת המעקב אתמול בנושא יהדותה של ישראל בא בעקבות פנייה של יו"ר חד"ש, ח"כ מוחמד ברכה, ושל מזכ"ל המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י), מוחמד נפאע, ליו"ר ועדת המעקב העליונה של האוכלוסייה הערבית בישראל, שאוקי ח'טיב. בפנייתם דרשו השניים מח'טיב להכין מסמך, שייצג את האוכלוסייה הערבית בישראל, ואשר יקבע כי ההכרה בישראל כ"מדינת היהודים" אינה יכולה להיות תנאי מוקדם למו"מ עם הפלשתינים. זאת, משום שקביעה שכזו נותנת לגיטימציה לחילופי אוכלוסין ופוגעת בזכות השיבה של הפליטים הפלשתינים. ברכה ונפאע הדגישו גם במכתבם כי ישראל קמה בעקבות "גירוש העם הפלשתיני ממולדתו ב-1948".

בעקבות הפנייה של יו"ר חד"ש ושל מזכ"ל מק"י דנה אתמול מזכירות ועדת המעקב בנושא והחליטה על גיבוש עמדה קולקטיבית שתייצג את האוכלוסייה הערבית ואת מנהיגיה, שתדחה את "יהדות המדינה", ואת הניסיונות הישראליים והאמריקניים להתנות את ההכרה בישראל כמדינה יהודית בקיום מו"מ עם הפלשתינים. במזכירות ועדת המעקב קבעו כי לתנאי הישראלי יש השלכות אסטרטגיות חמורות על הסוגיה הפלשתינית ועל זכויות הציבור הערבי בישראל.

עמדה היסטורית של בל"ד

יזם הדיון, יו"ר חד"ש ח"כ ברכה, אמר אמש ל-nrg מעריב כי התנאי הישראלי להכרה במדינה כיהודית "לא מקובל ברמה של זכויות האזרחים הערבים בישראל ולא מקובל כי ישראל דורשת גושפנקא בינלאומית למדיניות של חילופי אוכלוסין ושל טרנספר וגם כי הדבר עלול לסתום את הגולל על נושא הפליטים".

לדברי ח"כ ברכה, המסמך שיגובש יועבר לישראל, לרשות הפלשתינית, לאש"ף, לליגה הערבית, ולנציגי הרביעייה הבינלאומית.

יו"ר סיעת בל"ד, ח"כ ג'מאל זחאלקה, הביע שביעות רצון מההחלטה לדון באופייה של ישראל. "העמדה הישראלית הרשמית היום היא שצריך להקים שתי מדינות לאום – מדינה יהודית ומדינה פלשתינית – ועל סמך העמדה הזו ישראל דורשת הכרה בה", אמר ל-nrg מעריב. "לנו בבל"ד יש עמדה היסטורית נגד האופי היהודי ונגד ההגדרה המהותית של המדינה כיהודית ולכן, אם יש כוחות שמסכימים עם העמדה הזו, כולל בנושא המו"מ, זה מבורך מבחינתנו".

עדכון אחרון : 18/11/2007 0:23

news חדשות

ועדת המעקב: לא להכיר בישראל כ"מדינה יהודית"

ההחלטה התקבלה בעקבות דרישת חד"ש והמפלגה הקומוניסטית הישראלית לקבל עמדה רשמית נגד הגדרת ישראל כמדינה יהודית לפני ועידת אנאפוליס. חברי הוועדה ישלחו את עמדתם גם לקוורטט, לליגה הערבית ולממשלת ישראל רועי נחמיאס

שלחו להדפסה

מיישרים קו

ועדת המעקב העליונה של ערביי ישראל קיבלה היום (שבת) פה אחד את ההחלטה לדחות את דרישת ישראל מהפלסטינים להכיר בה כ"מדינה יהודית", במסגרת המשא ומתן. גם הפלסטינים הודיעו כי הם לא יכירו בישראל כ"מדינה יהודית".

ההחלטה התקבלה בעת ישיבתה של הוועדה בצרת. הוועדה התכנסה בעקבות דרישתן של חד"ש והמפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"). בפניה, שמשלחה באמצע השבוע מחד"ש וממק" לוועדת המעקב, נדרשו חבריה לקבל עמדה אחידה ורשמית נגד הגדרתה של מדינת ישראל כמדינה יהודית, עוד טרם כינוס ועידת אנאפוליס.

חטיב. ההגדרה כבר נדחתה צילום: חגי אהרון

הערכה היא כי בתוך כמה ימים ינסת המסמך הרשמי על דעתם של חברי ועדת המעקב, והוא ישלח לממשלת ישראל, לאש"ף, לקוורטט, לליגה הערבית ליתר הגורמים הרלוונטיים.

הדרישה לגבש את העמדה הזו נולדה בעקבות החשש שהביעו בחד"ש ובמק" כי הגדרתה של מדינת ישראל כמדינה יהודית "תרע את המצב של האוכלוסייה הפלסטינית בישראל (ערביי ישראל - ר.ג.) עוד יותר, וזאת בנוסף לכך שהדבר יהווה מחסום בפני מימוש זכות השיבה של הפליטים הפלסטינים לישראל".

לחצו כאן להגדיל הטקסט

ח"כ ברכה: מסמך חשוב לפלסטינים בישראל

במהלך הישיבה, בה נכחו נציגי המפלגות השונות, אמר יו"ר חד"ש, ח"כ מוחמד ברכה: "ההגדרה הזו היא שלב חדש במערכה להישארותנו במולדתנו ולעמידתנו האיתנה". מזכ"ל המפלגה הקומוניסטית, ח"כ לשעבר מוחמד נפאע, אמר: "איננו מצפים לדבר מוועידת אנאפוליס. אין לצפות לכל טוב מהבית הלבן ומכל הזועדות שהוא יזום. זהו מסמך חשוב בעיקר לאוכלוסייה הפלסטינית בישראל, שמהווה אחוז נכבד מכלל האוכלוסייה הפלסטינית והיא תהיה הנפגעת הראשונה מההגדרה הזאת".

ח"כ ברכה הוסיף: "חד"ש מאז ומתמיד ייצגה את הקו המרכזי של האוכלוסייה הערבית ושמרה על האיזון בין האינטרסים כאזרחים במדינת ישראל לבין היותם חלק מהעם הפלסטיני. חד"ש תמשיך לפעול לאור עקרונות אלה ובאחריות למען השלום והשיויון. אין לחד"ש עניין להתנגח עם שום גוף ואנחנו שבעי רצון שהעמדה הזאת התקבלה פה אחד בוועדת המעקב והיא מקובלת על כל שוחרי השלום במדינה".

ח"כ ג'מאל זחאלקה (בל"ד) ביקש שההצהרה תכלול התייחסות גם לשאר סוגיות הליבת. הוא הוסיף כי הוא מתנגד להגדרה זו באופן עקרוני ולא רק בגלל שהיא הונחה מחדש על השולחן במהלך המשא ומתן. יו"ר ועדת המעקב, שאוקי חטיב, אמר כי החזון העתידי של ערביי ישראל, שפירסם ועד ראשי הרשויות המקומיות לפני כמה חודשים, כבר התייחס להגדרתה של ישראל כמדינה יהודית וכי הגדרה זו כבר נדחתה, אולם עמדה זו גררה תגובות נזעמות מצד ראשי השלטון בישראל על ראשי ועדת המעקב.

זחאלקה אמר ל-ynet בעקבות

ההחלטה: "עצם הדיון במשא הזה בוועדת המעקב זהו ניצחון של בל"ד, זוהי עמדתנו מאז ומתמיד. מי שמצטרף לעמדה זו - יבורך. אני מקווה שמי שהביעו את העמדות הללו בוועדת המעקב לא יתקפלו בעתיד ומשיכו לתמוך בהן. בדיון בוועדת המעקב אמרתי שאנחנו נגד העמדה הזאת באופן מהותי ולא רק במסגרת משא ומתן. אם אכן תתקבל בסופו של דבר עמדה שלא מכירה ביהדותה של המדינה, יהיה הדבר ניצחון לבל"ד ועיד שהשיח של בל"ד הוא שיח דומיננטי".

בתגובה להחלטת ועדת המעקב, קראה סיעת ישראל ביתנו לשרי הממשלה "לאשר לאלתר את הצעתו של ליברמן שתעלה בממשלה, הדורשת הכרה במדינת ישראל כמדינה יהודית וציונית כתנאי מרכזי ובסיסי לפני כל משא ומתן עתידי עם הפלסטינים".

בהכנת הידיעה השתתף אטילה שומפליבי

חדשות ב-SMS - עדכונים מחדר החדשות של ynet ישירות לסלולרי שלכם.

nrg מעריב

"למחוק את רעיון שתי המדינות"

ח"כ זחאלקה נאם בפני החזית לשחרור פלשתינ וקרא לרשות לוותר על הקו הרשמי של אש"ף

איתמר ענברי | 8/12/2007 23:19

ההתנגדות בקרב הציבור הערבי להגדרתה של מדינת ישראל כמדינה יהודית עולה מדרגה במהלך נאום שנשא אתמול בכנס של ארגון "החזית העממית לשחרור פלשתינ", אמר יו"ר סיעת בל"ד, ח"כ ג'מאל זחאלקה, כי על ההנהגה הפלשתינית להשמיט את הסיסמה "שתי מדינות לשני עמים".

הכנס לציון 40 שנה להקמתה של "החזית העממית לשחרור פלשתינ" התקיים בעיריה אל-בירה שבגדה והשתתפו בו אישים כגון סגן מזכ"ל הארגון, עבד אל-רחים מלות ויו"ר מפלגת "היוזמה הלאומית הדמוקרטית הפלשתינית", חבר המועצה המחוקקת הפלשתינית ד"ר מוסטפא ברגותי.

ח"כ זחאלקה ניצל את הדברים שנשא באירוע כדי לקרוא לפלשתינים ולמנהיגיהם שלא להסכים לפתרון שתי המדינות לשני העמים, שהוא הקו הרשמי שאימץ אש"ף ב-20 השנים האחרונות.

"אנחנו דורשים מכם למחוק את סיסמת 'שתי המדינות לשני העמים', אמר זחאלקה. "אנחנו 'בפנים' (בישראל - א.א.) מסרבים להכיר בכך שישראל היא מדינה יהודית ואנחנו מסרבים להכיר ביהדותה של המדינה. הם (הישראלים - א.א.) דורשים זאת, כדי להשיג לגיטימציה לגרש את עמנו וכדי לגזול את זכויות העם הפלשתיני 'בפנים'".

יו"ר סיעת בל"ד ניצל גם את הבימה שניתנה לו כדי לקרוא לפלשתינים לאחות את הקרע ביניהם ולהתאחד. "זו קריאה שאנחנו מפנים לכם, אנחנו הערבים הפלשתינים 'בפנים': שמרו על האחדות הלאומית הפלשתינית שכן היא הדבר היקר ביותר שיש לנו", אמר.

חשש מהגברת הפיצול הפלשתיני

כאחד מבכירי בל"ד, מפלגה שהביעה התנגדות נחרצת לכינוסה של ועידת אנאפוליס, הזהיר ח"כ זחאלקה מפני תוצאותיה של הוועידה הבינלאומית. "הדבר שאנו חוששים ממנו יותר מכל הוא שאנאפוליס תביא להגברת הפיצול הפלשתיני וכל מהלך מדיני שילך בכיוון הזה פסול לתלונתן", אמר.

קריאתו של ח"כ זחאלקה להנהגת הרשות הפלשתינית שלא להסכים לפיתרון שתי המדינות לשני העמים באה יומיים לאחר שיו"ר חד"ש, ח"כ מוחמד ברכה, הסביר מדוע יש לשמור דווקא על סיסמה זו שהפכה לסיסמת הדגל של מפלגתו כמעט מאז הקמתה.

"מי אמר שהסיסמה 'שתי מדינות לשני עמים' שאנו דוגלים בה היא הסיסמא של ראש הממשלה, אהוד אולמרט? האם אנחנו צריכים לזרוק אותה לפח האשפה?", אמר ברכה בנואם שנשא שלשום במהלך כנס הפתיחה של הוועידה השביעית של חד"ש שהתקיים בנצרת. "כשאנחנו מדברים על שתי מדינות לשני עמים, אנחנו מדברים על שתי מדינות עם זכות להגדרה עצמית, ולא בהכרח שהן יהיו אתניות שכן זוהי המצאה ציונית-ישראלית שאנחנו מסרבים לקבל", אמר.

ח"כ ברכה הוסיף כי הוא מתנגד להגדרתה של המדינה כיהודית ואף הגדיר את יהדותה של ישראל כ"חרב המונחת על צווארנו ועל צווארו של העם הפלשתיני".

עדכון אחרון : 9/12/2007 0:19

9/מ

ח"כ זחאלקה קורא לוותר על "סיסמת שתי מדינות לשני עמים"
בכינוס של החזית העממית לשחרור פלסטין קרא זחאלקה להנהגה הפלסטינית לוותר על סיסמת 'שתי המדינות', התובעת לדבריו מהפלסטינים להכיר בישראל כמדינה יהודית ומכשירה את הקרקע לטרנספר של הפלסטינים מגבולות '48 מאת: ראמי גאשף, 09.12.2007

יו"ר סיעת בל"ד, ח"כ ג'מאל זחאלקה, קרא להנהגה הפלסטינית לוותר על סיסמת 'שתי מדינות לשני עמים'. לדבריו, מדובר בסיסמה מסוכנת המחייבת הכרה בישראל כמדינה יהודית ומעניקה לגיטימציה לטרנספר זחאלקה אמר את הדברים בכינוס שארגנה החזית העממית לשחרור פלסטין ברמאללה ביום השנה ליסוד התנועה. בכנס השתתפו אלפי בני-אדם, ומנהיגים פלסטינים מזרמים שונים נשאו בו דברים.

הכינוס קרא להנהגה הפלסטינית לדבוק בתביעות הלאומיות של העם הפלסטיני ולהקים זרם לאומי דמוקרטי שיגן על אחדות העם ועל הזכויות הלאומיות. המתכנסים קראו

למנהיגי המאס ופתח לשים קץ לעימותים המזוינים ביניהם ולשוב לשולחן הדיונים. דוברי הכנס תקפו את ועידת אנאפוליס וטענו שהיא מכשירה את הדרך לחיסול הבעיה הפלסטינית ולהנצחת המשבר הפנימי.

בכנס הוקרא נאום בשמו של יו"ר הרשות הפלסטינית, מחמוד עבאס, שהזהיר מפני פלישה ישראלית לרצועת עזה. עבאס קרא בדבריו לקהילה הבינלאומית לפעול למען הסרת המצור וקרא לחמאס לחזור בה מההפיכה הצבאית ולשוב לשפת הדיאלוג.

מטעם מפלגת בל"ד דיבר ח"כ ג'מאל זחאלקה. הוא ציין שלחזית העממית לשחרור פלסטין יש רקורד עשיר במאבק הלאומי וכי היא מסוגלת למלא תפקיד מרכזי בבניית זרם לאומי דמוקרטי רחב. זחאלקה הזהיר מפני השלכות ועידת אנאפוליס וטען שהיא מסוכנת "משום שהיא מנציחה את המחלוקת ואת השסע הפנים-פלסטיני".

זחאלקה קרא להנהגה הפלסטינית לוותר על סיסמת 'שתי מדינות לשני עמים', משום שהיא מעניקה לגיטימציה לטרנספר. "בשם הערבים הפלסטינים בפנים, אנחנו פונים לכל ההנהגה הפלסטינית לשמור על האחדות הלאומית הפלסטינית, שהיא הדבר היקר ביותר שיש לנו... אנחנו דורשים מכם לפסול את סיסמת שתי מדינות לשני עמים. אנחנו, הערבים בפנים, מסרבים להכיר בישראל כמדינה יהודית. הדרישה הזו נועדה להכשיר את הטרנספר ואת שלילת הזכויות הלאומיות שלנו," אמר זחאלקה.

בכנס דיבר גם יו"ר היזמה הלאומית, ד"ר מוסטפא ברגותי, אשר תקף את ועידת אנאפוליס ואמר שהיא עלולה לחסל את הבעיה הלאומית הפלסטינית. "הם רוצים להפוך את המאבק הצודק שלנו לחלק מהקיסוב העולמי ולחלק אותנו למתונים וקיצונים. כל פתרון שאינו מבוסס על הקמת מדינה פלסטינית בהתאם לתביעות הלאומיות, פתרון בעיית הפליטים וירושלים, לא יכול להיות פתרון. ההר של אנאפוליס הוליד את עכבר מפת הדרכים. העם שלנו מסרב לוותר על התביעות הלאומיות שלו," אמר ברגותי.

מזכ"ל החזית העממית לשחרור פלסטין, עבד אל-רחים מלוח, אמר שהחזית העממית מעוניינת לשמור על האחדות הלאומית ולמנוע שפיכות דמים. הוא ציין כי הבעיה העיקרית שעומדת בפני העם הפלסטיני היא הכיבוש וקרא לכל הפלגים הפלסטיניים להתאחד סביב מאבק זה.

newsחדשות

חדשות אינטרנט

ח"כים יגיעו להלוויית חבש: אפשר ללמוד ממנו

חברי הכנסת טיבי וחאלקה יצאו היום למסע ההלוויה של מייסד "החזית העממית" ג'ורג' חבש, שמת אתמול בירדן. טיבי סיפר כי על אחד מעמודי התווך של אש"ף, ואילו חאלקה ייעץ לפלסטינים להמשיך בדרכו. "הוא היה קנאי גדול לאחדות הפלסטינית, אפשר רק ללמוד ממנו", אמר שרון רופא אופיר

ג'ורג' חבש, מייסד "החזית העממית לשחרור פלסטין", יובא היום (יום ב') לקבורה בעמאן שבירדן, ומתברר שבהלווייתו יהיו גם חברי כנסת. בין המשתתפים בהלווייתו של חבש יהיו גם חברי הכנסת אהמד טיבי (רע"מ-תע"ל) וג'מאל זחלקה (בל"ד). "הוא היה אחד מעמודי התווך של אש"ף שתמיד נאבק למען עצמאות", אמר אמש טיבי טרם צאתו לירדן.

חבש, רופא ילדים במקצועו, הקים את תנועת הלאומיים הערביים וקיבץ מסביבו אינטלקטואלים רבים ואנשי שמאל. טיבי שבמשך שנים היה יועצו האישי של יושב ראש הרשות הפלסטינית, יאסר ערפאת, נזכר כי למרות חילוקי הדעות ביניהם שררה בין השניים הערכה הדדית. "קראו לו 'אל חכים' - החכם או הרופא. אבו עמאר אמר עליו 'לכל מהפכה יש 'חכים' ונהכים שלנו הוא ג'ורג' חבש", אמר.

מאז יצאה ההודעה על מותו של חבש שלשום, מקבל נשיא הרשות הפלסטינית, אבו מאזן, מנחמים רבים במוקטעה ברמאללה. הערב נסע לשם גם טיבי עם משלחת של חברי תע"ל. "היו במקום מאות אנשים. זה היה בלתי אפשרי לדבר על הפגישה שהתקיימה אתמול בינו לבין אולמרט, אולם הספקנו לדבר על ג'ורג' חבש", סיפר.

טיבי פגש בחבש כמה פעמים בעבר. "שוחחתי על דא ועל הא. הוא אדם שאפשר להסכים איתו ואפשר גם לא, אך חשוב לזכור כי מדובר באדם שישק אידיאולוגיה של שחרור עמים ודמוקרטיזציה של העולם הערבי. לא כל מה שרואים משם רואים מכאן", הוסיף.

להלווייתו של חבש ייסע גם חבר הכנסת ג'מאל זחלקה, יושב ראש בל"ד, שיעמוד בראש משלחת מטעם התנועה. זחאלקה לא הכיר את חבש באופן אישי, אולם הדבר אינו מונע ממנו לחלוק לו כבוד אחרון. "לא הכרתי את האישי, אך הוא היה אחד המנהיגים הפלסטינים החשובים ביותר במאה ה-20", אמר.

לדבריו, העם הפלסטיני צריך לנהוג על פי חזונו של חבש דווקא בימים אלה, בהם הוא מצוי במחלוקת. "למרות חילוקי הדעות הגדולים בינו לבין ערפאת, הוא אף פעם לא הסכים לפלג את התנועה וזה דבר חשוב מאוד דווקא בימים אלו כשיש פילוג. הוא היה קנאי גדול לאחדות הפלסטינית, אפשר רק ללמוד ממנו", הוסיף.

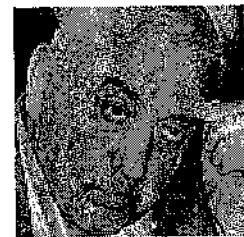
חבש מת שלשום בביתו שבעמאן לאחר שבשבוע שעבר עבר צנתור בלבו. במקביל למסע הלוויות יתקיימו מחר ברחבי הרשות לוויית סמליות לציון מותו.

חדשות ב-SMS - עדכונים מחדר החדשות של ynet ישירות לסלולרי שלכם.

חזרה

שלחו להדפסה

מספידים

חבש. לוחם כריזמטי
צילום: איי אף פי

לחצו כאן להגדיל
הטקסט

זחאלקה: הטקס לזכרו של ג'ורג' חבש בלוד הוא רק צעד ראשון
 בתגובה לדרישתו של ח"כ אורי אריאל להעמיד לדין את משתתפי האזכרה לזכרו של
 המנהיג הפלסטיני ג'ורג' חבש, שנערכה בלוד, אמר ח"כ זחאלקה כי האזכרה שנערכה
 לזכרו הייתה המינימום שראוי היה לעשות לכבודו
 מאת סאמי עלי, 05.02.2008

תמונה מטקס האזכרה בלוד

"האזכרה שנערכה בשבת לכבוד המנהיג הפלסטיני ג'ורג' חבש היא רק צעד ראשון. זה המינימום שאפשר לעשות לזכרו של מנהיג זה, הנחשב בצדק לאחד המנהיגים הפלסטינים החשובים ביותר", אמר היום (שלישי) יו"ר סיעת בל"ד, ח"כ ג'מאל זחאלקה, בתגובה לדרישתו של ח"כ אורי אריאל להעמיד את משתתפי האזכרה לדין.

בשבת האחרונה נערכה בלוד אזכרה לכבוד המנהיג הפלסטיני ומייסד החזית העממית לשחרור פלסטין, ג'ורג' חבש, שנפטר לפני שבוע בירדן. אתמול פנה יו"ר סיעת האיתוד הלאומי-מפד"ל, ח"כ אריאל, ליועץ המשפטי לממשלה, מני מזוז, בדרישה לפתוח בחקירה נגד מארגני האזכרה. בטקס האזכרה השתתפו, בין היתר, חברי-הכנסת ג'מאל זחאלקה (בל"ד) ומוחמד ברכה (חד"ש). "לא יתכן כי בלב ליבה של ישראל תתקיים עצרת תמיכה, הזדהות וגעגועים לאחד מגדולי רוצחי היהודים בדורנו", כתב ח"כ אריאל למזוז. לטענתו, יש להתייחס לאירוע כאל תמיכה בארגון טרור ולפתוח בחקירה נגד מארגני הטקס.

"אנחנו נמשיך לארגן טקסי אזכרה לזכרו של מנהיג המהפכה הפלסטינית, ד"ר ג'ורג' חבש, ובמיוחד בעיר לוד. הטקס בשבת בלוד היה רק צעד ראשון, ויהיו אירועים נוספים. זה המינימום שאפשר לעשות עבור מנהיג כמוהו, שתרם רבות לתנועה הלאומית הפלסטינית המודרנית והצליח בחשיבתו וברעיונותיו להזין אותה באספקטים אנושיים, מתקדמים ודמוקרטיים", אמר זחאלקה. עוד ציין זחאלקה כי כל בני העם הפלסטיני מציינים את מותו של חבש, ובמיוחד הפלסטינים תושבי לוד, עיר הולדתו. "הקבורה שלו בירדן היא דבר זמני, ויש להעביר את גופתו לקבורה בלוד".

עודכן ב- 02/02/2008 00:00

זחאלקה: ג'ורג' חבש צריך להיקבר בלוד

יו"ר סיעת בל"ד אמר בטקס אזכרה למנהיג החזית העממית לשחרור פלשתינ כי מקום הקבורה של חבש בירדן הוא זמני

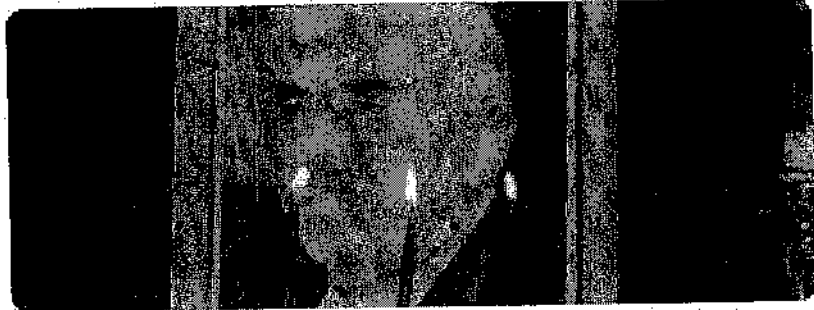
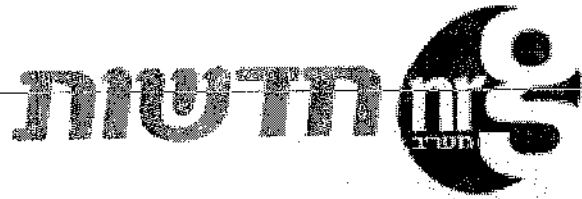
מאת יואב שטרן

יו"ר סיעת בל"ד, ח"כ ג'מאל זחאלקה, אמר אתמול (שבת) כי מקום הקבורה של ג'ורג' חבש בירדן הוא זמני. "מקומו הטבעי הוא בעיר לוד, שבה נולד וגדל", הצהיר זחאלקה באזכרה שנערכה למייסד החזית העממית לשחרור פלשתינ, שמת ונקבר בשבוע שעבר בירדן.

זחאלקה אמר גם כי חבש התווה דרך חשובה לבני עמו. לדבריו, אחד העקרונות החשובים של חבש היה שעל "הקורבן הפלשתיני לאתגר את גורלו וללכת בדרך של המאבק וההתנגדות". בנוסף, לדבריו, על הפלשתינאים להתנגד לקולוניאליזם הציוני והאימפריאליסטי, ולשמור על האחדות הלאומית.

לפי דיווחים, יו"ר חד"ש, ח"כ מוחמד ברכה, אמר באזכרה כי חבש שמר על אחדות העם הפלשתיני, ופעל למען מימוש זכות השיבה והקמת מדינה פלשתינית עצמאית, ולכן הוא זוכה לכבוד גם ממי שחולקים על דיעותיו.

מוצא משפחתו של חבש בלוד, שם הוא נולד. בזמן מלחמת העצמאות ב-1948 הוא שהה לצורך לימודים בחו"ל. הוא חזר לעיר לפני גירוש רוב תושביה על ידי כוחות היהודים ומאז לא שב אליה. הטקס כלל גם אזכרה שנערכה בכנסייה האורתודוקסית בעיר. לאחר מכן צעדו הנוכחים, בהם פעילים ערבים מכל חלקי לוד, לכיוון המקום שבו עמד בית משפחתו של חבש בעיר. לפי דיווחים, הבית נהרס לפני מספר שנים אך הבתים הסמוכים לו עדיין עומדים על תילם.

רמלה: בל"ד עשתה כבוד לחבש

לאחר שנמנע מהם לקיים כנס בלוד העתיקו אנשי בל"ד את האירוע לזכרו של ג'ורג' חבש לעיר רמלה

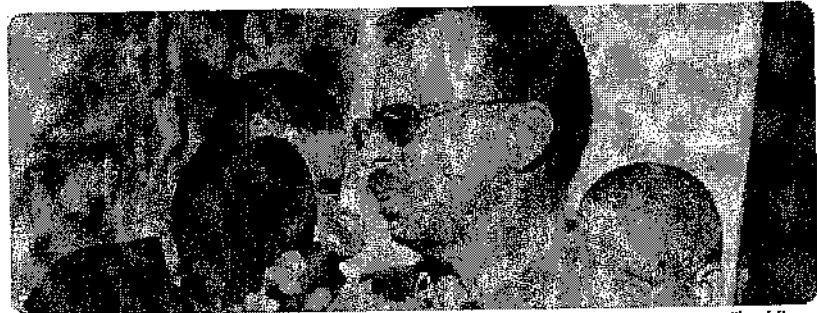
איתמר ענברי

15:34 8/3/2008

כ-40 יום לאחר מותו, ממשיכים חלק מהערבים בישראל לחלוק כבוד אחרון למייסד "החזית העממית לשחרור פלשתיין", ד"ר ג'ורג' חבש: פעילי בל"ד קיימו אתמול ברמלה כנס לזכרו של מייסד "החזית העממית" וזאת לאחר שהמשטרה מנעה מהם מלקיים את הכנס בעיר הולדתו של חבש, לוד.

לדברי גורמים בבל"ד, המשטרה ומנגנוני הביטחון עשו ככל יכולתם למנוע את קיומו של הכנס בלוד, דווקא בגלל היותה עיר הולדתו של חבש. לדברי הגורמים, המשטרה לחצה על בעל האולם שבו אמור היה להיערך הכנס לבטל את האירוע ובמקביל התכנסו כוחות משטרה במקביל לאולם.

למארגני האירוע, לא נותרה כל ברירה אלא להעתיק את הכנס לעיר הסמוכה רמלה, שם הוא נערך בסופו של דבר בסניף המקומי של בל"ד. מזכ"ל בל"ד, עודד עבד אל-פתאח, שהשתתף בכנס לזכרו של חבש ברמלה, הביע זעם על ביטולו של האירוע בלוד ומתח ביקורת על הממסד הישראלי שמכנה את מייסד "החזית העממית" טרוריסט.

מזכ"ל בל"ד, עודד עבד אל-פתאח. צילום ארכיון: איתמר ענברי

"יותר אנשי מהציונים"

"מיהו הטרוריסט: בעל הפרויקט הגזעני שמפקיע את זכותם של בעלי הארץ המקוריים או בעל הארץ שהיה מוכן להעניק שוויון במדינה פלשתינית חילונית ליהודים המהגרים?", שאל.

עוד אמר עבד אל-פתאח כי "ג'ורג' חבש היה פי מיליון יותר אנשי ודמוקרטי מהציונים". לדבריו, הוא הציע פיתרון אנשי ודמוקרטי בדמות המדינה החילונית בפלשתיין, שבה יחיו זה לצד זה יהודים וערבים, בזמן שהציונות הציעה פרויקט לא אנשי, לא דמוקרטי וגזעני.

האירוע ברמלה אתמול התקיים שבוע לאחר שבג"ץ קיבל את טענת המשטרה ואסר על קיומו של כנס לזכרו של חבש בנצרת. לאחר שקיבלו לידיהם חומר חסוי השתכנעו שופטי בג"ץ כי בארגון האירוע מעורבים אנשי "החזית העממית", ארגון המוגדר ארגון טרור. לאחר החלטת בג"ץ, יצאו כמה מאות בני אדם ובהם ח"כים לתהלוכת מחאה ברחוב המרכזי של נצרת.

13/n

سאלه (شل غولش):

سیدی -نرید ان نفهم ما الفرق بین مصطلح الاسیر و بین مصطلح المختطف؟

تשובه (شل ح"כ ואסל טאהא):

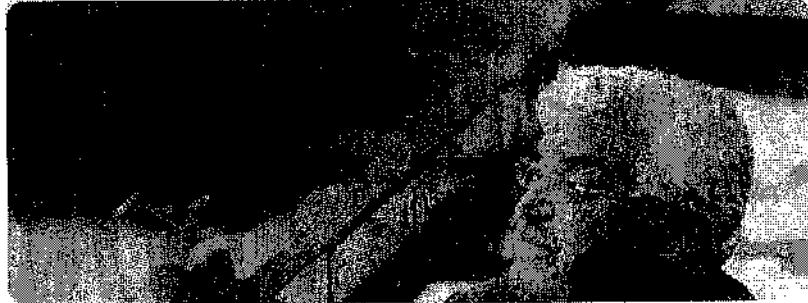
تحاول إسرائيل استعمال مصطلح مختطف وخطف وهذا يتساقق إلى حد ما مع المفهوم السياسي للمقاومة من المنظور الإسرائيلي ، فالمختطف من الذي يقوم بها إما عصابات أو إرهابيين وغير ذلك ، ومصطلح أسير فتعتقد أن الطرف الآخر هو طرف منظم له قرار وشرعية وهي تحاول أن تقلل من قيمة المقاومة وتصفها بصفة الإرهاب بكافة المصطلحات حتى تغلق الدائرة الدبلوماسية بان المقاومة هي إرهاب وقتل وخطف .

وقلنا لهم أكثر من مرة في أكثر من مناسبة أن الفلسطينيين الذين تعرضوا للقتل والجرام المتوالية من قبل الجيش الإسرائيلي كانوا أمام خيارين : الأول . أن يقصفوا ويقتلوا مدنيين وهذه العمليات هي أسهل بكثير من الخيار الثاني وهي الخيار العسكري ، أن تقوم وحدة عسكرية من المقاومة لافتحام معسكر إسرائيلي وتقوم بمواجهته والقتال معه وبأسر جنوده واحتلاله.

فقد اختار الفلسطينيون الخيار الأصعب هذه المرة وباعتقادي أنه الخيار المصيب فإذا ما لاحظت أن الإعلام العالمي لم يتعاطف مع الجيش الإسرائيلي في العملية الأخيرة برفح ، والذين يتحالفون مع إسرائيل اليوم هم من يتعاطفون معها دائما على الصواب والخطأ مثل الولايات المتحدة ، والأغلب نظر إلى العملية بأنها عملية منقنة وبأن الجندي هو أسير وليس مخطوف ، وهذا المصطلح ما هو إلا تقليل من قيمة الجيش الإسرائيلي.

مکوره:

<http://www.islamonline.net/livedialogue/arabic/Browse.asp?hGuestID=HCvsXn>

החי"כ מודה: אמרתי לפלשתינים לקחת חייל בשבי

לא להאמין: ואסל טאהא, המכהן כח"כ בכנסת ה-17, מצהיר שאמר לפלשתינים לבחור ב"דרך הצבאית", שמשמעותה "פריצה למחנה צבאי, עימות עם חיילים ולקיחתם בשבי". ל-NRG אמר: "בכרם-שלום נפגע האגו הצבאי"

איתמר ענבר

עדכון אחרון: 8:09 9/7/2006

"פגיעה באזרחים היא אופציה קלה. האפשרות השנייה היא האופציה הצבאית, שבמסגרתה מוקמת יחידה צבאית מההתנגדות כדי לפרוץ למחנה צבאי, להתעמת עם החיילים, להילחם עמם ולקחת את החיילים ואת הכיבוש בשבי". מסרים ברוח זו השמיע ח"כ ואסל טאהא (בל"ד) במהלך צ'ט שקיים עם גולשים ערבים באתר אינטרנט פופולארי. בתשובה לשאלות הגולשים, אמר טאהא כי ראש הממשלה, אהוד אולמרט, הכריז יחד עם נשיא ארצות הברית, ג'ורג' בוש, מלחמה על האיסלאם, ואף התייחס לשסע העדתי בישראל, תוך שהוא מצוין כי המשנה לראש הממשלה, שמעון פרס, עזב את מפלגת העבודה לאחר שהפסיד במירוץ לראשות העבודה לעמיר פרץ "הספרדי".

- ספסרי הדם: אורי רפאל קורא לדמוקרטיה הישראלית להגן על עצמה

ביום חמישי האחרון התארח ח"כ טאהא בצ'ט באתר האינטרנט "איסלאם אונליין", הנחשב לאתר פופולארי במיוחד במדינות ערב. טאהא, שהוצג כנציג ערבי בכנסת הישראלית וכ"ראש המועצה המקומית לשעבר כפר-כנא, בתוך פלשתין הכבושה בשטחי 48", נשאל שאלות רבות על מדיניות ישראל, על פרשת החייל החטוף, על המערכת הפוליטית בישראל, וגם על הפערים בין אשכנזים וספרדים.

אחת השאלות שהציג גולש שהשתתף בצ'ט, נגעה לסירובו של אולמרט לשחרור אסירים בתמורה לשחרורו של החייל החטוף, גלעד שליט. ח"כ טאהא השיב כי "עמדתו של אולמרט באה בו-זמנית עם עמדתה של אמריקה, שהיא המלחמה שהוכרזה על האיסלאם והמוסלמים תחת הכותרת של 'מלחמה בטרור'". לדבריו, אולמרט עדיין לא הגיע לבגרות פוליטית שמאפשרת לו לקבל החלטה אחרת.

טאהא התייחס בהרחבה גם לפרשת חטיפתו של החייל גלעד שליט. ראשית, הוא הסביר כי ישראל מנסה לכפות את השימוש במונח "חטוף" לציון מעמדו של החייל, בעוד שהמונח הראוי לשימוש, לדבריו, הוא "אסיר". "חטיפה היא פעולה המתבצעת על ידי כנופיות או טרוריסטים וכיוצא באלה", אמר. "המונח 'שבו' פירושו שהצד השני הוא צד מאורגן, שיש לו החלטה זליטימית. ישראל מנסה להפחית בערך ההתנגדות ולהציג אותה כטרור בכל המונחים, כדי שהמעגל הדיפלומטי ייסגר בפניה, בגלל שההתנגדות היא טרור, רצח וחטיפה".

בהמשך, אמר טאהא לגולשים כי יעץ לפלשתינים יותר מפעם אחת להפסיק את הפגיעה באזרחים, ולהתמקד בפעילות צבאית. "אמרנו להם יותר מפעם אחת, שלפלשתינים, הנתונים לרצח ולפשעים מתמשכים מצד הצבא הישראלי, יש שתי אופציות: האחת, לפוצץ ולהרוג אזרחים, ואלו הן פעולות קלות בהרבה. האופציה השנייה היא האופציה הצבאית, שבמסגרתה מוקמת יחידה צבאית מההתנגדות כדי לפרוץ למחנה צבאי, להתעמת עם החיילים ולהילחם עמם ולקחת את החיילים ואת הכיבוש בשבי".

סיפק הסברים לשד העדתי

בהתייחסו לפעולה בכרם-שלום, שאירעה לפני כשבועיים, אמר הח"כ לאחד הגולשים כי "הפלשתינים בחרו בפעם הזו באופציה הקשה יותר, ואני סבור שהאופציה הזו משפיעה יותר, כי אם אתה שם לב - התקשורת העולמית לא מזדהה עם הצבא הישראלי בפעילות האחרונה ברפיח, ואלו שכורתים ברית עם ישראל הם אלו שמזדהים איתה באופן מסורתי, ובטעות, כמו ארה"ב".

באופן מפתיע, נדרש ח"כ טאהא להתייחס גם לסוגיית "השד העדתי" בישראל, הוא הסביר לאחד הגולשים כי החברה הישראלית מורכבת מכמה מגזרים, בהם המגזר הרוסי, שהנמנים עליו נקראים "אשכנזים", בעוד שהמזרחיים, שהגיעו

מעיראק, סוריה, תימן, לבנון וממדינות ערביות ומזרחיות נוספות, נקראים ספרדים. הוא אמר כי למרות שהספרדים נמלטו עם הערבים מספרד ולמרות שמצבם הכלכלי קרוב למצבם הכלכלי של הערבים בישראל, הרי שעמדותיהם נחשבות קיצונית.

טאהא התייחס בהרחבה גם לפער בין האשכנזים לספרדים בחברה הישראלית, ואמר כי קיימת אפליה נגד עדות המזרח. "יש זכויות שהמערביים מקבלים והמזרחיים לא", אמר. כראייה, הזכיר ח"כ טאהא לגולשים כי כשעמיר פרץ הציג את עצמו לראשות העבודה וזכה, מיהר פרס לעזוב את מפלגת העבודה לטובת קדימה "בגלל שהוא אשכנזי ופרץ מזרחי".

הוא גם אמר כי ישנם מנהיגים נוספים שעזבו את העבודה והצטרפו לקדימה, בשל קיומה של אליטה השולטת בממסד הישראלי, שמורכבת ברובה מיהודים אשכנזים. "אם אתה מוצא מזרחיים בממסד הזה, הרי שהשפעתם מועטת והם נאלצים להיתקל במכשולים מצד האליטה ששולטת בישראל".

הפעולה פגעה באגו ובמורל הצבאי

בשיחה עם- חזן מעריב לא חזר בו ח"כ טאהא מהדברים שאמר. "אני תושב שההתנגדות הפלשתינית לכיבוש נמנעה מבחירה בדרך הקלה, שהיא לפגוע באזרחים חפים מפשע שלכך אני מתנגד, ובחירה בדרך הקשה, של התעמתות חיילים". הוא גם חזר על דבריו שלפני הפעולה בכרם-שלום פגעה פגיעה קשה באגו ובמורל הצבאי.

בתוך כך, אמר ח"כ לשעבר, עבד אל-מאלכ דהאמשה, כי הוא תומך בירי רקטות הקסאם לעבר יישובים ישראליים והגדיר את חטיפתו של שליט "פעולה לגיטימית ומכובדת". "מדוע ישראל זכאית לפגוע בעזה במטוסים ולשגר טילים שמרסקים את גופם של נשים וילדים, ולפלשתינים אסור להגן על עצמם?", אמר בראיון לעיתון "כל אל-ערב", היוצא לאור בנצרת.

לדבריו, החמאס הודיע מיד לאחר הבחירות למועצה המחוקקת הפלשתינית כי הוא מוציא את האזרחים ממעגל העימות, אולם ישראל סירבה למשוואה זו. הוא הוסיף כי אין ברשות הפלשתינית נשק מלבד הרקטות הללו ופיגועי ההתאבדות.

פרסום ראשון : 23:20 8/7/2006

"אני מתפלא על אלה שמזדהים אתם, כיוון שההזדהות שלהם מוכיחה שהם אויבי ישראל. צריך להגיד את הדברים. אני מסתובב ורואה מה אומרים לי, הייתי בבית-חולים כשהגיעו הפצועים הראשונים ממג'ד-אל-כרום, ושמעתי מה הם אמרו לי: מה אנחנו עשינו ל"חיזבאללה"? כן, חברי הכנסת הערבים מסיעת בל"ד שיוצאים עכשיו, אני מחזיק בכרוז שהפיצה בנצרת סיעת בל"ד, מפלגה שיושבת בישראל, מתפרנסת כאן, חיה אתנו ועוד טוענת על אי-שוויון וקיפוח. אני מוכן לחלק את הכרוז לאנשים. זה יותר גרוע מהכרוזים שחילקו "חיזבאללה" בתוך לבנון."
(עמ' 46 מתוך פרוטוקול הישיבה השלושים-ושש של הכנסת השבע-עשרה מתאריך כ"א בתמוז התשס"ו - 17 ביולי 2006)

מקור:

http://www.knesset.gov.il/plenum/data/04127006.doc#_Toc148791541

nrg מעריב

בל"ד: מברכים על שחרור האסירים

מזכ"ל המפלגה הכריז בכנס של התנועה כי "ניצחנו בלבנון, ברכות לעם הלבנוני". גורמים בבל"ד אמרו: דבריו מבטאים את עמדתה של המפלגה

איתמר ענברי | 17/7/2008 21:56

למברכים על עסקת חילופי השבויים בין ישראל וחיזבאללה הצטרף אמש (ה') גם מזכ"ל מפלגת בל"ד, עבד אל-פתאח. בנאום שנשא בכנס שנערך בתנועת הנוער של בל"ד, איחוד הנוער הלאומי הדמוקרטי, בנושא השירות הלאומי, שלח מזכ"ל המפלגה ברכות לעם הלבנוני לרגל שחרורם של חמשת האסירים הלבנונים שלשום, ובהם הרוצח סמיר קונטאר.

"ניצחנו בלבנון, ברכות לעם הלבנוני ואנחנו מברכים על שחרור האסירים", אמר עבד אל-פתאח

יו"ר בל"ד, ח"כ עזמי בשארה, לאחר שהודיע על התפטרותו מהכנסת בקהיר. צילום: אי-פי

בכנס שבו נכחו כ-1000 בני נוער. גורמים בבל"ד אמרו ל-nrg מעריב כי הברכות ללבנונים על שחרור האסירים אינן אמורות לעורר פליאה, שכן שחרור אסירים מובטח הן על ידי החוק הבינלאומי והן על ידי החוק הישראלי.

מזכ"ל בל"ד אמר בהתייחסו לנושא הכנס כי מפלגתו מתנגדת בחריפות לתכנית השלטונית שנועדה, לדבריו, לגייס את הצעירים הערביים לצה"ל, שאותו כינה צבא האויבים. "יש תכניות שב"כיות שנועדו לחטוף אתכם מאיתנו ולשים אתכם בצבא הכיבוש, צבא האויבים שנלחם בבני עמנו", אמר.

במקביל, הדגיש עבד אל-פתאח כי בל"ד חותרת לפתרון הוגן ושוויוני שייתן מענה גם ליהודים. "אנחנו גם בני אדם ואנחנו מאמינים בצדק ושוויון", אמר. "אנחנו רוצים משטר עולמי צודק ללא מלחמות. אנחנו רוצים שלום צודק ותמידי באזור הערבי ואנחנו רוצים חברה דמוקרטית צודקת בפלסטין, ואנחנו נותנים פתרון דמוקרטי לשאלה היהודית. אנחנו לא גזענים, אלא הכי דמוקרטים".

בשארה: הגלות היא זמנית בלבד

גולת הכותרת של הכנס הייתה נאום מוקלט שנשא יו"ר המפלגה, הח"כ לשעבר ד"ר עזמי בשארה, שחזר על משנתו, שלפיה ישראל היא מדינה גזענית וקולוניאליסטית. "יש ניסיונות ישראליים להפוך את הערבים 'בפנים' (ישראל - א.ע) מתושבים ילידים לתושבים של שכונות עוני, דבר שימנע התפתחותה של חברה מטופחת", אמר. "אתם הדור הבא שיכשיל את הניסיון הזה לשים אותנו בשכונות עוני שבהן יש אלימות פנימית ואתם יכולים להכשיל את המזימה הזו.

"יש כיום קבוצת חוקים, כמו חוק האזרחות, שמוכיח שהאזרחות הישראלית היא לא אזרחות אמיתית, אלא אזרחות על תנאי. אזרחות היא ליהודי הישראלי, בין אם נולד בישראל ובין אם הגיע מחוצה לה, והיא ניתנת ללא תנאי", הוסיף בשארה.

בשארה אמר בנוסף, כי ישראל, שאותה הגדיר "ישות שקמה על חורבות העם הפלסטיני", אינה יכולה לגבש זהות ישראלית משותפת ליהודים וערבים, שתיקה את מקומה של הזהות הערבית הפלסטינית של הערבים בישראל.

בתום דבריו הדגיש בשארה, כי למרות עזיבתו את הארץ לפני יותר משנה, הגלות היא זמנית בלבד.

nrgh מעריב

מזוז שוקל: אישום נגד ח"כ שביקר בסוריה

היועץ המשפטי שוקל הגשת כתב אישום נגד ח"כ נפאע מבל"ד שביקר בדמשק. מנגד נסגרו התיקים נגד ח"כים ערבים שביקרו במדינות אויב

דורית גבאי וליהן דנש | 14/12/2008 18:24

היועץ המשפטי לממשלה, מני מזוז, הודיע היום (א') כי הוא שוקל להגיש כתב אישום נגד ח"כ סעיד נפאע (בל"ד), בגין יציאה שלא כדין למדינת אויב ובגין מגע עם סוכן חוץ. במקביל הודיע מזוז על סגירת תיקיהם של ח"כ אחמד טיבי, ג'מאל זחאלקה וואסל טאהא, שנסעו למדינות אויב לפני ששלוש שנים.

ח"כ סעיד נפאע (בל"ד) ואנשי דת דרוזים צילום ארכיון: איתמר ענברי

הסוגיה מתייחסת לביקורו של נפאע בסוריה בספטמבר 2007, לאחר שנסע לשם מבלי שקיבל לכך את ההיתר הדרוש, ונפגש מבלי לקבל אישור לכך עם סגן מזכ"ל ארגון החזית העממית, טלאל נאג'י. כמו כן ביקר נפאע בלשכתו של ראש הלשכה המדינית של חמאס, חאלד משעל, ללא אישור.

בגין כל אלו נחשד נפאע בביצוע עבירת מגע עם סוכן חוץ, עבירת יציאה שלא כדין למדינת אויב וכן בעבירת סיוע ליציאה שלא כדין למדינת אויב. בהודעתו אמר היועץ המשפטי לממשלה כי ההחלטה לשקול אפשרות להגשת כתב אישום התקבלה לאחר דיונים שקיים עם פרקליט המדינה, גורמי פרקליטות, המשטרה ורשויות הביטחון הרלוונטיות.

לח"כ נפאע הובהר היום כי אם ירצה, ייערך לו שימוע בפני היועץ המשפטי לממשלה באמצעות עורך דינו, כמקובל, שם יוכל להעלות את טענותיו לפני שתתקבל החלטה סופית בעניינו.

בעקבות פרסום הדברים אמר ח"כ נפאע ל-nrg מעריב: "ביקורי בסוריה הוא חלק משירותי את אנשי הדת הדרוזים. מדובר בצורך הומני. באשר לפגישתי לכאורה עם אנשי חמאס, מדובר בשקר וכזב ובהתבססות על מקורות לא מהימנים של משטרת ישראל. אני איש ציבור וחבר כנסת ואם הייתי רוצה להיפגש הייתי עושה זאת תחת כיפת השמיים ולא לכאורה בהיחבא".

נסגר התיק נגד אחמד טיבי

במקביל, הודיע היום היועץ המשפטי לממשלה כי החליט על סגירת תיקי החקירה של ח"כ אחמד טיבי, ג'מאל זחאלקה וואסל טאהא, אשר ביקרו בסוריה ובלבנון לפני ששלוש שנים. עם זאת, הטיפול בהם הועבר לוועדת האתיקה של הכנסת, שקבעה ביוני 2005 כי ביקור במדינות אויב ללא היתר הינו עבירה אתית.

ביולי השנה העבירה הכנסת תיקון לחוק היסוד של הכנסת, בו נקבע כי ח"כ ששהה במדינת אויב שלא כדין, מעשיו ייתפסו כתמיכה במאבק מזוין נגד מדינת ישראל. על פי התיקון לחוק, אדם כזה לא יוכל להיות מועמד לכנסת כל עוד לא הוכיח אחרת. עצם התיקון המאוחר לחוק הוא שהשפיע על ההחלטה לסגור את תיקיהם של חברי הכנסת שנסעו לחו"ל בשנים שקדמו לתיקון.

עם זאת הבהיר מזוז, כי ככל הידוע, מאז עבר התיקון לחוק לא נסע אף ח"כ למדינת אויב, ואולם אם יצאו חברי כנסת נוספים למדינות אויב לא יהיה מנוס מלשקול נקיטת הליכים פליליים נגדם.

סמיר קונטאר ב"גבעת הצעקות" בגולן: אנו מחכים לטעות של הציונים

הרוצח הלבנוני ששחרר מישראל במסגרת עסקת השבויים ביקר היום ב"גבעת הצעקות", בצד הסורי של רמת הגולן. "דגל סוריה יתנוסס בקרוב מעל מגדל שמס", אמר קונטאר וציין כי לפי הגעתו לגולן נפגש עם נשיא סוריה, בשאר אסד

מאת: פוראת נסאר כתב במגזר הערבי: 24.11.2008

"הנשיא אסאד ירים את דגל סוריה בקרוב ברמת הגולן", אמר בצהריים סמיר קונטאר, בנאומו בגבעת הצעקות בצד הסורי. הדברים נאמרו במהלך עצרת ההזדהות שהתקיימה לכבודו בצד הישראלי של הגולן.

מאות אנשים נכחו בעצרת, בהם בלטו תושבי מגדל שמס, בוקעתא ומסעדה. בין המשתתפים בעצרת היו גם נציגים של ערביי ישראל מהגליל. דגלים של סוריה ושל לבנון הונפו היום בצד הישראלי של הגולן וילדים קטנים הניפו את תמונותיו של קונטאר.

השייח ראיד סלאח, ראש הפלג הצפוני, וח"כ סעיד נפאע מבל"ד ניצלו את העצרת כדי לנאום ולהפנות את דבריהם לקונטאר. "אני גאה בזה שקונטאר קיבל אזרחות סמלית פלסטינית וסורית" אמר סלאח. "ההתנגדות שבה נקט קונטאר תימשך".

עוד ציין סלאח שלפני כמה ימים קיבל זימון לחקירה במשטרת ישראל לאחר שלפי החשד, ארגן מעין תהלוכה במזרח ירושלים, בהשתתפות תושבים דרוזים מהגולן שהניפו דגלי סוריה.

"אני לא מפחד מחקירה ישראלית ולא מהממסד הישראלי", קרא סלאח. "כן, הם היו בירושלים והניפו את הדגל. אינני מתבייש בזה". הוא אף אמר בגלוי שאינו מפחד מבית הסוהר.

הח"כ סעיד נפאע ברך בתחילת דבריו את סמיר קונטאר ואת דרכו. "נציגי העיתונות הציונית שאלו אותי אם הנוכחות שלי כאן היא תמיכה בטרור", אמר נפאע. "אני אומר להם עכשיו שאני נוכח כאן כדי לתמוך בדרך ההתנגדות".

סמיר קונטאר: אנחנו מחכים לטעות של הציונים

מצידו השני של הגולן קונטאר שהיה מלווה בנציגים מהמשטר הסורי ברך על עצרת התמיכה בו ואמר: "לפני שבאתי לכאן נפגשתי עם הנשיא אסד. יש לאסד מסר אחד ויחיד: שהוא עצמו יבוא בקרוב לתושבי הגולן בצד הישראלי ויניף את הדגל הסורי מעל מגדל שמס".

קונטאר שיבח את ההתנגדות שהפגינו אנשי חיזבאללה. "אנחנו מחכים לציונים שיעשו טעות גדולה שלהם, ואז הם יתקלו באנשי ההתנגדות שיצאו מתחת לאדמה והסלעים". הוסיף קונטאר. במקום נכחו גם אסירים דרוזים לשעבר שריצו קרוב ל-20 שנה בכלא הישראלי ונציגים של העמותות והארגונים התומכים באסירים הביטחוניים.

מוחמד כבעלה, יו"ר ארגון אנשי הכפר, שלא מזמן השתחרר מן הכלא שיבח את דרכו של סמיר קונטאר ושל אנשי ההתנגדות.

כנעלה הוסיף שארגון נפגעי הטרור אלמגור ופרקליטם של משפחת שחר, משפחת
נפגעי קונטאר, פנו בזמן העצרת למפק"ל המשטרה ולמפקד המחוז הצפוני בבקשה
לפזר את האסיפה ולחקור את מארגניה על פי פקודת הטרור.

פרסום ראשון: 24/1/2008 , 17:04

A-18

news חדשות

הפגנת ענק בסכנין: עופרת יצוקה - פשע מלחמה

ההפגנה הגדולה ביותר שידע המגזר הערבי בשנים האחרונות התקיימה בסכנין במחאה על פעולות צה"ל. המפגינים נופפו בדגלי אש"ף וקראו להעמיד לדין את אולמרט, ברק ואשכנזי בגין פשעי מלחמה: "מתנהל טבח בעזה" שרון רופא-אופיר

עשרות אלפי בני אדם יצאו היום (שבת) לרחובות סכנין כדי להשתתף בהפגנה הגדולה ביותר שידע המגזר הערבי בישראל בשנים האחרונות. המפגינים מחו על מבצע "עופרת יצוקה" של צה"ל ברצועת עזה וקראו לשפוט את האחראים בגין פשעי מלחמה.

מבצע "עופרת יצוקה" - היום השמיני:

- שני פצועים קל במטחי ירי לאשדוד ולאשקלון
- מפקד בכיר בחמאס ושומר בי"ס נהרגו בעזה
- בוש: פועלים להפסקת אש שתמוע הברחת נשק
- מחכים שהבוץ יתייבש / רון בן ישי

יושב ראש מפלגת בל"ד, חבר הכנסת ג'מאל זחלקה, ממשנתפי ההפגנה: "זו אכן ההפגנה הגדולה ביותר שידענו בעשור האחרון. הציבור הערבי מאוחד בדרישה להפסיק את המלחמה מיד". זחלקה קרא להעמיד לדין בינלאומי את ראש הממשלה, אהוד אולמרט, את שר הביטחון, אהוד ברק, ואת הרמטכ"ל, רב אלוף גבי אשכנזי.

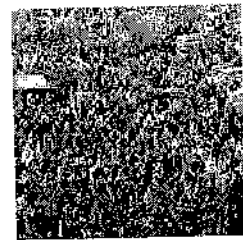
גם יושב ראש תנועת חד"ש, חבר הכנסת מוחמד ברכה, הגיע להפגנה בסכנין והכריז כי מחובר בצעד נוסף של מחאה על רקע "הטבח המתמשך נגד העם הפלסטיני בעזה. ההפגנה היא תשובה לאלה שמהמרים על המוטיבציה של האוכלוסייה הערבית להביע את עמדתה האיתנה נגד מנטליות הכיבוש והגזענות. אנחנו כאן ותמיד נהיה כאן עד שהמנטליות הזו וכל אלה שמיישמים אותה יעברו מן ההיסטוריה".

ראש העיר סכנין: "יחי השהידים"

חבר הכנסת ואסל טהא מבל"ד אמר בעצרת המונים: "זו אחת ההפגנות הגדולות שידענו, כי היא נוגעת לכל משפחה ומשפחה. אנשים מבקשים להביע את הכאב על ידי הזדהות עם בני עמנו. אני קורא לממשלת ישראל - די להרג, די לפשע. תפסיקו את ההפגזות ותנהלו משא ומתן אמיתי לשלום צודק עם כולם".

שלחו להדפסה

מחאת המונים

המונים בסכנין, היום צילום: חגי אהרון

לחצו כאן להגדיל הטקסט

איברהים זבידאת, המנחה של העצרת בסכנין, אמר בנאומו: "מכונת ההרג של ישראל צריכה להיפסק. אני קורא מפה לעם בעזה ואומר: אל תפחדו, אל תיכנעו, תחסמו אותם בדמכם כדי להקים את מדינת פלסטין שבירתה ירושלים. אנחנו בני פלסטין ונמשיך להגן עליה במאבק במשמה, בדם ובשלום". הוא קרא לבני העם הפלסטיני בישראל להגיע ולתרום דם, כסף ואוכל.

"זו התהלוכה הגדולה ביותר בתולדות העם הפלסטיני בישראל", הכריז ראש העיר סכנין, מאזן גבאים. "אחוז הצפיפות בעזה הוא מהגבוהים בעולם, אך למרות זאת המטוסים של חיל האוויר הישראלי מפציצים ורוצחים חפים מפשע. אני קורא לישראל להפסיק את המלחמה מיד ולהסיר את המצור. אני שולח ברכה לתושבי עזה, שעומדים בפני מכונת הכיבוש הישראלית - תחי פלסטין, שבירתה ירושלים וחי השהידים".

"הבן בוכה כל הלילה"

משפחות רבות הגיעו היום עם ילדיהן לסכנין. האלפים נענו לקריאתם של מארגני העצרת ולכן הם מניפים רק דגלי אשף ודגלים שחורים, ולא דגלים של המפלגות השונות. ראקד שחאדה בא לסכנין ביחד עם בנו הצעיר סלאח, שניצב בהפגנה כשבידו רובה קלצ'ניקוב צעוע. "הבן רואה כל היום את תמונות הילדים ההרוגים בעזה ובוכה כל הלילה. מבחינתו זה הפתרון. אנחנו לא רואים שיש פתרון אחר", אמר ל-ynet שחאדה.

משטרת המחוז הצפוני ממשיכה בהיערכות המיוחדת על רקע פעולות המחאה. אלפי שוטרים פרוסים ברחבי המחוז ושמים דגש רב על ההפגנה והתהלוכה בסכנין. במשטרה מעריכים כי העצרת תסתיים ללא הפרות סדר, אך מדגישים כי אם יהיו כאלה - הן עלולות להבעיר את כל האזור. לפי שעה, הכבישים והצירים פתוחים.

פעילי ימין ממפלגת ישראל ביתנו מפגינים בארבעה צמתים בצפון - מגידו, מחניים, תשבתי וגולני. בכל צומת עומדים כ-100 מפגינים המהזיקים שלטים וקוראים במגאפונים: "בלי נאמנות, אין אזרחות", "הגמגום של ישראל מול ההקצנה של ערביי ישראל מכרסם במדינה היהודית", "יש לשנות כיוון מיד, בתמורה לאזרחות מלאה יש לתבוע מכל אזרח לנאמנות מלאה".

בהכנת הידיעה השתתפה יעל ברנובסקי

חדשות ב-SMS - עדכונים מחדר החדשות של ynet ישירות לסלולרי שלכם.

חזרה

ה' תמוז תשס"ח, 08 יולי 08 07:09

תאריך הדפסה: ח' טבת תשס"ט, 04 ינואר 09 11:21

ח"כ זכור פועל לשחרור טרוריסטים

שוב ח"כ משתדל למען טרוריסטים. חה"כ זכור נפגש עם בכירים בחמאס וביקש מהם להכליל אסירים מקרב ערביי ישראל ברשימת המועמדים לשחרור. דלית הלוי

ההנהגה הערבית ובראשה חברי הכנסת פועלים להכללת של טרוריסטים בעלי אזרחות ישראלית ברשימת האסירים שישוחררו במסגרת עסקת שליט. האתר Panet.co.il מדווח בעניין זה, כי חבר הכנסת עבאס זכור נועד לפני כשבועיים עם נציגים של חמאס הקשורים לניהול המו"מ על עסקת שליט ומסר להם רשימה של אסירים מקרב ערביי ישראל על מנת שחמאס יכליל ברשימה שתועבר לישראל. עוד מוסר האתר, כי חה"כ זכור ביקש מחמאס "לעשות על מאמץ אפשרי כדי שעסקת שליט תכלול מספר גדול יותר של אסירים" ערביי ישראל. חה"כ זכור לא הכניש את הדברים וציין בתגובה, כי "אנו מקווים שבסופו של דבר ישוחרר מספר גדול של אסירי ה'פנים' במסגרת עסקת החילופין".

וברמאללה נערכים לחגוג את החזרת עצמותיה של הטרוריסטית דלאל אל-מגרבי, פעילת פתח שהשתתפה בפיגוע אוטובוס הדמים בכביש החוף ב-1978. ארגון פתח מתכנן אירוע מרכזי ברמאללה לציון החזרת עצמותיה במסגרת עסקת חילופי השבויים בין ישראל לחיזבאללה. מתאם הפעילות הציבורית בפתח אכרם אל-עאדי אמר בהקשר לכך, כי לדלאל אל-מגרבי "היסטוריה נעלה וסימלית בתולדות המהפכה הפלשתינית ובדרכו של פתח".

ובתוך כך, אסירי חמאס המרצים עונשי מאסר בישראל שלחו (5 ביולי 2008) מכתב ברכה למשפחות דוויאת על שבנם חוסאם ביצע את פיגוע הדחפור בירושלים בהדגישם, כי המאבק ב"כיבוש" הינו זכות של העם הפלשתיני המיישם אותה בדרכים ובשיטות שונות. לדברי אסירי חמאס, אשר חלקם עשויים להיות משוחררים בעסקת שליט, "כל אמצעי המאפשר להתנגדות הפלשתינית להכאיב לאויב הינו בגדר נשק מאבק יעיל". הם קראו לארגונים הפלשתיניים באיו"ש להסלים את הפעילות הג'יהאדיסטית נגד ישראל.